

การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล
ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

นางศุภลักษณ์ ทองวิจิตต์

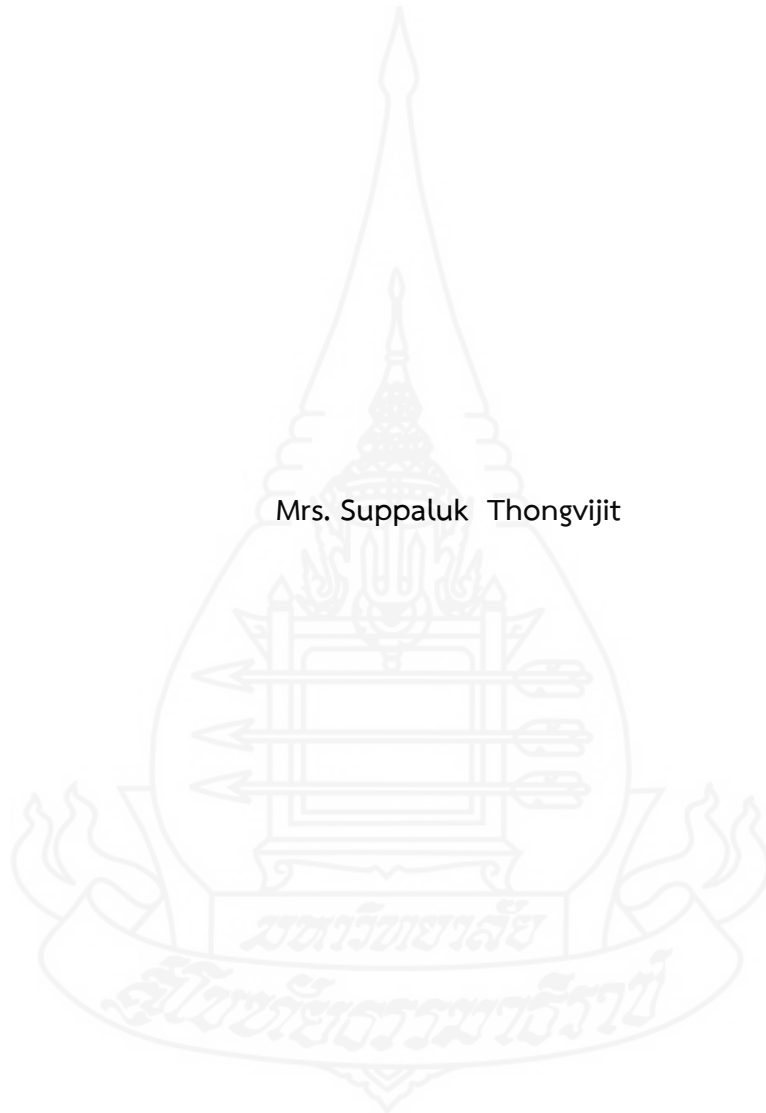

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
วิชาเอกเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2558

The Expenditure of the Elderly Receiving Subsistence Allowance from
the Government in Mueang Phangnga District, Phang Nga Province

Mrs. Suppaluk Thongvijit

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Economics in Economics

School of Economics

Sukhothai Thammathirat Open University

2015

หัวข้อการศึกษาคั่นคว้าอิสระ   การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล
ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

ชื่อและนามสกุล   นางสาวศุภลักษณ์ ทองวิจิตร

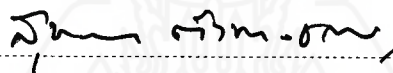
วิชาเอก   เศรษฐศาสตร์

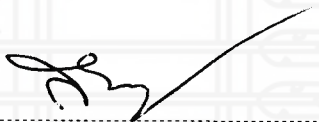
สาขาวิชา   เศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

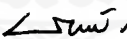
อาจารย์ที่ปรึกษา   รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา ตั้งทางธรรม

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม 2559

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

 ..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา ตั้งทางธรรม)

 ..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สำรวย กมลายุดต์)

 .....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปิยะศิริ เรืองศรีมัน)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาเศรษฐศาสตร์

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอ
เมืองพังงา จังหวัดพังงา

ผู้ศึกษา นางศุภลักษณ์ ทองวิจิตต์ **รหัสนักศึกษา** 2556000889 **ปริญญา** เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร. สุชาติ ตังทางธรรม **ปีการศึกษา** 2558

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา และ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

การศึกษาใช้กลุ่มตัวอย่างจากประชากรผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล จากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำนวน 370 ราย โดยการสุ่มแบบบังเอิญ และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด

ผลการศึกษาพบว่า 1) ผู้สูงอายุส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายในหมวดค่าอาหารประจำวันมากที่สุด คือ จำนวน 349 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.3 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนคนละ 2,531.08 บาท โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1,486.92 และ 2) ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ได้แก่ อาชีพ รายได้ และเงินออม โดยผู้สูงอายุที่มีอาชีพจะมีการใช้จ่ายมากกว่าผู้ที่ไม่มียาชีพ ส่วนปัจจัยรายได้มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับการใช้จ่าย ในขณะที่เงินออมมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ โดยค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่มีการปรับแก้ให้เหมาะสมซึ่งแสดงถึงความสามารถของ 3 ปัจจัยดังกล่าวในการอธิบายการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ มีค่าเท่ากับ 0.738

คำสำคัญ ผู้สูงอายุ การใช้จ่ายของผู้สูงอายุ เบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

Independent Study title: The Expenditure of the Elderly Receiving Subsistence Allowance from the Government in Mueang Phangnga District, Phang Nga Province

Author: Mrs. Suppaluk Thongvijit; **ID:** 2556000889; **Degree:** Master of Economics;

Independent Study advisor: Dr. Suchada Tungtangtum, Associate professor;

Academic year: 2015

Abstract

The purpose of this study is to identify 1) the characteristics of the expenditure of the elderly receiving subsistence allowance from the government in Mueang Phangnga district area, Phangnga province and 2) factors that have effects on expenditure of the elderly receiving subsistence allowance from the government in Mueang Phangnga district area, Phangnga province.

In this study samples of population of the elderly receiving subsistence allowance from the government from senior local government in Mueang Phangnga district, Phangnga Province amount 370 persons. By random, the accidental sampling and questionnaires were used as a tool to collect data. Descriptive statistics, such as percentage, average, and standard deviation, multiple regression model by least square method were used to analyze data.

The result of this study revealed that 1) most of the elderly has the highest expenses in category of daily food. That is 349 persons of the elderly have 94.3 % of the average expense per month per person at 2,531.08 Baht. The standard deviation is 1,486.92 and 2) At the statistical significant level of 0.05, revealed that factors that had effects on the elderly's expenditure were career, income and saving money. The elderly who had certain career would have higher expenditure than those who didn't have career. As for the relationships between expenditure and income, it revealed that they were going in the same direction. While the relationship between expenditure and saving money was different, they were going in the opposite way. The forecast coefficient was adjusted to the appropriate, which referred to the ability of the 3 factors in explaining changes in the expenditure of the elderly was 0.738.

Keywords: Senior Local Governments Allowance

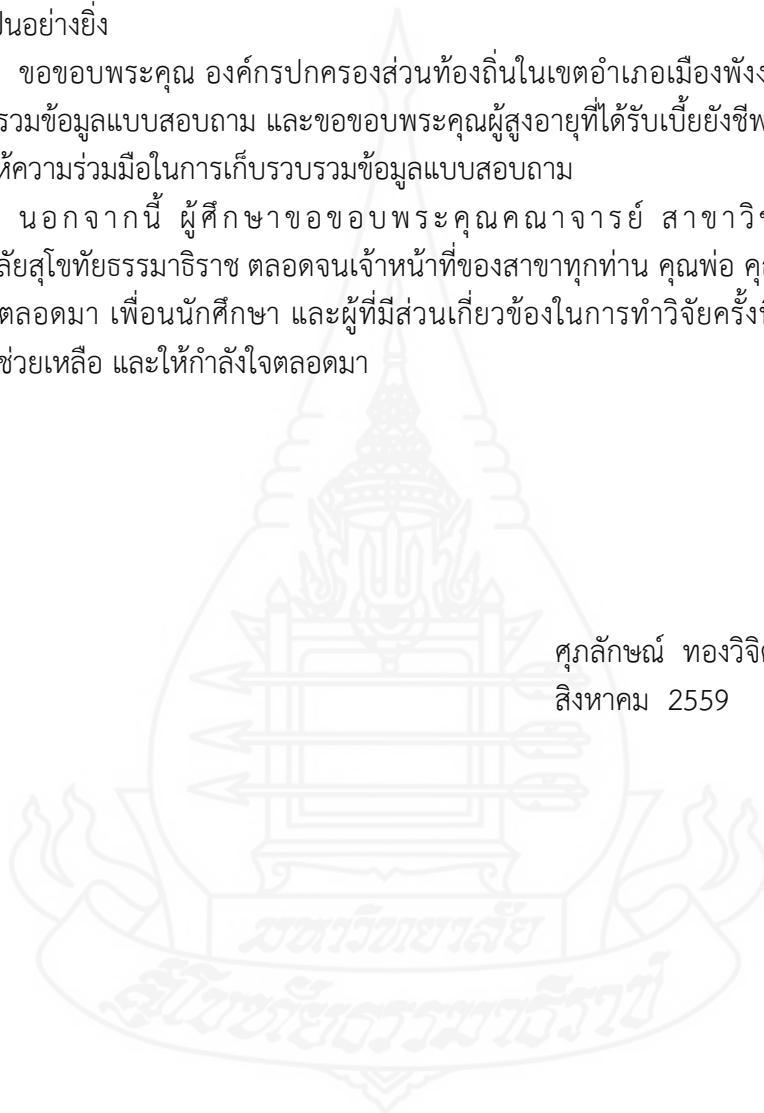
กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาเป็นอย่างยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร. สุชาดา ตั้งทางธรรม ที่ได้ให้ความกรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ และติดตามการทำวิจัยครั้งนี้อย่างใกล้ชิดตลอดมา นับตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งสำเร็จเรียบร้อยสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้อึกษาบซึ่งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ที่ได้กรุณารวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม และขอขอบพระคุณผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพทุกท่านที่ได้เสียสละเวลาและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม

นอกจากนี้ ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของสาขาทุกท่าน คุณพ่อ คุณแม่ ที่ให้กำลังใจในการศึกษาตลอดมา เพื่อนนักศึกษา และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการทำวิจัยครั้งนี้ทุกท่านที่ได้ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้กำลังใจตลอดมา

ศุภลักษณ์ ท่องวิจิตต์
สิงหาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญภาพ	ญ
บทที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
3. กรอบแนวคิดการวิจัย.....	4
4. ขอบเขตการศึกษา.....	5
5. นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
1. แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ และโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ	7
2. การบริโภค ประเภทของค่าใช้จ่าย และทฤษฎีการบริโภคของเคนส์	18
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	23
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	28
1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	28
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	29
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	29
4. การวิเคราะห์ข้อมูล.....	30
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	31
1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล.....	31
2. ผลการศึกษาด้านลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ จากรัฐบาล.....	38
3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล.....	39
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	42
1. สรุปผลการวิจัย.....	42
2. การอภิปรายผล.....	43
3. ข้อเสนอแนะ	44
บรรณานุกรม	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
ภาคผนวก	48
ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	49
ข ผลการศึกษาโปรแกรม.....	54
ค ข้อมูลดิบการวิจัย.....	57
ประวัติผู้ศึกษา	68

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1.1	การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได.....3
ตารางที่ 4.1	ข้อมูลทั่วไป ด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....31
ตารางที่ 4.2	ข้อมูลทั่วไป ด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....31
ตารางที่ 4.3	ข้อมูลทั่วไป ด้านสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....32
ตารางที่ 4.4	ข้อมูลทั่วไป ด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....32
ตารางที่ 4.5	ข้อมูลทั่วไป ด้านเงินออมของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....33
ตารางที่ 4.6	ข้อมูลทั่วไป ด้านหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....33
ตารางที่ 4.7	ข้อมูลทั่วไป ด้านปัญหาสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....34
ตารางที่ 4.8	ข้อมูลทั่วไป ด้านการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....34
ตารางที่ 4.9	ข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน ของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....35
ตารางที่ 4.10	ข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....35
ตารางที่ 4.11	ข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนรายได้ของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....36
ตารางที่ 4.12	ข้อมูลทั่วไป ด้านวิธีการรับเงินเบี้ยยังชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....36
ตารางที่ 4.13	ข้อมูลทั่วไป ด้านการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพที่ใช้ไม่หมดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....37
ตารางที่ 4.14	ข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....37
ตารางที่ 4.15	ข้อมูลทั่วไป ด้านความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพของกลุ่มตัวอย่าง ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....38
ตารางที่ 4.16	ลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....38
ตารางที่ 4.17	การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....39
ตารางที่ 4.18	การวิเคราะห์เฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ.....41

ญ

สารบัญภาพ

ภาพที่ 2.1 ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์	หน้า 22
--	---------

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างถาวร จากนโยบายประชากรและการวางแผนครอบครัวที่ประสบความสำเร็จในอดีต ทำให้อัตราการเกิดลดลง ในขณะที่เดียวกันอัตราการตายก็ลดลงด้วย ซึ่งส่งผลให้อายุเฉลี่ยของคนไทยสูงขึ้น ผู้สูงอายุในสังคมไทยก็มีจำนวนมากขึ้น เนื่องจากปัจจัยหลายประการ ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากการนำเอาวิทยาการทางการแพทย์สมัยใหม่มาใช้ และการดำเนินการทางด้านสาธารณสุข รวมถึงความเจริญก้าวหน้าในการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ส่งผลให้คนไทยมีสุขภาพที่ดี มีอายุยืนยาวขึ้น มีการศึกษา ทักษะ และความรู้ที่ขึ้นผลสำเร็จดังกล่าวมีผลทำให้ภาวะเจริญพันธุ์และอัตราประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ขณะที่ประชากรที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไปมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากผลการคาดประมาณประชากรของประเทศไทย พ.ศ. 2553 – 2583 สัดส่วนของประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลง ในขณะที่สัดส่วนของประชากรสูงอายุมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 13.2 ใน พ.ศ. 2553 เป็นร้อยละ 32.1 ใน พ.ศ. 2583 โดยในปี พ.ศ. 2573 คนไทยเกือบ 1 ใน 4 จะเป็นประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่สำคัญ คือ กำลังแรงงานใหม่ที่จะเข้าสู่ตลาดแรงงานมีแนวโน้มลดลงจนอาจจะนำมาซึ่งปัญหาการขาดแคลนแรงงานและกระทบต่อขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศในอนาคต ขณะเดียวกันภาระการพึ่งพิงของประชากรวัยแรงงานในการดูแลเด็กและผู้สูงอายุจะเพิ่มสูงขึ้น และจากการติดตามและประเมินแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 – 2564) ระยะที่ 2 (พ.ศ. 2550 – 2554) ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์หลักในการดำเนินงานด้านผู้สูงอายุ สะท้อนว่าการดำเนินงานในภาพรวมของประเทศยังผ่านในระดับที่ค่อนข้างต่ำ ประเทศไทยยังต้องเร่งดำเนินงานตามแผนผู้สูงอายุต่อไป เพื่อให้สามารถรองรับอัตราการเปลี่ยนแปลงเป็นสังคมสูงวัย โดยผลจากการวิจัยเชิงคุณภาพชี้ให้เห็นว่าปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงาน คือการขาดความต่อเนื่องของนโยบายการทำงานด้านผู้สูงอายุขึ้นกับผู้นำประเทศเป็นสำคัญ การขาดการแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมและขาดงบประมาณสนับสนุน ชมรมผู้สูงอายุยังขาดความเข้มแข็ง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังมีข้อจำกัดด้านกำลังคน ความรู้ด้านผู้สูงอายุ และระเบียบข้อบังคับในการใช้จ่ายงบประมาณเพื่องานด้านผู้สูงอายุ

โดยประเทศไทยมีจำนวนผู้สูงอายุ ในปี พ.ศ. 2555 รวมทั้งประเทศ เป็นชาย 3,625,513 คน หญิง 4,545,396 คน รวม 8,170,909 คน จากจำนวนประชากรทั้งประเทศ 64,456,695 คน (ณ 31 ธันวาคม 2555) จำนวนประชากรผู้สูงอายุ คิดเป็น 12.68% ซึ่งแสดงว่าประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุแล้ว ตามที่องค์การสหประชาชาติ (UN) ได้นิยามว่า ประเทศใดมีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไป เป็นสัดส่วนเกิน 10% หรืออายุ 65 ปีขึ้นไป เกิน 7% ของประชากรทั้งประเทศ ถือว่าประเทศนั้นได้ก้าวสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยประเทศไทยได้เริ่มเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ตั้งแต่ พ.ศ. 2547 ทั้งนี้ ได้มีการคาดประมาณกันไว้ว่า ประเทศไทยจะกลายเป็นสังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society) ในปี พ.ศ. 2570

การที่ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุนั้น ส่งผลให้รัฐต้องรับภาระในการดูแลเกี่ยวกับสวัสดิการผู้สูงอายุเพิ่มขึ้น ในปัจจุบันประเทศไทยมีรูปแบบสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุ 4 รูปแบบ คือ

1. การประกันสังคม (Social Insurance) เป็นการสร้างหลักประกันความมั่นคงในการดำรงชีวิตและคุ้มครองลูกจ้าง ปัญหาการขาดรายได้เมื่อเกษียณอายุการทำงาน สภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้ผู้สูงอายุได้รับการเกื้อหนุนจากครอบครัวน้อยลง ระบบประกันสังคมในประเทศไทย ประกอบด้วย กองทุนต่างๆ ดังนี้ 1) กองทุนประกันสังคม กรณีชราภาพ 2) กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) 3) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพสำหรับลูกจ้างประจำของส่วนราชการซึ่งจดทะเบียน (กสจ.) 4) กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ 5) กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ 6) กองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน 7) กองทุนทวีสุข 8) กองทุนสวัสดิการชุมชน และ 9) กองทุนการออมชราภาพ (กอช.)

2. การช่วยเหลือสาธารณะ (Public Assistance) เป็นการสงเคราะห์แบบให้เปล่าสำหรับผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ เนื่องจากช่วยเหลือตนเองไม่ได้ ด้อยโอกาสทางสังคม และไร้ที่พึ่ง รูปแบบของสวัสดิการที่มีอยู่ คือ 1) เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 2) กองทุนดูแลผู้สูงอายุที่ขาดที่พึ่งโดยสำนักส่งเสริมและพิทักษ์ผู้สูงอายุ 3) การได้รับคำปรึกษาในทางคดี การช่วยเหลือจากการทารุณกรรมและถูกทอดทิ้ง 4) การยกเว้นค่าเช่าชมสถานที่ยของรัฐโดยกระทรวงคมนาคม และกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ 5) การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสมโดยกระทรวงคมนาคม

3. การบริการสังคม (Social Service) เป็นระบบบริการที่ตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐานของประชาชนประกอบด้วยบริการด้านต่างๆ 5 ด้าน คือ

3.1 ด้านสุขภาพอนามัย ประกอบด้วย 1) หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 2) การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุข จากพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 และแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 – 2564) 3) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล 4) การดูแลที่บ้าน (Home Care) และ 5) โครงการอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ (อผส.)

3.2 ด้านการศึกษา ประกอบด้วย 1) การศึกษานอกโรงเรียน 2) การศึกษาเกี่ยวกับคอมพิวเตอร์

3.3 ด้านที่อยู่อาศัย ประกอบด้วย การสงเคราะห์ที่อยู่อาศัยและการดูแล

3.4 ด้านการมีงานทำและการมีรายได้ ประกอบด้วย กองทุนสวัสดิการผู้สูงอายุ

3.5 ด้านบริการสังคมและนันทนาการ ประกอบด้วย 1) ชมรมผู้สูงอายุ 2) ศูนย์อเนกประสงค์สำหรับผู้สูงอายุ 3) ศูนย์ชุมชนเพื่อผู้สูงอายุ 4) ศูนย์บริการผู้สูงอายุในวัด และ 5) กองทุนผู้สูงอายุ

4. การช่วยเหลือเกื้อกูลของภาคประชาชน เป็นการจัดสวัสดิการสังคมโดยกลุ่มต่างๆ เป็นผู้ดำเนินการหลัก เช่น การจัดสวัสดิการชุมชนที่ครอบคลุมการเกิด แก่ เจ็บ ตาย กลุ่มออมทรัพย์

การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เป็นการช่วยเหลือสาธารณะ (Public Assistance) ซึ่งเป็น 1 ใน 4 รูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุของประเทศไทย ซึ่งตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ได้มีการระบุไว้ใน มาตรา 11 (11) ว่า “ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง

การส่งเสริม และการสนับสนุน การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม” ซึ่งเดิมมีการจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุที่เข้าเกณฑ์ในอัตรา 300 บาทต่อเดือนต่อคน โดยมติคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติเมื่อวันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ได้ปรับเพิ่มเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้สูงอายุเป็นคนละ 500 บาทต่อเดือน คุณสมบัติพื้นฐานของผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ คือ 1) ผู้สูงอายุต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2) มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูหรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้โดยมีเงื่อนไขว่าผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนกว่าหรือผู้ที่มีปัญหาซับซ้อนหรือผู้ที่อาศัยในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารยากต่อการเข้าถึงบริการของรัฐ เป็นผู้ได้รับการพิจารณา ก่อน ต่อมาในปี พ.ศ. 2553 มีการแก้ไขพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ในมาตรา 11 (11) ว่า “ ผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุน การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพ เป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม” จึงทำให้มีการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทุกคนที่เข้าหลักเกณฑ์ คือ 1) มีสัญชาติไทย 2) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามทะเบียนบ้าน 3) มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งได้ลงทะเบียน และยื่นคำขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ 4) ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ

ต่อมาเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม พ.ศ. 2554 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบตามนโยบายของรัฐบาล ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในอัตราแบบขั้นบันได เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยให้มีผลตั้งแต่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2554 (ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555) ตามอัตราดังตารางที่ 1.1

ตารางที่ 1.1 การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได

ช่วงอายุของผู้สูงอายุ	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ
60 - 69 ปี	600 บาท
70 - 79 ปี	700 บาท
80 - 89 ปี	800 บาท
90 ปีขึ้นไป	1,000 บาท

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุส่วนหนึ่งมาจากเงินอุดหนุนของรัฐบาล และอีกส่วนหนึ่งมาจากเงินรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในปี พ.ศ. 2552 มีผู้สูงอายุได้รับเบี้ยยังชีพแล้วทั่วประเทศ 5.9 ล้านคนและในปี พ.ศ. 2553 กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เปิดให้ผู้สูงอายุทั่วประเทศมาลงทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ มีผู้นำหลักฐานแสดงตัวไปลงทะเบียนเพื่อรับเบี้ยยังชีพใหม่ถึง 906,371 คน รวมเบ็ดเสร็จมีผู้รับเบี้ยยังชีพในปี พ.ศ. 2553 ทั้งสิ้น 6.8 ล้านราย รัฐบาลต้องใช้งบประมาณในการจ่ายเบี้ยยังชีพให้คนชราเดือนละ 3,434 ล้านบาท หรือปีละ 41,216 ล้านบาท

(สถาบันศึกษานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่) และในปี พ.ศ. 2555 รัฐบาลต้องใช้งบประมาณในการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุถึงปีละ 52,228,143,600 บาท จากการใช้นโยบายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแบบขั้นบันได

ถึงแม้จะมีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับ แต่ก็ เป็นเพียงการช่วยบรรเทาภาระค่าใช้จ่ายให้กับผู้สูงอายุเพียงส่วนหนึ่งเท่านั้น ซึ่งในการนี้ผู้สูงอายุบางคนสามารถใช้ประโยชน์จากเงินดังกล่าวได้อย่างเกิดประโยชน์สูงสุดแต่สำหรับบางคนคิดว่าเป็นเงินเพียงจำนวนเล็กน้อยจึงมองไม่เห็นความสำคัญ เพราะบางคนอาจจะได้รับเงินจากลูก หลาน หรือบุคคลอื่นๆ ในจำนวนที่มากกว่ารัฐจัดให้เป็นหลายเท่า ในภาวะเศรษฐกิจเช่นนี้ที่ค่าครองชีพสูงขึ้นเป็นอย่างมาก โดยพื้นที่อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา เป็นพื้นที่หนึ่งที่ค่าครองชีพค่อนข้างสูง ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาลและปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุดังกล่าว ว่าเป็นอย่างไร

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

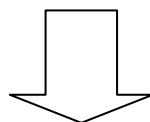
2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษานี้มีกรอบแนวคิด ดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุและข้อมูลเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพ

1. เพศ	2. อายุ	3. สถานภาพสมรส	4. อาชีพ
5. เงินออม	6. ภาระหนี้สิน	7. ปัญหาด้านสุขภาพ	8. อาศัยอยู่กับใคร
9. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน	10. รายได้		
11. วิธีการรับเบี้ยยังชีพ	12. ลักษณะการจัดการกับเบี้ยยังชีพที่ใช้ไม่หมด		
13. ความเหมาะสมของจำนวนเบี้ยยังชีพ	14. ความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพ		

ลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

- หมวดการใช้จ่าย

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

$$C = B_0 + B_1 \text{ Sex} + B_2 \text{ Job} + B_3 \text{ Saving} + B_4 \text{ Liability} + B_5 \text{ Health} + B_6 \text{ Size} + B_7 \text{ Y} + u_i$$

C = การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ (บาทต่อเดือน)

B_i = ค่าพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า

Sex = เพศของผู้สูงอายุ

Job = อาชีพของผู้สูงอายุ

Saving = เงินออมของผู้สูงอายุ

Liability = จำนวนภาระหนี้สินของผู้สูงอายุ

Health = ปัญหาด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ

Size = จำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้สูงอายุ

Y = รายได้ของผู้สูงอายุ (บาทต่อเดือน)

u_i = เป็นตัวคลาดเคลื่อน

4. ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาลที่อาศัยอยู่ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา จะศึกษาถึงลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล และปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ซึ่งมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 8 แห่ง คือ เทศบาลเมืองพังงา เทศบาลตำบลบางเตย องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะปันหยี องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำน้ำผุด องค์การบริหารส่วนตำบลตากแดด องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคาโงก องค์การบริหารส่วนตำบลนบปริง และองค์การบริหารส่วนตำบลปากอ

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

5.1 ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป และมีสัญชาติไทย

5.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบล

5.3 ผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง นายกเทศมนตรี นายกองค์การบริหารส่วนตำบล

5.4 เบี้ยยังชีพ หมายถึง งบประมาณจากรัฐบาลที่จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดไว้ตามนโยบายของรัฐบาล

5.5 การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ หมายถึง การใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวันของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

5.6 สังคมผู้สูงอายุ (Aging Society) หมายถึง สังคมที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปที่อยู่จริงในพื้นที่ต่อประชากรทุกช่วงอายุในพื้นที่เดียวกัน ในอัตราเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 10 ขึ้นไป หรือมีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปที่อยู่จริงในพื้นที่ต่อประชากรทุกช่วงอายุในพื้นที่เดียวกัน ในอัตรา

เท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 7 ขึ้นไป

5.7 **สังคมผู้สูงอายุโดยสมบูรณ์ (Aged Society)** หมายถึง สังคมที่มีประชากรอายุ 60 ปีขึ้นไปที่อยู่จริงในพื้นที่ต่อประชากรทุกช่วงอายุในพื้นที่เดียวกัน ในอัตราเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 20 ขึ้นไป หรือมีประชากรอายุ 65 ปีขึ้นไปที่อยู่จริงในพื้นที่ต่อประชากรทุกช่วงอายุในพื้นที่เดียวกัน ในอัตราเท่ากับหรือมากกว่าร้อยละ 14 ขึ้นไป

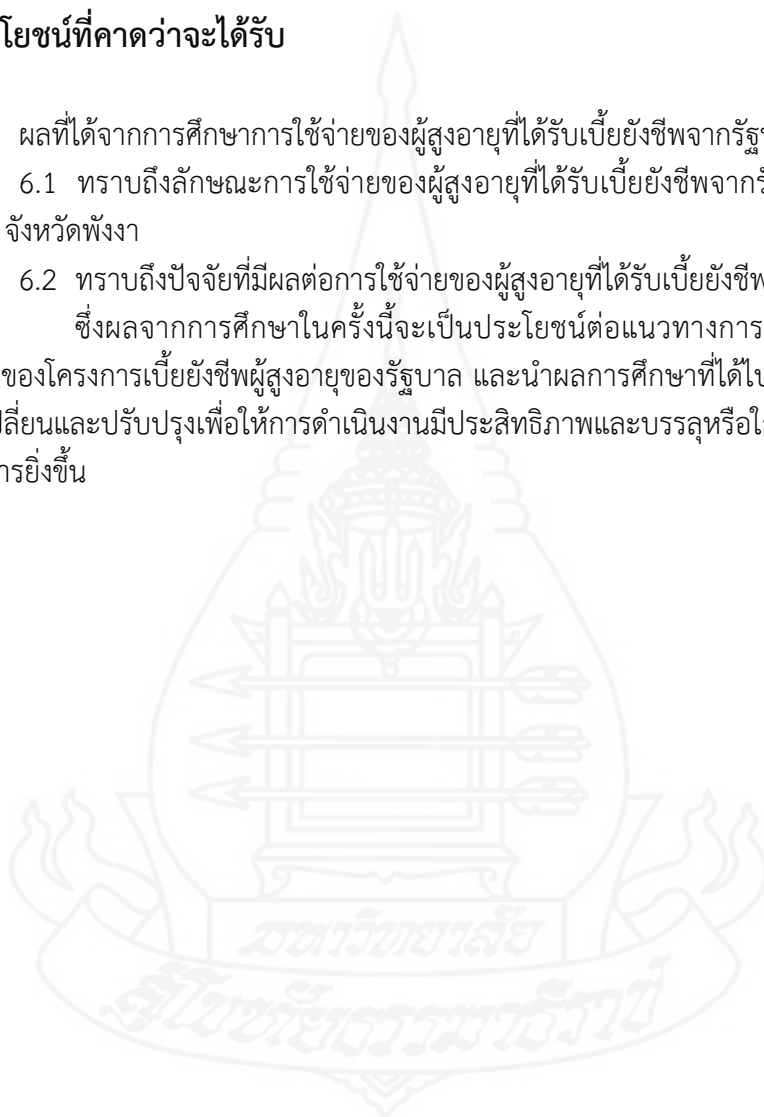
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลที่ได้จากการศึกษาการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล คือ

6.1 ทราบถึงลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

6.2 ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพดังกล่าว

ซึ่งผลจากการศึกษาในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อแนวทางการพัฒนา การวางแผนดำเนินงานของโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของรัฐบาล และนำผลการศึกษาที่ได้ไปเป็นข้อเสนอแนะในการปรับเปลี่ยนและปรับปรุงเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและบรรลุหรือใกล้เคียงกับเป้าหมายของโครงการยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวินิจฉัยเรื่อง การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา งานวิจัย เพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย โดยประกอบด้วยสาระสำคัญ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ และโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
2. การบริโภค ประเภทของค่าใช้จ่าย และทฤษฎีการบริโภคของเคนส์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ และโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

1.1 แนวคิดเกี่ยวกับผู้สูงอายุ

จากสถานการณ์แนวโน้มประชากรผู้สูงอายุที่เพิ่มสูงขึ้น รัฐบาลได้มีการเตรียมความพร้อมของสังคมไทยสู่สังคมผู้สูงอายุ เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และมีการจัดทำแผนผู้สูงอายุแห่งชาติ ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2545 – 2564) โดยระบบการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุของไทย ส่วนใหญ่ดำเนินการโดยหน่วยงานภาครัฐ ซึ่งหน่วยงานหลัก ได้แก่ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ในการนี้ได้มีการตราพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 ขึ้นตามเจตนารมณ์ในมาตรา 54 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ที่ประสงค์จะให้บุคคลที่อายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่การยังชีพ มีสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ

1.2 พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546

พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 (กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2547 : 1-13) ในพระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดให้ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. การบริการทางการแพทย์และการสาธารณสุขที่จัดไว้โดยให้ความสะดวกและรวดเร็วแก่ผู้สูงอายุเป็นกรณีพิเศษ
2. การศึกษา การศาสนา และข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิต
3. การประกอบอาชีพหรือฝึกอาชีพที่เหมาะสม
4. การพัฒนาตนเองและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม การรวมกลุ่มในลักษณะเครือข่ายหรือชุมชน
5. การอำนวยความสะดวกและความปลอดภัยโดยตรงแก่ผู้สูงอายุในอาคารสถานที่ ยานพาหนะหรือการบริการสาธารณะอื่น
6. การช่วยเหลือด้านค่าโดยสารยานพาหนะตามความเหมาะสม
7. การยกเว้นค่าเข้าชมสถานที่ของรัฐ

8. การช่วยเหลือผู้สูงอายุซึ่งได้รับอันตรายจากการถูกทารุณกรรมหรือถูกแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือถูกทอดทิ้ง

9. การให้คำแนะนำ ปรีกษา ดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องในทางคดี หรือในทางการแก้ไขปัญหาคกรอบครัว

10. การจัดที่พักอาศัย อาหารและเครื่องนุ่งห่มให้ตามความจำเป็นและทั่วถึง

11. การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ต่อมาแก้ไขโดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2553 เป็น “การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม”

12. การสงเคราะห์ในการจัดการศพตามประเพณี

13. การอื่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด

โดยการคุ้มครอง การส่งเสริม และการสนับสนุนดังกล่าว ให้หน่วยงานตามที่คณะกรรมการเสนอดำเนินการให้โดยไม่คิดมูลค่าหรือโดยให้ส่วนลดเป็นกรณีพิเศษก็ได้แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีผู้รับผิดชอบประกาศกำหนด ซึ่งในการเรียกร้องสิทธิหรือการได้มาซึ่งสิทธิหรือประโยชน์ของผู้สูงอายุตามพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ ไม่เป็นการตัดสิทธิหรือประโยชน์ที่ผู้สูงอายุจะได้รับตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายอื่น จะเห็นได้จากการแก้ไขพระราชบัญญัติเพิ่มเติม พ.ศ. 2553 นั้น ได้กำหนดการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพเป็นรายเดือนอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ซึ่งเป็นการแสดงว่าผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติเป็นไปตามหลักเกณฑ์จะได้รับเบี้ยยังชีพทุกคน

1.3 แนวคิดโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นเงินอุดหนุนสำหรับการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลที่ต้องการสร้างหลักประกันรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุที่มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพหรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยจัดสรรเป็นสวัสดิการเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่แสดงความจำนงโดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับการสงเคราะห์ดังกล่าว รวมทั้งคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (กผส.) ได้จัดทำระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ.2552 เพื่อกำหนดวิธีการเบิกจ่ายเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ทำเนิการมาตั้งแต่ พ.ศ. 2536 ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2535 ซึ่งเห็นชอบให้กรมประชาสงเคราะห์ดำเนินโครงการกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุและครอบครัวในชุมชน โดยกรมประชาสงเคราะห์กระทรวงมหาดไทย ได้มอบหมายให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านสำรวจผู้สูงอายุในหมู่บ้านของตน เพื่อให้เงินสงเคราะห์ แต่มีผู้สูงอายุได้รับเงินเบี้ยยังชีพไม่มากนัก และจำนวนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในขณะนั้นเพียง 200 บาทต่อคนต่อเดือน ต่อมาเมื่อพระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546 มีผลใช้บังคับได้มีบทบัญญัติในมาตรา 11 บัญญัติว่า ผู้สูงอายุมีสิทธิได้รับการคุ้มครอง ส่งเสริมและสนับสนุน การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพตามความจำเป็นอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม โดยในช่วงแรกนั้นได้มีการจ่ายเงินให้แก่ผู้สูงอายุ (ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด) จำนวน 300 บาทต่อเดือน เมื่อมีการกระจายอำนาจการปกครององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่สำรวจ จัดทำและจัดลำดับรายชื่อผู้สูงอายุตามหลักเกณฑ์ที่ว่าต้องมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูก

ทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู หรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตัวเองได้ โดยปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

วิธีการพิจารณาว่าผู้ใดได้รับเงินนั้น ให้สิทธิท้องถิ่นจัดทำรายชื่อเสนอผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยประกาศรายชื่อให้ทราบหากผู้ใดมีสิทธิสามารถขอรับเงินได้ด้วยตนเองหรือการโอนเข้าบัญชีในอัตราที่เพิ่มเป็นเงิน 500 บาทต่อคนต่อเดือน สำหรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. 2552 หน่วยงานปฏิบัติซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักที่ต้องดำเนินการขึ้นทะเบียนจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้เป็นไปตามระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ พ.ศ. 2552 มี 3 หน่วยงาน ได้แก่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา ทั้งนี้ ได้ดำเนินการขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุตามกำหนดระยะเวลาโดยมีการขึ้นทะเบียนผู้สูงอายุตั้งแต่วันที่ 26 กุมภาพันธ์ ถึงวันที่ 15 มีนาคม 2552 ทั่วประเทศ ปรากฏว่ามีผู้สูงอายุมาลงทะเบียนทั้งหมดรวมทั้งเมืองพัทยาและกรุงเทพมหานคร 3.5 ล้านคน

1.4 กระบวนการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ พ.ศ. 2543 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้กำหนดแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับภารกิจด้านถ่ายโอนงานสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ดังนี้

1. การสำรวจผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติเหมาะสม

1.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน ทำการสำรวจผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในท้องถิ่นของตน โดยการสัมภาษณ์ผู้สูงอายุแต่ละรายตามแบบสอบถามประวัติผู้สูงอายุ

1.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน ซึ่งเป็นผู้สัมภาษณ์ผู้สูงอายุ นำเสนอแบบสอบถามประวัติผู้สูงอายุไปยังผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือประธานคณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้านเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็น

1.3 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวบรวมและสอบประวัติผู้สูงอายุที่ผ่านความเห็นชอบของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือประธานคณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้านนำเสนอคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุระดับท้องถิ่นเป็นผู้พิจารณากลับกรอง

2. การคัดเลือกและขออนุมัติผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพ

2.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิญผู้แทนศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนองค์กรผู้สูงอายุในชุมชน ผู้แทนองค์กรผู้สูงอายุในชุมชน ผู้แทนองค์กรประชาสังคมและบุคคลที่น่าเชื่อถือในชุมชน ร่วมเป็นคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุในระดับท้องถิ่น

2.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเชิญคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุมาร่วมประชุมเพื่อพิจารณารายชื่อผู้สูงอายุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้านเสนอมาว่าผู้สูงอายุรายใดสมควรได้รับการช่วยเหลือเป็นเงินเบี้ยยังชีพ

2.3 คณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุในระดับท้องถิ่น จะทำหน้าที่พิจารณา กลั่นกรองแบบสอบถามประวัติผู้สูงอายุ แต่ละรายว่ามีคุณสมบัติที่จะรับเบี้ยยังชีพจริงหรือไม่ และมีหน้าที่ ในการพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพว่าผู้สูงอายุรายใดสมควรได้รับความช่วยเหลือก่อนตามวงเงินงบประมาณที่ได้รับการจัดสรร ส่วนผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมแต่ ยังไม่ได้รับการเสนอชื่อ ให้จัดทำเป็นรายชื่อผู้สูงอายุสำรองไว้ เพื่อรอการอนุมัติในกรณีผู้สูงอายุเดิมหมดสิทธิรับเบี้ยยังชีพ

2.4 เมื่อได้รายชื่อผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมและมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ แล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอไปยังหน่วยงานเจ้าของงบประมาณ เพื่อนำเสนอ ผู้ว่าราชการจังหวัดขออนุมัติรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพ และปิดประกาศรายชื่อให้ทราบทั่วกัน ณ สำนักงานในที่เปิดเผย

2.5 หลังจากคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุแจ้งรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้รับการ คัดเลือกให้ได้รับเบี้ยยังชีพแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำหนังสือรับรองต่างๆ ของผู้สูงอายุ ตามแบบที่กำหนด ได้แก่ หนังสือมอบอำนาจ หนังสือพินัยกรรม หนังสือรับรองว่าจะแจ้งการเสียชีวิต หนังสือรับรองการมีชีวิต

ทั้งนี้ ประชาชนในพื้นที่ที่สามารถมีส่วนร่วมในการเสนอชื่อผู้สูงอายุที่สมควรได้รับ เบี้ยยังชีพไปยังคณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสำรวจข้อเท็จจริงของผู้สูงอายุดังกล่าว ก่อนดำเนินการส่งให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุระดับ ท้องถิ่นพิจารณา และหากประชาชนในพื้นที่พบว่า การคัดเลือกผู้สูงอายุไม่โปร่งใส ไม่เป็นธรรมหรือ สงสัยผลการพิจารณาคัดเลือก อาจขอเข้าไปตรวจสอบกับคณะกรรมการระดับท้องถิ่นได้

3. การจัดทำทะเบียนรายชื่อผู้สูงอายุ

3.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำเอกสารประกอบรายการขออนุมัติเงิน ประจำงวดในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง โดยแยกเป็นรายองค์การบริหารส่วนตำบล และ ระบุจำนวนงบประมาณที่ได้รับจัดสรร เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการขอเงินประจำงวด และจัดส่ง เอกสารดังกล่าวให้หน่วยงานราชการเจ้าของงบประมาณ เพื่อขออนุมัติเงินประจำงวดจากสำนัก งบประมาณ

3.2 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำรายชื่อผู้สูงอายุที่ได้ผ่านการพิจารณา กลั่นกรองของคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุ โดยเรียงลำดับความสำคัญของผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับ ความช่วยเหลือก่อน และผู้สูงอายุสำรองไว้ตามลำดับ ติดประกาศรายชื่อผู้สูงอายุไว้ในสถานที่ที่เป็น ศูนย์กลางของท้องถิ่น เพื่อจะได้เป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับทราบโดยทั่วกัน เป็นประโยชน์ ต่อการตรวจสอบกันเองของประชาชนในท้องถิ่น และจะได้ทราบว่าผู้สูงอายุรายใดถึงแก่กรรม หรือมี คุณสมบัติไม่เหมาะสม

3.3 ในกรณีที่มีการเบิกจ่ายเงินแก่ผู้สูงอายุ โดยวิธีการโอนเงินเข้าบัญชีผู้สูงอายุ ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้จัดทำทะเบียนรายชื่อผู้สูงอายุ พร้อมระบุชื่อธนาคารและหมายเลข บัญชีธนาคารไว้ด้วย เพื่อความสะดวกในการโอนเงินเข้าบัญชี การประสานงานและการติดตามผล โดยอาศัยฐานข้อมูลเดิมของสำนักงานประชาสงเคราะห์จังหวัด

4. การขออนุมัติเปลี่ยนแปลงผู้สูงอายุรับเบี้ยยังชีพ

4.1 ในกรณีผู้สูงอายุรายใดมีการร้องเรียนว่ามีคุณสมบัติไม่เหมาะสม หรือหาก

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น คณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้าน พบว่ามีคุณสมบัติไม่เหมาะสมจริง ให้นำเสนอคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุพิจารณา ก่อนนำเสนอหน่วยงานเจ้าของงบประมาณเพื่อขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อสั่งระงับการจ่ายเงินแก่ผู้สูงอายุและขออนุมัติเปลี่ยนแปลงผู้สูงอายุรายใหม่ต่อไป

4.2 เมื่อได้รับแจ้งว่าผู้สูงอายุรายใดถึงแก่กรรม ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งไปยังหน่วยงานเจ้าของงบประมาณ เพื่อขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้สูงอายุรายใหม่แทนผู้สูงอายุรายเดิมที่ถึงแก่กรรม

4.3 ในกรณีผู้สูงอายุเปลี่ยนแปลงที่อยู่อาศัย จากเดิมอยู่ในพื้นที่หนึ่งและย้ายไปอีกพื้นที่หนึ่ง ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำใบเปลี่ยนแปลงรายการตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด และนำเสนอหน่วยงานเจ้าของงบประมาณเพื่อขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อขอเปลี่ยนแปลงพื้นที่ดำเนินการ แล้วรายงานให้หน่วยงานทราบภายใน 15 วันทำการ

5. การเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

5.1 สำนักงานงบประมาณอนุมัติเงินประจำงวดแล้วจัดสรรให้จังหวัดต่าง ๆ ตามที่ส่วนราชการขอ และเมื่องบประมาณได้จัดสรรไปยังจังหวัดและแจ้งไปยังสำนักงานคลังจังหวัดแล้ว หน่วยงานเจ้าของงบประมาณเสนอขออนุมัติรายชื่อผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติเหมาะสมรับเบี้ยยังชีพจากผู้ว่าราชการจังหวัด และแจ้งการจัดสรร (แบบ สป.ถ.) ไปยังท้องถิ่น

5.2 หน่วยงานเจ้าของงบประมาณ จัดทำแบบใบแจ้งการเบิกเงินงบประมาณแทนกันโครงการถ่ายโอนกิจกรรมเกี่ยวกับการให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามแบบที่กรมบัญชีกลางกำหนด และส่งแบบใบแจ้งการเบิกเงินงบประมาณแทนกันให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ สำนักงานคลังจังหวัด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานเจ้าของงบประมาณเก็บไว้เป็นหลักฐาน 1 ชุด

5.3 หลังจากได้รับใบแจ้งการเบิกเงินงบประมาณแทนกัน ให้องค์การบริหารส่วนตำบล ตรวจสอบผู้สูงอายุตามรายชื่อว่ามีชีวิตจริงหรือไม่ ก่อนการวางฎีกาเบิกจ่ายเงิน หากผู้สูงอายุรายดังกล่าวเสียชีวิต ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแจ้งให้หน่วยงานเจ้าของงบประมาณทราบ พร้อมรายชื่อผู้สูงอายุรายใหม่ เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของงบประมาณพิจารณานำเสนอขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัด โดยในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงผู้สูงอายุเนื่องจากการเสียชีวิตหรือผู้สูงอายุขาดคุณสมบัติ ให้ท้องถิ่นใช้ทะเบียนรายชื่อสำรองท้องถิ่นแจ้งไว้ก่อนเป็นลำดับแรก

5.4 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นวางฎีกาเบิกเงินจากสำนักงานคลังจังหวัดหรือสำนักงานคลังจังหวัด ณ อำเภอ โดยแนบใบแจ้งการเบิกเงินงบประมาณแทนกัน การเบิกจ่ายเงินแก่ผู้สูงอายุให้ดำเนินการจ่ายเงินเป็นรายงวดๆ ละ 6 เดือน ปีละ 2 ครั้ง เป็นเงิน 1,800 บาท/ครั้ง (ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 29 พฤษภาคม 2544) และหากตรวจสอบถูกต้องแล้ว สามารถวางฎีกาเบิกเงินได้เลยโดยไม่ต้องรอให้สิ้นงวด

5.5 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จ่ายเงินเบี้ยยังชีพโดยปฏิบัติตามระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพสำหรับผู้สูงอายุ พ.ศ. 2543 หรือเลือกวิธีดำเนินการตามความเหมาะสมและจำเป็นตามลำดับ ดังนี้

1) โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้สูงอายุ หรือจัดส่งโดยทางธนาคาร

2) โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้สูงอายุหรือจัดส่งให้แก่ผู้รับมอบอำนาจโดยทางธนาคาร

3) จ่ายให้แก่ผู้สูงอายุที่มีสิทธิด้วยเงินสด

4) จ่ายเงินสดให้แก่ผู้รับมอบอำนาจจากผู้สูงอายุ

5.6 เมื่อดำเนินการจ่ายเงินให้ผู้สูงอายุแล้ว ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บหลักฐานการจ่ายไว้เพื่อการตรวจสอบ โดยหากจ่ายเงินโดยวิธีการโอนเงินเข้าบัญชี ให้ใช้หลักฐานใบสำคัญการโอนเงินของธนาคารเป็นหลักฐานการจ่าย กรณีจ่ายเป็นเงินสดให้ใช้ใบสำคัญรับเงินตามแบบที่กระทรวงการคลังกำหนดเป็นหลักฐานการจ่าย

6. การติดตามผลการจ่ายเบี้ยยังชีพ

6.1 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานเจ้าของงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ติดตามผลการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ว่าผู้สูงอายุได้รับเงินตรงตามระยะเวลาที่กำหนดและได้รับเงินครบหรือไม่ นอกจากนี้ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาแนะนำและพิจารณาให้ความช่วยเหลือในปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น

6.2 ในกรณีที่มีการร้องเรียนว่าผู้สูงอายุมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประสานงานกับคณะกรรมการศูนย์สงเคราะห์ราษฎรประจำหมู่บ้านเพื่อทำหน้าที่ในการตรวจสอบติดตาม และตรวจสอบข้อมูลของผู้สูงอายุนั้น ก่อนนำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุเพื่อพิจารณา หากมีคุณสมบัติไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการคัดเลือกผู้สูงอายุนำเสนอหน่วยงานเจ้าของงบประมาณ เพื่อขออนุมัติผู้ว่าราชการจังหวัดในการสั่งระงับการจ่ายเงิน

1.5 กระบวนการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 มีวัตถุประสงค์เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งได้รับการถ่ายโอนภารกิจการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์

1.1 มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การยังชีพ หรือถูกทอดทิ้ง หรือขาดผู้อุปการะเลี้ยงดูหรือไม่สามารถประกอบอาชีพเลี้ยงตนเองได้

1.3 ในกรณีผู้สูงอายุ มีคุณสมบัติเบื้องต้นเหมือนกัน ให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนกว่า หรือผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน หรือผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารยากต่อการเข้าถึงบริการของรัฐเป็นผู้ได้รับการพิจารณาก่อน

2. วิธีการพิจารณาผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

2.1 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบรายชื่อผู้สูงอายุที่มีคุณสมบัติที่จะได้รับเงินสงเคราะห์ แล้วเสนอต่อที่ประชุมประชาคมท้องถิ่น เพื่อทำการพิจารณาจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ กรณีที่มีผู้สูงอายุที่คุณสมบัติเบื้องต้นเหมือนกัน ให้ผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนกว่า หรือผู้ที่มีปัญหาซ้ำซ้อน หรือผู้ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ห่างไกลทุรกันดารยากต่อการเข้าถึง

บริการของรัฐเป็นผู้ได้รับการพิจารณาก่อน และบัญชีรายชื่อที่สำรองไว้ที่จังหวัดมาประกอบการพิจารณาลำดับด้วย สำหรับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลให้มีการจัดประชุมประชาคมหมู่บ้านเพื่อทำการคัดเลือกโดยจัดลำดับผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ของหมู่บ้านก่อน

2.2 นำรายชื่อผู้สูงอายุที่ผ่านการคัดเลือกมาจัดทำเป็นบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ แล้วปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่อื่นๆ ตามที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด หากไม่มีผู้ใดคัดค้านให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนำเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

ในกรณีที่มีการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ประกอบด้วยผู้แทนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้แทนของประชาคมท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และให้คณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์รายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติหรือถอดถอนรายชื่อในบัญชีต่อไป

3. การจัดทำทะเบียนประวัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

3.1 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจัดทำทะเบียนประวัติของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไว้เป็นหลักฐานทุกคน และให้แจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดทราบ

3.2 ภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ให้สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดแจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการขอตั้งงบประมาณเงินอุดหนุนสำหรับสนับสนุนการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพในปีงบประมาณถัดไป

4. การเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

4.1 ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามระเบียบนี้ให้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนับแต่วันที่ได้รับอนุมัติรายชื่อจากผู้บริหารท้องถิ่น และให้สิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงในกรณีดังต่อไปนี้

1) ถึงแก่กรรม

2) ขาดคุณสมบัติเบื้องต้น ตามข้อ 1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินสงเคราะห์

กรณีสิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงตาม 1) ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นรายงานให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เสียชีวิต และสั่งระงับการจ่ายเงินสงเคราะห์เบี้ยยังชีพสำหรับผู้ถึงแก่กรรมนั้นในงวดเบิกจ่ายถัดไป

กรณีสิทธิดังกล่าวสิ้นสุดลงตาม 2) ให้ดำเนินการพิจารณาตาม ข้อ 2 ก่อนเสนอผู้บริหารท้องถิ่นสั่งถอดถอนรายชื่อและระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพในงวดเบิกจ่ายถัดไป

4.2 ในกรณีที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีการระงับการจ่ายเงินตามข้อ 4.1 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นพิจารณาเลื่อนผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ในบัญชีรายชื่อลำดับถัดไปเป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์แทนผู้ที่หมดสิทธิ

4.3 การแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบกับบัญชีรายชื่อให้ดำเนินการตามข้อ 2 ก่อนเสนอผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติให้มีการแก้ไข เปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมรายชื่อผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

5. งบประมาณและวิธีการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพ

5.1 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจะตั้งงบประมาณของตนเองหรือขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากองค์การบริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้การสงเคราะห์เบี้ยยังชีพได้ในกรณี ดังนี้

- 1) จ่ายให้แก่ผู้สูงอายุตามบัญชีรายชื่อที่ได้รับอนุมัติจากผู้บริหารท้องถิ่น
- 2) จ่ายสมทบให้แก่ผู้สูงอายุ ตามบัญชีรายชื่อที่ได้รับการสงเคราะห์ งบประมาณเบี้ยยังชีพจากรัฐอยู่เดิม ในกรณีที่อัตราที่ได้รับจากรัฐน้อยกว่าอัตราที่องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

5.2 การตั้งงบประมาณและวิธีการจ่ายเงิน ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยวิธีการงบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีต้องจ่ายเป็นเช็ค

ในกรณีจ่ายเงินให้แก่ผู้รับมอบอำนาจจะต้องตรวจสอบจนแน่ใจว่าเป็นบุคคลเดียวกับผู้ได้รับมอบอำนาจและต้องได้รับการยืนยันว่าผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ยังมีชีวิตอยู่

หากเป็นการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นบันทึกรายละเอียดการโอนเงินในบัญชีการจ่ายเงินสงเคราะห์ โดยใช้หลักฐานการโอนเงินเป็นหลักฐานประกอบการจ่ายเงินและให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเก็บรักษาหลักฐานการจ่ายหรือโอนเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพไว้เพื่อการตรวจสอบ

5.3 การจ่ายเงินตามข้อ 5.1 ให้จ่ายได้ในอัตรา ดังนี้

- 1) จ่ายตามอัตราที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด
- 2) หากองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นใดมีความประสงค์จะจ่ายเกินกว่าที่กำหนดตาม 1) ให้สามารถกระทำได้ ทั้งนี้ต้องไม่เกินกว่าสองเท่าของอัตราที่กำหนด หรือไม่เกินกว่าหนึ่งพันบาท โดยให้เสนอสภาท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติและให้ค้ำนึ่งถึงสถานะการคลังขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น
- 3) การจ่ายเงินให้แก่ผู้มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ให้จ่ายในอัตราเดียวกัน

5.4 ให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ เดือนละ 1 ครั้ง หรือจะจ่ายปีละ 2 ครั้งๆ ละ 6 เดือน ก็ได้ โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของผู้บริหารท้องถิ่น ด้วยวิธีหนึ่งวิธีใดตามความประสงค์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ดังต่อไปนี้

- 1) จ่ายเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์
- 2) จ่ายเป็นเงินสดหรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบอำนาจจากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์

การโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบค่าธรรมเนียมในการโอน

หนังสือแสดงความประสงค์ในการรับเงินสงเคราะห์ของผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ และหนังสือมอบอำนาจให้ทำตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

5.5 ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการดังต่อไปนี้

1) แจ้งผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์มาแสดงตนต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อยืนยันความประสงค์จะขอรับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพนั้นต่อไป ทั้งนี้ หากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ไม่สามารถมาแสดงตนได้จะมอบอำนาจตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดให้บุคคลอื่นมาแจ้งแทนก็ได้

2) นำบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผยเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือที่อื่นๆ ตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด

ในกรณีที่มีการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ดังกล่าว ให้ผู้บริหารท้องถิ่นแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ ประกอบด้วยผู้แทนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและผู้แทนของประชาคมท้องถิ่นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าคน และให้คณะกรรมการตรวจสอบการคัดค้านบัญชีผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์รายงานผลการตรวจสอบให้ผู้บริหารท้องถิ่นทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับการแต่งตั้งเพื่อประกอบการพิจารณาอนุมัติหรือถอนรายชื่อในบัญชีต่อไป

5.6 ก่อนการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพแก่ผู้สูงอายุ ในงวดแรกจะต้องมีการแสดงตนหรือได้รับหนังสือมอบอำนาจแจ้งการมีชีวิตอยู่ และหนังสือจากบุคคลที่น่าเชื่อถือรับรองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นว่า หากผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้นเสียชีวิตจะแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบภายในสามวันนับแต่วันที่เสียชีวิต

1.6 กระบวนการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552

เงินอุดหนุนสำหรับการดำเนินงานตามนโยบายรัฐบาลที่ต้องการสร้างหลักประกันด้านรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุได้จัดสรรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป ที่แสดงความจำนงโดยการขอขึ้นทะเบียนเพื่อขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้รวมงบประมาณ โดยให้ดำเนินการในลักษณะของเงินอุดหนุนทั้งหมดทุกราย ทั้งนี้ เว้นแต่ในส่วนของเงินเพิ่มเติมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตามข้อ 18 (2) แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 ที่ได้ดำเนินการให้กับรายเดิมมาก่อน หรือกรณีที่ได้รับการจัดสรรไม่เพียงพอและถึงกำหนดที่จะต้องจ่ายก็ให้สามารถนำเงินสะสมตรงจ่ายได้เป็นครั้งๆ จนกว่าจะได้รับการจัดสรรเพิ่มเติม

1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพ

- 1) มีสัญชาติไทย
- 2) มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามทะเบียนบ้าน
- 3) มีอายุหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งได้ลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเบี้ยยังชีพ

ผู้สูงอายุต้องกรปกรองส่วนท้องถิ่น

4) ไม่เป็นผู้ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ เบี้ยหวัด บำนาญพิเศษ หรือเงินอื่นใดในลักษณะเดียวกัน ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ ยกเว้นผู้พิการและผู้ป่วยเอดส์ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจ่ายเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548

2. ขั้นตอนการยื่นคำขอ

2.1 ภายในเดือนพฤศจิกายนของทุกปีให้ผู้ที่จะมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไปในปีงบประมาณถัดไป ลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้วยตนเองต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีภูมิลำเนา ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด โดยมีหลักฐานดังนี้

- 1) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐที่มีรูปถ่ายพร้อมสำเนา
- 2) ทะเบียนบ้านพร้อมสำเนา
- 3) สมุดบัญชีเงินฝากธนาคารพร้อมสำเนา สำหรับกรณีและผู้ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุประสงค์ขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุผ่านธนาคาร

ในกรณีที่มีความจำเป็นผู้สูงอายุที่ไม่สามารถมาลงทะเบียนด้วยตนเองได้ตามวรรคหนึ่ง อาจมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเป็นผู้ยื่นคำขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแทนก็ได้

ในกรณีผู้สูงอายุที่ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในปีงบประมาณที่ผ่านมา ให้ถือว่าเป็นผู้ได้ลงทะเบียนและยื่นคำขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ตามระเบียบนี้แล้ว

2.2 ในกรณีผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งย้ายภูมิลำเนาไปอยู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดิมยังคงจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจนกว่าจะสิ้นสุดปีงบประมาณนั้น หากมีความประสงค์จะรับเบี้ยยังชีพที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ต้องไปลงทะเบียนเพื่อขอรับเงินเบี้ย ยังชีพผู้สูงอายุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งใหม่ก่อนสิ้นปีงบประมาณ

3. การตรวจสอบและจัดทำทะเบียนประวัติผู้มีสิทธิ

3.1 ภายในเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี ให้จังหวัดแจ้งรายชื่อผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์ตามแบบที่กระทรวงมหาดไทยกำหนดไปยังกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการขอตั้งงบประมาณในปีงบประมาณถัดไป

3.2 ภายในเดือนตุลาคมของทุกปี ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการตรวจสอบสถานะของผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและให้ผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแสดงการดำรงชีวิตอยู่ต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยจะแสดงด้วยตนเองหรือให้มีการรับรองของนายทะเบียนอำเภอหรือนายทะเบียนท้องถิ่นก็ได้

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง

ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบการดำรงชีวิตอยู่ของผู้สูงอายุดังกล่าว จากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร หรือหลักฐานอื่นที่สามารถตรวจสอบได้

4. งบประมาณและวิธีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

4.1 การตั้งงบประมาณและวิธีการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

4.2 การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้จ่ายในอัตราเดือนละห้าร้อยบาท หรือตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2554 ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดำเนินการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในอัตราแบบขั้นบันได ตามช่วงอายุ ดังนี้

อายุ	60 – 69 ปี	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	600 บาท
อายุ	70 – 79 ปี	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	700 บาท
อายุ	80 – 89 ปี	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	800 บาท
อายุ	90 ปีขึ้นไป	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	1,000 บาท

4.3 การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพให้แก่ผู้มีสิทธิตามระเบียบนี้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจ่ายเป็นเงินสด หรือโอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ หรือในนามบุคคลที่รับมอบอำนาจเป็นหนังสือจากผู้มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นรายเดือนภายในวันที่ 10 ของทุกเดือน

ในการจ่ายเงินให้แก่ผู้รับมอบอำนาจต้องตรวจสอบจนแน่ใจว่าเป็นบุคคลเดียวกับผู้ที่ได้รับมอบอำนาจและต้องได้รับการยืนยันว่าผู้มีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุยังมีชีวิตอยู่ การโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารให้เป็นไปตามที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดหรือตามที่ตกลงกันเป็นอย่างอื่น

5. การสิ้นสุดการได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

5.1 สิทธิของผู้ได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามระเบียบนี้สิ้นสุดลงในกรณีดังต่อไปนี้

- 1) ตาย
- 2) ขาดคุณสมบัติตามข้อ 1. คุณสมบัติของผู้มีสิทธิจะได้รับเงินเบี้ยยังชีพ
- 3) แจ้งสละสิทธิการขอรับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเป็นหนังสือต่อองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

กรณีสิทธิได้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดังกล่าวสิ้นสุดลง ให้ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ สั่งระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำหรับบุคคลดังกล่าวทันที

5.2 กรณีผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตาย ให้นายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่นแจ้งการตายต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายมีชื่อในทะเบียนภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่นายทะเบียนอำเภอ หรือนายทะเบียนท้องถิ่นได้รับการแจ้งการตายและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ผู้ตายมีชื่อในทะเบียนนั้น แจ้งแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตามข้อ 2.2 ต่อไป

5.3 สำหรับผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหนึ่งย้ายภูมิลำเนาไปอยู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เคยจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุเดิมยังคงจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุจนกว่าจะสิ้นสุดปีงบประมาณนั้น ในกรณีที่

ผู้รับเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขาดคุณสมบัติที่จะได้รับเบี้ยยังชีพ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือสถานที่ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนดเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

หากไม่มีผู้คัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอรายชื่อผู้ขาดคุณสมบัติต่อผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อส่งถอนรายชื่อ และระงับการจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุทันที

ในกรณีที่มีการคัดค้านให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ชัดเจนแล้วรายงานผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อพิจารณาดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

2. การบริโภค ประเภทของค่าใช้จ่าย และทฤษฎีการบริโภคของเคนส์

2.1 การบริโภค

การบริโภคในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง การใช้ประโยชน์จากสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของมนุษย์ รวมถึงการนำสินค้าและบริการมาใช้ประโยชน์เพื่อการผลิตสินค้าและบริการอื่นๆ การบริโภคไม่ได้หมายความถึงการรับประทานอาหารอย่างที่คนทั่วไปเข้าใจแต่เพียงอย่างเดียว การใช้สินค้าอื่นๆ และการใช้บริการอย่างใดอย่างหนึ่งก็คือการบริโภคด้วยเช่นกัน เช่น การไปพบแพทย์เมื่อยามเจ็บป่วย การพักโรงแรม การท่องเที่ยว การขนส่ง การประกันภัย ฯลฯ จึงสรุปได้ว่าการกระทำทั้งหลายอันทำให้สินค้าหรือบริการอย่างใดอย่างหนึ่งสิ้นเปลืองไปเพื่อเป็นประโยชน์แก่มนุษย์ ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ถือเป็น การบริโภคทั้งสิ้น

การบริโภคที่มีประสิทธิภาพ คือ การใช้ประโยชน์จากสินค้าและบริการ โดยคำนึงถึงหลักการบริโภคที่ดี ได้แก่ ความจำเป็น ประโยชน์ที่ได้รับความปลอดภัยและความประหยัด ใช้สินค้าและบริการอย่างคุ้มค่ามากที่สุด

ประเภทของการบริโภค ตามลักษณะของสินค้าสามารถแบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. การบริโภคสินค้าไม่คงทน (nondurable goods consumption) คือ การบริโภคสิ่งของชนิดใดชนิดหนึ่งแล้วสิ่งของชนิดนั้นจะสิ้นเปลืองหรือใช้หมดไป เช่น การบริโภคน้ำ อาหาร ยารักษาโรค น้ำมันเชื้อเพลิง ฯลฯ

2. การบริโภคสินค้าคงทน (durable goods consumption) คือ การบริโภคสิ่งของ อย่างใดอย่างหนึ่งโดยสิ่งของนั้นยังคงใช้ได้อีก เช่น การอาศัยบ้านเรือน การใช้รถยนต์ พัดลม โทรทัศน์ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าสินค้าคงทนเหล่านี้จะใช้แล้วไม่หมดไปในทีเดียว แต่ก็ค่อยๆ สึกหรือไป จนในที่สุดไม่สามารถนำมาใช้ได้อีก

ปัจจัยที่ใช้กำหนดการบริโภค ตัวกำหนดการบริโภคหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกสินค้าและบริการโดยรวม มีดังนี้

1. รายได้ของผู้บริโภค ระดับรายได้เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าหรือบริการของผู้บริโภค โดยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน คือ ผู้บริโภคที่มีรายได้มากจะบริโภคมาก ถ้ามีรายได้น้อยก็จะบริโภคน้อย

2. ราคาของสินค้าและบริการ เนื่องจากระดับราคาของสินค้าและบริการเป็นตัวกำหนดอำนาจซื้อของเงินที่มีอยู่ในมือของผู้บริโภค นั่นคือ ถ้าราคาของสินค้าหรือบริการสูงขึ้นจะ

ทำให้อำนาจซื้อของเงินลดลง ส่งผลให้ผู้บริโภคบริโภคสินค้าหรือบริการได้น้อยลง เนื่องจากเงินจำนวนเท่าเดิมซื้อหาสินค้าหรือบริการได้น้อยลง ในทางกลับกัน ถ้าราคาของสินค้าหรือบริการลดลง อำนาจซื้อของเงินจะเพิ่มขึ้น ส่งผลให้ผู้บริโภคสามารถบริโภคสินค้าหรือบริการได้มากขึ้นด้วยเหตุผลทำนองเดียวกันกับข้างต้น

3. ปริมาณเงินหมุนเวียนที่อยู่ในมือ กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคมีเงินหมุนเวียนอยู่ในมือมากจะจูงใจให้ผู้บริโภคบริโภคมากขึ้น และถ้ามีเงินหมุนเวียนอยู่ในมือน้อยก็จะบริโภคได้น้อยลง

4. ปริมาณของสินค้าในตลาด ถ้าสินค้าหรือบริการในท้องตลาดมีปริมาณมาก ผู้บริโภคจะมีโอกาสในการจับจ่ายใช้สอยหรือบริโภคได้มาก ในทางกลับกัน ถ้ามีน้อยก็จะบริโภคได้น้อยตาม

5. การคาดคะเนราคาของสินค้าหรือบริการในอนาคต จะมีผลต่อการตัดสินใจของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าผู้บริโภคคาดว่าในอนาคตราคาของสินค้าหรือบริการจะสูงขึ้น ผู้บริโภคจะเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน (ลดการบริโภคในอนาคต) ตรงกันข้าม ถ้าคาดว่าราคาของสินค้าหรือบริการจะลดลง ผู้บริโภคจะลดการบริโภคในปัจจุบันลง (เพิ่มการบริโภคในอนาคต) จะเห็นได้ว่าการคาดคะเนราคาของสินค้าหรือบริการในอนาคตจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับการตัดสินใจเลือกบริโภคหรือระดับการบริโภคในปัจจุบัน และจะมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการตัดสินใจเลือกบริโภคหรือระดับการบริโภคในอนาคต

6. ระบบการค้าและการชำระเงิน เป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่กำหนดการตัดสินใจในการเลือกบริโภคของผู้บริโภค กล่าวคือ ถ้าเป็นระบบการซื้อขายด้วยเงินผ่อน ดาวน์ต่ำ ผ่อนระยะยาว จะเป็นการเพิ่มโอกาสในการบริโภคให้กับผู้บริโภคมากขึ้น นั่นคือ ผู้บริโภคสามารถบริโภคโดยไม่ต้องชำระเงินในงวดเดียว มีเงินเพียงส่วนหนึ่งในการดาวน์ก็สามารถซื้อหาสินค้าและบริการมาบริโภคได้ โดยเฉพาะสินค้าหรือบริการที่มีราคาสูง เช่น บ้าน รถยนต์ ฯลฯ ตรงกันข้าม ถ้าไม่มีระบบการซื้อขายแบบเงินผ่อน คือผู้บริโภคจะต้องชำระเงินค่าสินค้าตามราคาในงวดเดียว ผู้บริโภคอาจไม่สามารถซื้อหาหรือบริโภคสินค้าหรือบริการนั้นๆ ได้

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่นๆ อีกมากที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นเพศ อายุ ระดับการศึกษา ฤดูกาล เทศกาล รสนิยมหรือความชอบส่วนตัวของผู้บริโภค ตัวอย่างเช่น ในเทศกาลกินเจถ้าผู้บริโภครับประทานอาหารเจ ผู้บริโภคจะไม่บริโภคเนื้อสัตว์ โดยจะหันมาบริโภคพืชผักผลไม้แทน หรือในวัยเด็ก ส่วนใหญ่เด็กๆ มักจะชอบบริโภคลูกอม ลูกกวาด ขนมมากกว่าเมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ (อายุ) เป็นต้น

2.2 ประเภทของค่าใช้จ่าย

ประเภทของค่าใช้จ่าย ค่าใช้จ่ายของครัวเรือน สำนักงานสถิติแห่งชาติ (2555 : 37) ได้ให้ความหมายของค่าใช้จ่ายของครัวเรือน หมายถึง การใช้จ่ายเกี่ยวกับ “สิ่งของหรือการบริการด้านต่างๆ “ ที่จำเป็นต่อการครองชีพที่ครัวเรือนต้องซื้อ/จ่ายด้วยเงิน หรือได้มาโดยไม่ได้ซื้อ/จ่าย (ผลิตเอง ได้รับความช่วยเหลือจากบุคคลอื่น รัฐ เป็นสวัสดิการจากการทำงาน หรือเบิกได้จากนายจ้าง) และได้แบ่งรายการค่าใช้จ่าย ดังนี้

1) ค่าใช้จ่ายสินค้าและบริการ ได้แก่

(1) ค่าใช้จ่ายอุปโภคและบริโภคของครัวเรือน

- ที่อยู่อาศัย

- เครื่องแต่งบ้าน เครื่องใช้เบ็ดเตล็ด และการดำเนินการในครัวเรือน
- ค่าจ้างบุคคลที่ให้บริการแก่ครัวเรือน
- เสื้อผ้า เครื่องแต่งกาย รองเท้า ของใช้/บริการส่วนบุคคล
- เวชภัณฑ์และค่ารักษาพยาบาล
- การเดินทางและการสื่อสาร
- การศึกษา
- การบันเทิง การอ่าน และกิจกรรมทางศาสนา

(2) ค่าใช้จ่ายไม่เกี่ยวกับอุปโภคบริโภคของครัวเรือน

- ภาษี (ทุกประเภท) ค่าบริการทางการเงิน ค่าปรับทางกฎหมาย
- ค่าสมาชิกกลุ่มอาชีพ
- เงิน/สิ่งของ ที่ส่งให้บุคคลนอกครัวเรือน
- เงินบริจาค เงินทำบุญ/ช่วยงาน
- เบี้ยประกันภัย/ทรัพย์สิน/ประกันชีวิต (ไม่ใช่ประเภทสะสมทรัพย์)
- ซื้อสลากกินแบ่ง/หวย การพนัน
- ดอกเบี้ยจ่าย/ดอกเบี้ยแชร์ และอื่นๆ (ค่าขนย้ายบ้าน ฯลฯ)

2) ค่าใช้จ่ายอาหาร เครื่องดื่ม และยาสูบ ได้แก่ อาหารทุกประเภท (อาหารสด อาหารแห้ง อาหารสำเร็จรูป เครื่องปรุงรส ฯลฯ) เครื่องดื่ม (มี/ไม่มี แอลกอฮอล์) และยาสูบ (ยาเส้น ยาสูบ หมาก ยานัตถ์ ฯลฯ)

ปัจจัยกำหนดรายจ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคของเอกชน (Personal Consumption Expenditure : C)

1. รายได้พึงจ่าย (Disposable Income) รายได้พึงจ่าย คือ รายได้ที่ภาคครัวเรือนได้รับหักด้วยภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (Personal Income Taxes) รายได้พึงจ่ายเป็นระดับรายได้ที่ประชาชนสามารถนำไปใช้จ่ายในการบริโภคและเก็บออม การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างและอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคลจะส่งผลกระทบต่อรายได้พึงจ่าย หากรัฐบาลเพิ่มอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคล รายได้พึงจ่ายก็จะลดลง การบริโภคและการออมก็จะลดลงตามไปด้วย ส่วนการลดอัตราภาษีก็จะมีผลกระทบในทางตรงกันข้าม

2. สินทรัพย์ของผู้บริโภค สินทรัพย์ที่ครัวเรือนถือครองอยู่มีสภาพคล่อง (Liquidity) สูงหรือต่ำ ไม่เท่ากัน ทั้งนี้พิจารณาจากความยากง่ายและอัตราความเสี่ยงด้านมูลค่าในการเปลี่ยนเป็นเงินสด ในกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องสูงไว้มาก ผู้บริโภคจะรู้สึกว่ามีฐานะทางการเงินที่มั่นคง สามารถใช้จ่ายเพื่อการบริโภคได้มาก ส่วนกรณีที่ผู้บริโภคถือสินทรัพย์สภาพคล่องไว้น้อย ผู้บริโภคไม่แน่ใจว่าจะสามารถเปลี่ยนแปลงเป็นเงินสดได้ตามเวลาที่ต้องการและได้มูลค่าที่ตนพอใจมากน้อยเพียงใด จึงต้องชะลอการบริโภคบางส่วนไว้ก่อน

3. สินค้าคงทนที่ผู้บริโภคมีอยู่ สินค้าที่ผู้บริโภคซื้อ มี 2 ชนิด คือ สินค้าประเภทไม่คงทน (Nondurable goods) ได้แก่ อาหาร เครื่องนุ่งห่ม และของใช้ที่หมดเปลืองอื่นๆ รายจ่ายส่วนนี้มีระดับสม่ำเสมอและมีจำนวนค่อนข้างแน่นอน ส่วนสินค้าประเภทคงทน (Durable goods) เช่น รถยนต์ โทรทัศน์ ตู้เย็น และเครื่องเรือน เป็นต้น หากช่วงเวลาใดครัวเรือนส่วนใหญ่ครอบครองสินค้า

คงทนไว้มากและยังมีสภาพใช้งานได้ รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าเหล่านี้จะอยู่ในระดับต่ำ ในกรณีตรงข้าม รายจ่ายเพื่อซื้อสินค้าคงทนจะอยู่ในระดับสูง

4. การคาดการณ์ของผู้บริโภค สิ่งที่ผู้บริโภคคาดการณ์และส่งผลกระทบต่อการตัดสินใจซื้อ มีหลายอย่าง อาทิ รายได้ในอนาคต ราคาสินค้า ปริมาณสินค้า ฯลฯ การคาดการณ์ของผู้บริโภคเกี่ยวกับรายได้ในอนาคต มีผลต่อการบริโภคและการออมในปัจจุบัน หากผู้บริโภคคาดการณ์ว่าจะมีรายได้เพิ่มขึ้นในอนาคต เขาอาจจะลดการออมและเพิ่มการบริโภคในปัจจุบัน ส่วนการคาดการณ์ในทางตรงกันข้ามจะทำให้เขาตัดสินใจเพิ่มการออมและลดการบริโภคในปัจจุบัน การคาดการณ์เกี่ยวกับราคาสินค้ามีผลต่อการบริโภคและการออมในปัจจุบัน อาจสรุปได้ว่า ในช่วงที่ราคาสินค้านั้นมีแนวโน้มสูงขึ้นผู้บริโภคมักจะคาดการณ์ว่าราคาสินค้าจะสูงขึ้นต่อไป การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีมาก การออมจะมีน้อย ส่วนในช่วงที่ราคาสินค้ามีแนวโน้มลดลง ผู้บริโภคมักจะคาดการณ์ว่าราคาสินค้าจะลดลงเรื่อยๆ การใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีน้อยการออมจะมีมาก

5. สินเชื่อเพื่อการบริโภคและอัตราดอกเบี้ย ณ ระดับรายได้ที่ใช้จ่ายได้เท่ากัน ในกรณีที่สังคมนั้นมีระบบการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภคในรูปแบบของการจ่ายเงินดาวน์ต่ำและดอกเบี้ยต่ำ จะจูงใจให้มีการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคสูงกว่าในกรณีที่ไม่มีการให้สินเชื่อในลักษณะดังกล่าว อัตราดอกเบี้ยเงินฝากสูงจะจูงใจให้ครัวเรือนออมมากขึ้น และใช้จ่ายเพื่อการบริโภคน้อยลง ส่วนอัตราดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ ครัวเรือนจะมีการออมลดลงและมีการบริโภคมมากขึ้น

6. ค่านิยมทางสังคม (Social Value) เป็นคุณค่าที่สังคมได้กำหนดไว้ว่าเป็นสิ่งที่น่าประพฤติปฏิบัติ โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสมและสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจและสังคม หากค่านิยมทางสังคมให้ความสำคัญยิ่งต่อวัตถุ จะทำให้ผู้บริโภคบางกลุ่มมุ่งการใช้จ่ายในสินค้าและบริการที่ฟุ่มเฟือยและมีราคาสูง ทำให้สังคมนั้นมีการบริโภคอยู่ในระดับสูงและการออมต่ำ ส่วนสังคมที่ยึดค่านิยมการประหยัดพอเหมาะ สังคมนั้นจะมีการบริโภคและการออมอยู่ในระดับที่เหมาะสมและมีผลดีทางเศรษฐกิจในระยะยาว

7. อัตราการเพิ่มของประชากรและโครงสร้างอายุของประชากร ถ้าอัตราการเพิ่มของประชากรอยู่ในระดับสูง รายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้นในอัตราสูง ส่วนกรณีตรงข้ามรายจ่ายเพื่อการบริโภคจะเพิ่มขึ้นในอัตราต่ำ นอกจากนี้โครงสร้างอายุของประชากรก็มีอิทธิพลต่อรายจ่ายเพื่อการบริโภคและการออม โดยทั่วไปหากจำนวนประชากรวัยทำงานเทียบกับประชากรทั้งหมด มีสัดส่วนต่ำการใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะมีมากเพราะประชากรที่ไม่อยู่ในวัยทำงานแม้จะไม่มีรายได้แต่ก็ยังคงมีการบริโภค ส่วนในกรณีตรงกันข้าม การบริโภคจะน้อยและสามารถออมได้มาก

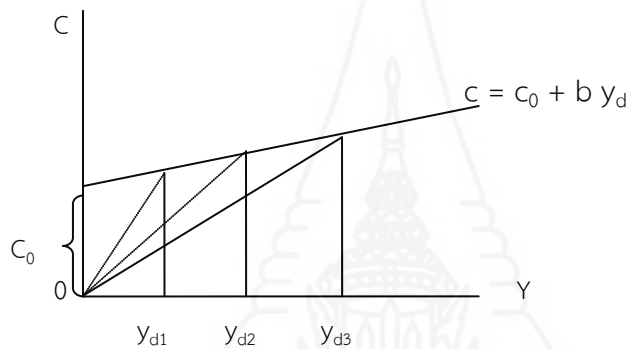
2.3 ทฤษฎีการบริโภคของเคนส์

ทฤษฎีการบริโภคของเคนส์ หรือบางครั้งเรียกว่า สมมติฐานรายได้สัมบูรณ์ (absolute income hypothesis) มีรากฐานมาจาก The General Theory of Employment, Interest, and Money ของ จอห์น เมย์นาร์ด เคนส์ โดยเคนส์เชื่อว่ารายจ่ายในการบริโภคเป็นฟังก์ชันคงที่ต่อรายได้ที่จับจ่ายใช้สอยได้จริง (y_d) เคนส์ไม่ปฏิเสธว่าตัวแปรอื่นๆ นอกเหนือจากรายได้มีผลกระทบต่อบริโภคเหมือนกัน แต่เขาเชื่อว่ารายได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการบริโภค

ฟังก์ชันการบริโภคเป็นสมการเส้นตรงซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

$$c = c_0 + b y_d \quad (\text{โดยที่ } 0 < b < 1, c_0 > 0)$$

โดยที่	c	หมายถึง ค่าใช้จ่ายในการบริโภค
	c_0	หมายถึง การบริโภคอิสระ (autonomous consumption) หรือเป็นการบริโภคที่ไม่ขึ้นกับรายได้ (นั่นคือค่าใช้จ่ายในการบริโภคขั้นต่ำสุดที่จำเป็นเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้แม้ว่าไม่มีรายได้เลย)
	b	หมายถึง ความโน้มเอียงส่วนเพิ่มในการบริโภค (marginal propensity to consume หรือเรียกชื่อว่า MPC)
	Y_d	หมายถึง รายได้ที่สามารถใช้จ่ายได้ของบุคคลหรือรายได้ที่อยู่ในมือของบุคคลภายหลังจากหักภาษี (disposable income or income after taxes)

ภาพที่ 2.1 ฟังก์ชันการบริโภคของเคนส์

ค่าความชัน (slope) ของเส้นที่ลากออกจากจุดกำเนิด (หรือเส้นไขว้ปลา) และไปสัมผัสกับเส้นบริโภค แสดงถึง ค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค (Average Propensity to Consume หรือ APC) ซึ่งแสดงถึงค่า c/y ณ จุดที่สัมผัสต่างๆ และค่าความชันของฟังก์ชันการบริโภค คือ ค่าความโน้มเอียงส่วนเพิ่มในการบริโภคหน่วยสุดท้าย (Marginal Propensity to Consume หรือ MPC) ซึ่งก็คือค่า b จากกราฟ แสดงว่า ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค (MPC) มีค่าน้อยกว่าค่าความโน้มเอียงหน่วยเฉลี่ยในการบริโภค (APC) เสมอ หรือ MPC จะน้อยกว่า APC เคนส์ ได้อธิบายพฤติกรรมของผู้บริโภค ซึ่งแสดงความสัมพันธ์ข้างต้นโดยเฉพาะในระยะสั้น เนื่องจาก “เมื่อรายได้ลดลงโดยเปรียบเทียบกับรายได้ที่ผ่านมา ประชาชนจะพยายามรักษาระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ โดยไม่พยายามตัดค่าใช้จ่ายในการบริโภคลงเป็นสัดส่วนกับการลดลงของระดับรายได้ และในทางตรงกันข้าม หากระดับรายได้เพิ่มขึ้น การบริโภคนั้นจะไม่เพิ่มเป็นสัดส่วนเดียวกัน”

APC (Average Propensity to Consume) หมายถึง ความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภค เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่ารายได้ 1 หน่วย จะถูกใช้จ่ายไปเพื่อการบริโภคเท่าใด บ่งชี้ให้ทราบถึงพฤติกรรมในการจัดสรรรายได้เพื่อการบริโภค

MPC (Marginal Propensity to Consume) หมายถึง ความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายของการบริโภค เป็นค่าที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อรายได้เปลี่ยนแปลงไป 1 หน่วย ค่าใช้จ่ายเพื่อการบริโภคจะเปลี่ยนแปลงไปเท่าใด บ่งชี้ให้ทราบถึงผลของการเปลี่ยนแปลงระดับรายได้ที่กระทบต่อพฤติกรรมการบริโภคว่ามีมากน้อยเพียงใด

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พุดิพัฒน์ เลิศเชาวสิทธิ์ (2554) ศึกษาเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยในอนาคต โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยในอนาคต และเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและแนวทางในการพัฒนารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยในอนาคต โดยวิธีการเก็บข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญที่ทำงานหรือมีประสบการณ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุ ไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 10 คน โดยการใช้เทคนิคการสุ่มแบบเจาะจง และพิจารณาคัดเลือกผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านสุขภาพ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ผลจากการศึกษาพบว่ารูปแบบการให้บริการสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุของประเทศไทยที่ผ่านมา ยังเน้นการให้บริการแบบสงเคราะห์เชิงตั้งรับมากกว่าการทำงานเชิงรุกในชุมชน บทบาทของภาครัฐ ยังทำงานแบบแยกส่วนขาดการบูรณาการการทำงานร่วมกันในทุกระดับและทุกมิติ โดยแนวทางการพัฒนารูปแบบการบูรณาการความร่วมมือเพื่อการดูแลผู้สูงอายุ กลวิธีบูรณาการ ควรกำหนดให้มีหน่วยงานที่เป็นแกนกลางในการกำหนดนโยบายและทรัพยากร มุ่งเน้นการบริหารจัดการในท้องถิ่นโดยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้รับผิดชอบหลัก และจะต้องดำเนินการในประเด็นสำคัญต่างๆ ดังนี้ 1. สร้างความเข้าใจกับการบูรณาการบริการร่วมกัน 2. ทำความเข้าใจนโยบายระดับชุมชน 3. ครอบคลุมของบริการ 4. การกระจายบริการที่มีความหลากหลายและมีคุณภาพ 5. การแก้ไขปัญหาการให้บริการอย่างเป็นระบบ และ 6. การผลักดันระดับนโยบาย ทั้งยังมีความเห็นว่ารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยในอนาคต ควรเป็นสวัสดิการที่เป็นการบูรณาการของทุกภาคส่วน ภาคีเครือข่ายต่างๆ ในการร่วมมือร่วมใจกันผลักดันให้เกิดการดำเนินการจัดการสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้สูงอายุให้ช่วยเหลือตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต มากกว่าการให้ความช่วยเหลือแบบการสงเคราะห์

กัมพล กล่ำสีทอง (2555) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลสิเกา อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปและบทบาทในการดำเนินงานสวัสดิการสังคม ด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลสิเกา อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่กำหนดความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุดังกล่าว โดยมีตัวแปรอิสระที่สำคัญ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ ที่ทำการเทศบาลตำบลสิเกา อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เพศ อายุ ระดับการศึกษาสูงสุด สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Research) โดยการใช้แบบสอบถาม ทดสอบด้วยแบบจำลองโลจิสติก จากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับบริการเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพในเขตเทศบาลตำบลสิเกา อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง จำนวน 104 คน โดยผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุดังกล่าว มี 3 ปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ 1) ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ ณ ที่ทำการเทศบาลตำบล 2) สถานภาพสมรส และ 3) รายได้ ซึ่งถ้าหากค่าใช้จ่ายในการใช้บริการของผู้สูงอายุลดลง ผู้สูงอายุจะมีความต้องการสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น หากผู้สูงอายุมีสถานภาพสมรส ผู้สูงอายุจะมีความต้องการสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น และหารายได้ของผู้สูงอายุสูง ผู้สูงอายุจะมีความต้องการสวัสดิการสังคมลดลง สำหรับตัวแปรอื่นๆ พบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติไม่สูงเพียงพอต่อการอธิบายความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ

อภิญา เวชชัย (2544) ศึกษาเรื่อง การศึกษาโครงการกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ และครอบครัวในชุมชน “โครงการเบี้ยยังชีพ” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินการจัดบริการสวัสดิการสังคมในโครงการสงเคราะห์เบี้ยยังชีพให้แก่ผู้สูงอายุ ศึกษาสภาพปัญหาของการดำเนินการโครงการในเชิงคุณภาพและความเป็นธรรมทางสังคม และหาแนวทางการพัฒนารูปแบบที่พึงประสงค์ของโครงการเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมในอนาคต โดยวิธีการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพซึ่งสัมภาษณ์กลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควบคู่ไปกับการเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 390 ราย ผลการศึกษาปรากฏว่า 1) ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพในแต่ละหมู่บ้าน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ 1.1) ผู้สูงอายุที่ยากจน อายุมาก แต่ยังคงมีบุตรหลานดูแล และไม่ได้ถูกทอดทิ้งให้อยู่ลำพัง ครอบครัวเกื้อกูลดี ความสัมพันธ์กับกรรมการหมู่บ้าน มีความสนิทสนมกันเป็นอย่างดี เป็นกลุ่มที่ได้รับเบี้ยยังชีพมากที่สุด 1.2) ผู้สูงอายุที่ยังคงอยู่กับบุตรหลาน ไม่ยากลำบาก ฐานะปานกลาง ส่วนมากจะเป็นกลุ่มญาติสนิท บิดามารดาของกรรมการหมู่บ้าน จะได้รับเบี้ยยังชีพเป็นลำดับรองลงมา 1.3) ผู้สูงอายุที่ยากจน ทุกข์ยาก ไร้ญาติขาดมิตร จำนวนมากอยู่ลำพังคนเดียว หาเลี้ยงตนเอง มักจะเข้าไม่ถึงบริการของรัฐ เป็นกลุ่มที่ได้รับเบี้ยยังชีพน้อยที่สุด 2) การจัดสวัสดิการเบี้ยยังชีพ มีแนวคิดและหลักการพื้นฐานที่เน้นชุมชนเป็นฐานในการจัดสวัสดิการโดยชุมชน ให้แก่คนในชุมชนของตนเอง แต่ในกระบวนการทำงานที่เกิดขึ้นยังขาดกลไกการดำเนินงานในการระดมการมีส่วนร่วมจากชุมชนอย่างแท้จริง 3) แนวคิดในการดำเนินงาน ยังคงเน้นการบริการในระดับรายบุคคล และเป็นการจัดให้เฉพาะกลุ่มผู้สูงอายุที่ยากจนในรูปแบบสวัสดิการแบบส่วนที่เหลือนั่น แต่ในการให้บริการจริงยังไม่สามารถกระจายบริการให้แก่กลุ่มเป้าหมายตรงได้อย่างทั่วถึง 4) ผู้นำทางการจำนวนมากยังยึดติดระบบอุปถัมภ์ การให้เบี้ยยังชีพเป็นการเลือกให้ตามระบบเครือญาติ ความสนิทสนมรายบุคคล การสร้างและขยายฐานอำนาจทางการเมืองเป็นการใช้ดุลพินิจส่วนตัวอย่างไม่เหมาะสม 5) ปัญหาในกระบวนการเบิกจ่ายเงินเบี้ยยังชีพยังมีความไม่เป็นธรรมเกิดขึ้นในกระบวนการจัดการ ทั้งยังขาดการตรวจสอบถึงความเป็นธรรมและความโปร่งใสในกระบวนการดำเนินงาน และการขาดระบบสนับสนุนด้านระบบข้อมูลข่าวสาร 6) ความสามารถในการกระจายบริการและการเข้าถึงบริการของผู้สูงอายุเน้นการขยายปริมาณผู้รับเบี้ยยังชีพมากกว่าคำนึงถึงเชิงคุณภาพ 7) ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจที่ได้รับเบี้ยยังชีพ แม้เงินที่ได้รับจะน้อยก็ตาม 8) กลุ่มเป้าหมายที่ได้รับเงินจำนวนมากยังมีคุณสมบัติที่ไม่เหมาะสม ทำให้โครงการยังไม่สามารถตอบในเรื่องความเป็นธรรมได้ 9) การมีส่วนร่วมในการดำเนินการขาดกระบวนการแสวงหาและระดมการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเกือบทุกระดับ และ 10) รูปแบบบริการไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้สูงอายุได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว

อริญาพร พูนบางยูง (2553) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลสามง่าม อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับผลการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลสามง่าม อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม และศึกษาปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุดังกล่าว โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างประชาชนที่ได้รับสวัสดิการสังคมด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลสามง่าม จำนวน 346 คน และผู้บริหารเทศบาลตำบลสามง่าม จำนวน 5 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับผลการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลสามง่าม อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง โดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ย ได้ดังนี้ ด้านความพึงพอใจของผู้สูงอายุต่อ

การดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ด้านการดำรงชีวิตอยู่ในชุมชนได้อย่างเหมาะสม และด้านคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ 2) พบว่า ปัจจัยด้านวัตถุประสงค์ของนโยบาย ด้านทรัพยากรนโยบาย ด้านการสื่อสารและการทำให้ปฏิบัติตามนโยบายขององค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ด้านคุณลักษณะของหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องการปฏิบัติ ด้านสภาพสังคม เศรษฐกิจ และการเมือง รวมถึงด้านคุณสมบัติของบุคลากรที่รับผิดชอบ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลสามง่าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และมีผลต่อระดับผลการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบลสามง่าม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

นันทภาอร อุ้นซิม (2555) ศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนากระบวนการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ศึกษาสภาพการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ศึกษาสภาพปัญหาในการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และศึกษาแนวทางการพัฒนากระบวนการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่ขึ้นทะเบียนผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง จำนวน 265 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) กระบวนการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแต่ละด้าน องค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สูงอายุและเตรียมแบบฟอร์มการลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไว้ พร้อมทั้งมีการประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ณ ที่ทำการผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน รวมไปถึงด้านการประกาศรายชื่อผู้สิ้นสุดการได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอย่างน้อย 15 วัน และได้จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ 2 วิธี คือ แบบเงินสดและโอนเข้าบัญชี 2) สภาพการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในภาพรวม ในด้านผู้รับเงินสงเคราะห์เพื่อการยังชีพผู้สูงอายุ ด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน และด้านระเบียบข้อปฏิบัติในการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านกระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับปานกลาง 3) สภาพปัญหาการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากและด้านเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ด้านระเบียบข้อปฏิบัติในการดำเนินการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุด้านกระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติงานอยู่ในระดับมากและ 4) แนวทางการพัฒนากระบวนการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และด้านบุคลากรที่รับผิดชอบงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ให้บริการด้วยความเต็มใจอยู่ในระดับมาก ประชาชนมีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ข่าวสารเกี่ยวกับด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เมื่อประสบปัญหาในการดำเนินงานด้านเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องให้ความร่วมมือแก้ไขปัญหามาสำเร็จลุล่วงด้วยดี

ภัทรวดี ซอกคุดลย์ (2557) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินผลโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและศึกษาปัญหาในการดำเนินโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีสิทธิรับเงินเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลพระแก้ว จำนวน 332 คน ผลการวิจัยพบว่า 1) การประเมินผลโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลพระแก้ว โดยภาพรวมผลการปฏิบัติอยู่ในระดับดีมาก สำหรับด้านบริบทหรือสภาพแวดล้อม ได้แก่ โครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านปัจจัยเบื้องต้น ได้แก่ มี

อาคาร สถานที่ที่เหมาะสมในการดำเนินโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านกระบวนการ ได้แก่ มีการจัดประชุมเพื่อชี้แจงวิธีการดำเนินงานตามโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด และในด้านผลการดำเนินงาน ได้แก่ การได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสามารถช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนให้กับผู้สูงอายุอยู่ในระดับมากที่สุด และ 2) ปัญหาในการดำเนินงานโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลพระแก้ว ได้แก่ ผู้สูงอายุเดินทางมารับเงินเบี้ยยังชีพไม่สะดวก งบประมาณที่ผู้สูงอายุได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำไม่ชัดเจนเกี่ยวกับโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่ชัดเจน และขาดการติดตามประเมินผลและตรวจสอบผลการดำเนินงาน

พลภัทร อุไทย และธัช กนกเทศ (2553) ศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุในเรื่องเบี้ยยังชีพขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการบริหารจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุในเรื่องเบี้ยยังชีพ ความต้องการในการจัดสวัสดิการสังคม ปัญหาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ และศึกษาถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุเรื่องเบี้ยยังชีพในเขตรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่มีทะเบียนบ้านและอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง จำนวน 313 คน ผลการศึกษาพบว่า 1) การบริหารจัดการสวัสดิการสังคมเรื่องเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในเรื่องการดำเนินการเป็นไปด้วยความรวดเร็ว ตรงเวลาทุกเดือน 2) ความต้องการในการจัดสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คือ ควรเพิ่มเงินให้มากขึ้น 3) ปัญหาในการจัดสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ คือ ขั้นตอนการติดต่อยุ่งยากหลายขั้นตอน และ 4) ปัจจัยที่เกี่ยวข้องต่อการบริหารจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุดังกล่าว พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล คือ เพศ อายุ และระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่แตกต่างกัน ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือ รายจ่ายต่อเดือนที่แตกต่างกันมีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุแตกต่างกัน อย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ส่วนปัจจัยด้านสังคม พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมเสริมสร้างสัมพันธ์ภาพของหมู่บ้าน/ตำบลแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการในเรื่องดังกล่าวแตกต่างกันอย่างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และพบว่าความต้องการและปัญหาการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุเรื่องเบี้ยยังชีพ มีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการในเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01

วีรชาติ พูลเหลือ (2553) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก จังหวัดชัยนาท โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาพฤติกรรมการบริโภคของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก 2) สำรวจความต้องการสวัสดิการด้านต่างๆ ของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก 3) วิเคราะห์ความโน้มเอียงในการบริโภคหน่วยสุดท้ายของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก 4) เพื่อเปรียบเทียบการบริโภคเฉลี่ยของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก กับเส้นความยากจนของจังหวัดชัยนาท ปี 2550 ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงพรรณนา ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก จำนวน 100 ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างแบบโควตา ผลการศึกษา พบว่า ผู้สูงอายุมีรายได้เฉลี่ย 5,260.50 บาทต่อเดือน มีรายจ่ายการบริโภคส่วนใหญ่ คือ ทางด้านอาหาร และเครื่องดื่ม คิดเป็นร้อยละ 52.83 ของการบริโภคทั้งหมด รายจ่ายด้านการ

รักษาพยาบาลเป็นรายจ่ายของการบริโภคที่ต่ำที่สุด การสำรวจความต้องการด้านสวัสดิการ พบว่า ผู้สูงอายุทั้งหมด (ร้อยละ 100) มีความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกในที่สาธารณะ และอาสาสมัครเพื่อดูแลผู้สูงอายุ การวิเคราะห์ค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยของการบริโภค พบว่า ผู้สูงอายุมีการบริโภคเฉลี่ยใกล้เคียงกับรายได้เฉลี่ยที่ได้รับ โดยมีค่าความโน้มเอียงเฉลี่ยในการบริโภคเท่ากับ 0.9888 ค่าความโน้มเอียงหน่วยสุดท้ายทางด้านการบริโภครวมมีค่าเท่ากับ 0.469 และในด้านการเปรียบเทียบการบริโภคเฉลี่ยของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮกกับเส้นความยากจนของจังหวัดชัยนาท ปี 2550 พบว่า ส่วนใหญ่มีรายจ่ายการบริโภคสูงกว่าเส้นความยากจน

สรุปในการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทั้งในด้านของการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ โครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และพฤติกรรมการบริโภคของผู้สูงอายุดังกล่าวข้างต้นนั้นพบว่า รูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทยในอนาคต ควรเป็นสวัสดิการที่เป็นการบูรณาการของทุกภาคส่วน ภาคีเครือข่ายต่างๆ ในการร่วมมือร่วมใจกันผลักดันให้เกิดการดำเนินงานการจัดสวัสดิการสำหรับผู้สูงอายุ เพื่อเป็นการช่วยเหลือผู้สูงอายุให้ช่วยเหลือตนเองได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีความมั่นคงในการดำเนินชีวิต มากกว่าการให้ความช่วยเหลือแบบการสงเคราะห์ ปัจจัยที่กำหนดความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ สถานภาพสมรส รายได้ หากผู้สูงอายุมีสถานภาพสมรส ผู้สูงอายุจะมีความต้องการสวัสดิการสังคมเพิ่มขึ้น หากรายได้ของผู้สูงอายุสูง ผู้สูงอายุจะมีความต้องการสวัสดิการสังคมลดลง โครงการเบี้ยยังชีพเน้นการขยายปริมาณผู้รับเบี้ยยังชีพมากกว่าคำนึงถึงเชิงคุณภาพ ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจที่ได้รับเบี้ยยังชีพ แม้เงินที่ได้รับจะน้อยก็ตาม รูปแบบบริการไม่สามารถสร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้สูงอายุได้อย่างยั่งยืนในระยะยาว กระบวนการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จ่าย 2 วิธี คือ แบบเงินสดและโอนเข้าบัญชี การประเมินผลโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ โดยการได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสามารถช่วยเหลือบรรเทาความเดือดร้อนให้กับผู้สูงอายุได้ แต่ผู้สูงอายุเดินทางมารับเงินเบี้ยยังชีพไม่สะดวก งบประมาณที่ผู้สูงอายุได้รับไม่เพียงพอต่อการดำรงชีพ การบริหารจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุในเรื่องเบี้ยยังชีพควรดำเนินการให้เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ตรงเวลาทุกเดือน และควรเพิ่มเงินให้มากขึ้น ส่วนพฤติกรรมการบริโภคของผู้สูงอายุมีรายจ่ายการบริโภคส่วนใหญ่ คือทางด้านอาหารและเครื่องดื่ม รายจ่ายด้านการรักษาพยาบาลเป็นรายจ่ายการบริโภคที่ต่ำที่สุด จะเห็นได้ว่ามีผู้สูงอายุทั้งส่วนที่พอใจกับจำนวนเงินเบี้ยยังชีพที่ได้รับและบางส่วนมีความประสงค์ขอรับเบี้ยยังชีพที่สูงขึ้น ทั้งนี้ ในการปฏิบัติงานของผู้ศึกษาเองก็มักจะเจอกับคำถามเกี่ยวกับการเพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เพื่อให้เพียงพอแก่ค่าครองชีพในปัจจุบัน โดยในการที่จะเพิ่มจำนวนเงินเบี้ยยังชีพนั้น ต้องเพิ่มทั้งระบบซึ่งจะต้องใช้งบประมาณจำนวนมาก ผู้ศึกษาจึงมีความกังวลในการใช้งบประมาณเพื่อจ่ายเป็นเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุที่มีปริมาณเพิ่มขึ้นจำนวนมากทุกปี และอยากทราบถึงการนำเงินส่วนนี้ไปใช้ของผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ว่าได้มีการใช้เงินเพื่อการใช้จ่ายด้านใดบ้าง ปัจจัยใดบ้างที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการใช้จ่ายเงินดังกล่าว โดยการจ่ายเงินดังกล่าวนั้นได้จ่ายให้กับผู้สูงอายุที่มีสิทธิทุกคน ซึ่งได้ลงทะเบียนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตนมีทะเบียนบ้านอยู่ ในการนี้ผู้สูงอายุบางรายที่มีฐานะหรือมีลูกหลานดูแลอย่างดี ก็อาจจะมิได้นำเงินจำนวนดังกล่าวไปใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจศึกษาการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษานี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา และปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพดังกล่าว ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยมีเงื่อนไข คือ ต้องเป็นบุคคลที่มีสัญชาติไทย มีอายุ 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไป ซึ่งจะต้องไม่เป็นผู้ที่ได้รับสวัสดิการหรือสิทธิประโยชน์อื่นใดจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้แก่ ผู้รับเงินบำนาญ ผู้รับเงินเบี้ยยังชีพตามระเบียบของกระทรวงมหาดไทยหรือกรุงเทพมหานคร ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์ของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ที่ได้รับเงินเดือน ค่าตอบแทน รายได้ประจำ หรือผลประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นที่รัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดให้เป็นประจำ โดยจะต้องลงทะเบียนและยื่นคำขอรับต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 8 แห่ง คือ เทศบาลเมืองพังงา เทศบาลตำบลบางเตย องค์การบริหารส่วนตำบลเกาะปันหยี องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำน้ำผุด องค์การบริหารส่วนตำบลตากแดด องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งคาโงก องค์การบริหารส่วนตำบล นบปริง และองค์การบริหารส่วนตำบลปากอก โดยจำนวนผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนขอรับเบี้ยยังชีพ ปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา มีจำนวน 4,968 คน (ข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพังงา)

กลุ่มตัวอย่าง สุ่มจากประชากรโดยวิธีการคำนวณจากสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนี้

$$\text{สูตร} \quad n = \frac{N}{1+Ne^2}$$

เมื่อ n คือ ขนาดตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่าง ในที่นี้กำหนด 5 %

แทนค่า

$$n = \frac{4,968}{1+(4,968 \times 0.0025)}$$

$$n = 370$$

โดยเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) จากผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

จากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา จำนวน 8 แห่งดังกล่าวข้างต้น รวม 370 คน โดยเก็บตัวอย่างจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งละ 45 คน ยกเว้นเทศบาลเมืองพังงา 55 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษานี้ ใช้เครื่องมือในการศึกษา ดังนี้

2.1 แบบสอบถาม แบ่งเป็นข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ลักษณะของคำถามเป็นทั้งคำถามปลายเปิดและปลายปิด

2.2 แบบจำลอง สมการถดถอยพหุคูณ

$$C = B_0 + B_1 \text{ Sex} + B_2 \text{ Job} + B_3 \text{ Saving} + B_4 \text{ Liability} + B_5 \text{ Health} + B_6 \text{ Size} + B_7 \text{ Y} + u_i$$

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลที่ได้ทำการรวบรวมเพื่อใช้ในการศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเภท ดังนี้

3.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่รวบรวมจากแบบสอบถาม ซึ่งประกอบด้วยข้อมูล 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ได้แก่ ข้อมูลในด้าน เพศ อายุ สถานภาพสมรส อาชีพ การออมเงิน หนี้สิน ปัญหาด้านสุขภาพ อาศัยอยู่กับใคร จำนวนสมาชิกในครอบครัว รายได้ วิธีการรับเบี้ยยังชีพ ลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ลักษณะการจัดการเบี้ยยังชีพที่ใช้ไม่หมดหรือยังไม่ได้ใช้ ความพอเพียงของจำนวนเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ความเหมาะสมของจำนวนเบี้ยยังชีพ และความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุ ได้แก่ หมวดการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ได้แก่ เพศ อาชีพ เงินออม หนี้สิน ปัญหาด้านสุขภาพ จำนวนสมาชิกที่อาศัยอยู่ด้วยกัน รายได้

3.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลจากการศึกษาค้นคว้า เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น แหล่งข้อมูลดังกล่าว ได้แก่ ข้อมูลจากเอกสารหนังสือและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดประชาชนจังหวัดพังงา และจากข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับโครงการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ระเบียบการจ่ายและการยื่นขอรับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และข้อมูลจำนวนผู้สูงอายุทั้งหมดในอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา รวมไปถึงข้อมูลจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุในพื้นที่ดังกล่าว เป็นข้อมูลจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดพังงาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้ ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูล โดยแยกตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

4.1 วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ใช้การวิเคราะห์สถิติในเชิงพรรณนา โดยการคำนวณค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.2 วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพดังกล่าว

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ซึ่งมีรูปแบบการวิเคราะห์ดังนี้

$$C = B_0 + B_1 \text{ Sex} + B_2 \text{ Job} + B_3 \text{ Saving} + B_4 \text{ Liability} + B_5 \text{ Health} + B_6 \text{ Size} + B_7 Y + u_i$$

โดยกำหนดให้

C	=	การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ (บาทต่อเดือน)
B_i	=	ค่าพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า
Sex	=	เพศของผู้สูงอายุ (มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพเป็นเพศชาย นอกนั้นเป็น 0)
Job	=	อาชีพของผู้สูงอายุ (มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีอาชีพ นอกนั้นเป็น 0)
Saving	=	เงินออมของผู้สูงอายุ
Liability	=	จำนวนภาระหนี้สินของผู้สูงอายุ
Health	=	ปัญหาด้านสุขภาพของผู้สูงอายุ (มีค่าเท่ากับ 1 เมื่อผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีปัญหาด้านสุขภาพ นอกนั้นเป็น 0)
Size	=	จำนวนสมาชิกในครอบครัวของผู้สูงอายุ
Y	=	รายได้ของผู้สูงอายุ (บาทต่อเดือน)
u	=	เป็นตัวคลาดเคลื่อน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษานี้สามารถแบ่งผลการศึกษา ได้เป็น 3 ส่วน คือ ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ผลการศึกษาด้านลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล และผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

ในการศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา ผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพการสมรส อาชีพ เงินออม ภาระหนี้สิน ปัญหาด้านสุขภาพ อาศัยอยู่กับใคร จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน รายได้ วิธีการรับเบี้ยยังชีพ ลักษณะการจัดการเบี้ยยังชีพที่ใช้ไม่หมดหรือยังไม่ได้ใช้ ความเหมาะสมของจำนวนเบี้ยยังชีพ และความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพ โดยมีผลการศึกษาดังนี้

1.1 เพศ ตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพเป็นเพศหญิง จำนวน 199 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.8 และเพศชาย จำนวน 171 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.2

ตารางที่ 4.1 ข้อมูลทั่วไป ด้านเพศของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

เพศ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
เพศหญิง	199	53.8
เพศชาย	171	46.2
รวม	370	100.0

1.2 อายุ ตารางที่ 4.2 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ อายุ 70 – 79 ปี จำนวน 163 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา คือ อายุ 60 – 69 ปี จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.7 อายุ 80 – 89 ปี จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.9 ส่วนอายุ 90 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.4

ตารางที่ 4.2 ข้อมูลทั่วไป ด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

อายุ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
อายุ 60 - 69 ปี	132	35.7

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

อายุ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
อายุ 70-79 ปี	163	44.1
อายุ 80 - 89 ปี	70	18.9
อายุ 90 ปีขึ้นไป	5	1.4
รวม	370	100.0

1.3 สถานภาพ ตารางที่ 4.3 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ มีสถานภาพสมรส จำนวน 210 ราย คิดเป็นร้อยละ 56.8 รองลงมา คือ สถานภาพหม้าย จำนวน 120 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.4 สถานภาพโสด จำนวน 25 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.8 สถานภาพหย่าร้าง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7 และสถานภาพแยกกันอยู่ มีจำนวนน้อยที่สุด คือ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.4

ตารางที่ 4.3 ข้อมูลทั่วไป ด้านสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

สถานภาพ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
โสด	25	6.8
หม้าย	120	32.4
หย่าร้าง	10	2.7
แยกกันอยู่	5	1.4
สมรส	210	56.8
รวม	370	100.0

1.4 อาชีพ ตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ ไม่ได้ทำงาน จำนวน 191 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมา คือ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 90 ราย คิดเป็น ร้อยละ 24.3 มีอาชีพค้าขาย จำนวน 53 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.3 มีอาชีพประมง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว จำนวน 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.2 และมีอาชีพ พายเรือจ้าง, เรือนำเที่ยว จำนวน 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.1

ตารางที่ 4.4 ข้อมูลทั่วไป ด้านอาชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
ไม่ได้ทำงาน	191	51.6

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

อาชีพ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
ค้าขาย	53	14.3
ธุรกิจส่วนตัว	8	2.2
เกษตรกร	90	24.3
ประมง	12	3.2
รับจ้าง	12	3.2
อื่นๆ (พายเรือจ้าง, เรือนำเที่ยว)	4	1.1
รวม	370	100.0

1.5 เงินออม ตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ ไม่มีเงินออม จำนวน 256 ราย คิดเป็นร้อยละ 69.2 รองลงมา คือ มีเงินออม 2,001 บาทขึ้นไป จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.2 มีเงินออม 1 – 1,000 บาท จำนวน 34 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.2 และมีเงินออม 1,001 – 2,000 บาท จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 5.4

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลทั่วไป ด้านเงินออมของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

เงินออม	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
ไม่มี	256	69.2
มี 1 - 1,000 บาท	34	9.2
มี 1,001 - 2,000 บาท	20	5.4
มี 2,001 บาทขึ้นไป	60	16.2
รวม	370	100.0

1.6 หนี้สิน ตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ ไม่มีหนี้สิน จำนวน 326 ราย คิดเป็นร้อยละ 88.1 รองลงมา คือ มีหนี้สิน 4,001 บาทขึ้นไป จำนวน 33 ราย คิดเป็นร้อยละ 8.9 และมีหนี้สิน 1 – 2,000 บาท จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.6 ข้อมูลทั่วไป ด้านหนี้สินของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

หนี้สิน	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
ไม่มี	326	88.1
มี 1 - 2,000 บาท	11	3.0
มี 4,001 บาทขึ้นไป	33	8.9
รวม	370	100.0

1.7 ปัญหาสุขภาพ ตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ ไม่มีโรค จำนวน 227 ราย คิดเป็นร้อยละ 61.4 รองลงมา คือ มีโรคความดัน จำนวน 60 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.2 มีโรคเบาหวาน จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.6 มีโรคชรา จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6 มีโรคปวดเมื่อย จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.2 และมีโรคอื่นๆ (หัวใจ,ตาฟาง ,อัมพฤกษ์,กล้ามเนื้ออ่อนแรง) จำนวน 26 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.0

ตารางที่ 4.7 ข้อมูลทั่วไป ด้านปัญหาสุขภาพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

ปัญหาสุขภาพ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
ไม่มีโรค	227	61.4
มี โรคความดัน	60	16.2
มี โรคเบาหวาน	28	7.6
มี โรคชรา	17	4.6
มี โรคปวดเมื่อย	12	3.2
มี โรคอื่นๆ (หัวใจ, ตาฟาง, อัมพฤกษ์,กล้ามเนื้ออ่อนแรง)	26	7.0
รวม	370	100.0

1.8 การอยู่อาศัย ตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ อาศัยอยู่กับคู่สมรสและลูก จำนวน 173 ราย คิดเป็นร้อยละ 46.8 รองลงมา คือ อาศัยอยู่กับลูก จำนวน 87 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.5 อาศัยอยู่กับหลาน จำนวน 44 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.9 อาศัยอยู่กับคู่สมรส จำนวน 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.8 อาศัยอยู่กับญาติ จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6 อยู่คนเดียว จำนวน 16 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.3 อาศัยอยู่กับผู้อื่น จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.8 และอาศัยอยู่กับพ่อแม่ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 0.3

ตารางที่ 4.8 ข้อมูลทั่วไป ด้านการอยู่อาศัยของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

การอยู่อาศัย	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
อยู่คนเดียว	16	4.3
อยู่กับคู่สมรส	29	7.8
อยู่กับลูก	87	23.5
อยู่กับคู่สมรสและลูก	173	46.8
อยู่กับหลาน	44	11.9
อยู่กับญาติ	17	4.6
อาศัยอยู่กับผู้อื่น	3	0.8

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

การอยู่อาศัย	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
อื่นๆ (อาศัยอยู่กับพ่อแม่)	1	0.3
รวม	370	100.0

1.9 จำนวนสมาชิกในครอบครัว ตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 3 – 4 คน จำนวน 191 ราย คิดเป็นร้อยละ 51.6 รองลงมา คือ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 5 – 6 คนจำนวน 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.7 มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1 – 2 คน จำนวน 48 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.0 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 7 คนขึ้นไป จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 2.7

ตารางที่ 4.9 ข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกันของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
1 - 2 คน	48	13.0
3 - 4 คน	191	51.6
5 - 6 คน	121	32.7
7 คนขึ้นไป	10	2.7
รวม	370	100.0

1.10 จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ ตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ ได้รับเบี้ยยังชีพ 700 บาท จำนวน 163 ราย คิดเป็นร้อยละ 44.1 รองลงมา คือ ได้รับเบี้ยยังชีพ 600 บาท จำนวน 132 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.7 ได้รับเบี้ยยังชีพ 800 บาท จำนวน 70 ราย คิดเป็นร้อยละ 18.9 และได้รับเบี้ยยังชีพ 1,000 บาท จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 1.4

ตารางที่ 4.10 ตัวเลขสถิติข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
600 บาท	132	35.7
700 บาท	163	44.1
800 บาท	70	18.9
1,000 บาท	5	1.4
รวม	370	100.0

1.11 รายได้ ตารางที่ 4.11 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ มีรายได้ 6,001 บาทขึ้นไป จำนวน 139 ราย คิดเป็นร้อยละ 37.6 รองลงมา คือ มีรายได้ 1,501 – 3,000 บาท จำนวน 85 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีรายได้ 4,501 – 6,000 บาท จำนวน 72 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.5 มีรายได้ 3,001 – 4,500 บาท จำนวน 50 ราย คิดเป็นร้อยละ 13.5 และมีรายได้ 1 – 1,500 บาท จำนวน 24 ราย คิดเป็นร้อยละ 6.5

ตารางที่ 4.11 ข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนรายได้ของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

รายได้	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
1 - 1,500 บาท	24	6.5
1,501 - 3,000 บาท	85	23.0
3,001 - 4,500 บาท	50	13.5
4,501 - 6,000 บาท	72	19.5
6,001 บาทขึ้นไป	139	37.6
รวม	370	100.0

1.12 วิธีการรับเงินเบี้ยยังชีพ ตารางที่ 4.12 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ รับเงินสดด้วยตนเองที่ อปท. จำนวน 184 ราย คิดเป็นร้อยละ 49.7 รองลงมา คือ โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง จำนวน 161 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.5 โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบหมาย จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.8 และมอบหมายให้ผู้รับมอบอำนาจไปรับเงินสดที่ อปท. จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.0

ตารางที่ 4.12 ข้อมูลทั่วไป ด้านวิธีการรับเงินเบี้ยยังชีพของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

วิธีการรับเงินเบี้ยยังชีพ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
รับเงินสดด้วยตนเองที่ อปท.	184	49.7
มอบหมายให้ผู้รับมอบอำนาจไปรับเงินสดที่ อปท.	11	3.0
โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง	161	43.5
โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบหมาย	14	3.8
รวม	370	100.0

1.13 การบริหารจัดการเบี้ยยังชีพที่ไม่หมด ตารางที่ 4.13 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ ใช้จ่ายเงินหมด จำนวน 274 ราย คิดเป็นร้อยละ 74.1 รองลงมาคือ

ออมโดยเก็บไว้กับตัว จำนวน 61 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.5 และฝากธนาคารในรูปแบบเงินออม จำนวน 35 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.5

ตารางที่ 4.13 ข้อมูลทั่วไป ด้านการบริหารจัดการเบี้ยยังชีพที่ใช้ไม่หมดของกลุ่มตัวอย่าง ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

การบริหารจัดการเบี้ยยังชีพที่ใช้ไม่หมด	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
เงินใช้จ่ายหมด	274	74.1
ฝากธนาคารในรูปแบบเงินออม	35	9.5
ออมโดยเก็บไว้กับตัว	61	16.5
รวม	370	100.0

1.14 จำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสม ตารางที่ 4.14 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ คิดว่าจำนวนเบี้ยยังชีพเหมาะสมแล้ว จำนวน 236 ราย คิดเป็นร้อยละ 63.8 รองลงมา คิดว่าจำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมควรจะเป็น 1,000 – 1,500 บาท จำนวน 98 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.5 คิดว่าจำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมควรจะเป็น 1,501 – 2,000 บาท จำนวน 19 ราย คิดเป็น ร้อยละ 5.1 และคิดว่าจำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมควรจะเป็น 2,001 บาทขึ้นไป จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 4.6

ตารางที่ 4.14 ข้อมูลทั่วไป ด้านจำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

จำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสม	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
เหมาะสมแล้ว	236	63.8
1,000 - 1,500 บาท	98	26.5
1,501 - 2,000 บาท	19	5.1
2,001 บาทขึ้นไป	17	4.6
รวม	370	100.0

1.15 ความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพ ตารางที่ 4.15 กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ โดยส่วนใหญ่ คิดว่าเบี้ยยังชีพมีความจำเป็นและประโยชน์มาก จำนวน 319 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.2 รองลงมาคือ คิดว่าเบี้ยยังชีพมีความจำเป็นและประโยชน์ปานกลาง จำนวน 38 ราย คิดเป็นร้อยละ 10.3 และคิดว่าเบี้ยยังชีพมีความจำเป็นและประโยชน์น้อย จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 3.5

ตารางที่ 4.15 ข้อมูลทั่วไป ด้านความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพของกลุ่มตัวอย่าง ผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

ความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพ	จำนวน (ราย)	ค่าร้อยละ (ของกลุ่มตัวอย่าง)
มาก	319	86.2
ปานกลาง	38	10.3
น้อย	13	3.5
รวม	370	100.0

2. ผลการศึกษาด้านลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

ผลการศึกษาด้านลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล สามารถแสดงรายละเอียดได้ดังนี้

ลักษณะการใช้จ่าย ตารางที่ 4.16 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพโดยส่วนใหญ่ ใช้จ่ายเป็นค่าอาหารประจำวัน จำนวน 349 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมาคือ ค่าของใช้ที่จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สบู่ ของใช้ส่วนตัว จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.4 แต่ถ้ามหากพิจารณาจากยอดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน หมวดการใช้จ่ายที่มียอดเฉลี่ยสูงสุด คือรายการค่าอาหารประจำวัน เฉลี่ย 2,531.08 บาทต่อเดือน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1,486.92 รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายประกอบอาชีพ เช่น ปุ๋ย เมล็ดพันธุ์ อุปกรณ์เกษตร เฉลี่ย 1,907.73 บาทต่อเดือน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1,650.31 ส่วนรายการค่าใช้จ่ายที่มีจำนวนผู้สูงอายุจ่ายน้อยที่สุด คือ ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย จำนวนเพียง 29 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.8 แต่เมื่อพิจารณาอัตราค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน เป็นเงิน 1,425.86 บาทต่อเดือน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1,151.60 ซึ่งถือว่าเป็นจำนวนเงินเฉลี่ยที่มากกว่าหมวดการใช้จ่ายอื่นหลายรายการ ส่วนการใช้จ่ายที่มีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือนน้อยที่สุด คือ ค่าทำบุญ เป็นเงิน 394.82 บาทต่อเดือน มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 330.34

ตารางที่ 4.16 ลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

หมวดการใช้จ่าย	จำนวน (ราย)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อเดือน (บาท)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ
ค่าอาหารประจำวัน	349	2,531.08	1,486.92	94.3
ค่าพาหนะเดินทาง	143	597.90	562.67	38.6
ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	74	862.16	771.43	20

ตารางที่ 4.16 (ต่อ)

หมวดการใช้จ่าย	จำนวน (ราย)	ค่าใช้จ่ายเฉลี่ย ต่อเดือน (บาท)	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าร้อยละ
ค่าทำบุญ	168	394.82	330.34	45.4
ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย	29	1,425.86	1,151.60	7.8
ค่าใช้จ่ายประกอบอาชีพ เช่น ปุ๋ย เมล็ด	75	1,907.73	1,650.31	20.3
พันธุ์ อุปกรณ์เกษตร				
ค่าของใช้ที่จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สบู่	179	911.73	471.82	48.4
ของใช้ส่วนตัว				
ค่าน้ำ ค่าไฟ	164	489.26	258.83	44.3

3. ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

ตารางที่ 4.17 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล จากการวิเคราะห์โดยใช้สมการถดถอยพหุคูณ ปรากฏว่า เพศ (sig. = 0.228) หนี้สิน (sig. = 0.379) สุขภาพ (sig. = 0.589) และจำนวนสมาชิกในครอบครัว (sig. = 0.638) มีระดับนัยสำคัญมากกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า เพศ หนี้สิน สุขภาพ และจำนวนสมาชิกในครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่าย ส่วนอาชีพ (sig. = 0.000) เงินออม (sig.=0.009) และรายได้ (sig. = 0.000) มีระดับนัยสำคัญน้อยกว่า 0.05 ดังนั้นสรุปได้ว่า อาชีพ เงินออม และรายได้ มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่าย โดย Durbin - Watson มีค่า 2.018 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน

ตารางที่ 4.17 การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

ตัวแปร	Coefficients		t	Sig.
	B	Std. Error		
(Constant)	607.861	305.264	1.991	.047
เพศ	-177.768	147.155	-1.208	.228
อาชีพ	1369.325	191.158	7.163	.000
เงินออม	-175.714	66.643	-2.637	.009
หนี้สิน	80.585	91.484	.881	.379
สุขภาพ	84.673	156.677	.540	.589
จำนวนสมาชิกในครอบครัว	49.359	104.860	.471	.638

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

ตัวแปร	Coefficients		t	Sig.
	B	Std. Error		
รายได้	.544	.028	19.534	.000

Adjusted R Square = 0.737

F-statistic = 148.729

Durbin - Watson = 2.018

ตารางที่ 4.18 ศึกษาเฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ โดยตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออก จากการวิเคราะห์โดยใช้ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายจากสมการ ซึ่งมีเพียงอาชีพ เงินออม และรายได้ พบว่า

อาชีพ ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 1,347.763 หมายความว่า ถ้าปัจจัยอื่นไม่เปลี่ยนแปลงหรือคงที่แล้ว ถ้าหากผู้สูงอายุมีการประกอบอาชีพ ก็จะทำให้มีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น 1,347.763 บาท

เงินออม ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้มีค่าเป็นลบ เท่ากับ -172.739 หมายความว่า ถ้าปัจจัยอื่นไม่เปลี่ยนแปลงหรือคงที่แล้ว ถ้าหากผู้สูงอายุมีการออมเงินเพิ่มขึ้น 1,000 บาท ก็จะทำให้มีการใช้จ่ายลดลง 172.739 บาท

รายได้ ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 0.549 หมายความว่า ถ้าปัจจัยอื่นไม่เปลี่ยนแปลงหรือคงที่แล้ว เมื่อรายได้เพิ่มขึ้น 100 บาท จะทำให้ผู้สูงอายุมีการใช้จ่ายเพิ่มขึ้น 54.9 บาท

เมื่อนำปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายมาวิเคราะห์ จะเห็นได้ว่า การใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ เมื่อไม่มีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง (เมื่อปัจจัยต่างๆ มีค่าเท่ากับ 0) ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 749.194 ซึ่งสรุปได้ว่า เมื่อไม่มีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุจะมีการใช้จ่าย เดือนละ 749.194 บาท สามารถแสดงในรูปสมการได้ดังนี้

$$C = 749.194 + 1,347.763 (\text{Job}) - 172.739 (\text{Saving}) + 0.549 (Y)$$

สำหรับปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุมากที่สุด คือ อาชีพ เนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 1,347.763 สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่มีการปรับแก้ให้เหมาะสม (Adjusted R Square) มีค่า 0.738 หมายความว่า ปัจจัยอาชีพ เงินออม และรายได้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ได้ร้อยละ 73.8 ส่วนอีกร้อยละ 26.2 สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยอื่นๆ โดย Durbin - Watson มีค่า 2.013 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน

ตารางที่ 4.18 การวิเคราะห์เฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ

ตัวแปร	Coefficients		t	Sig.
	B	Std. Error		
(Constant)	749.194	158.146	4.737	.000
อาชีพ	1347.763	186.700	7.219	.000
เงินออม	-172.739	66.051	-2.615	.009
รายได้	.549	.027	20.346	.000

Adjusted R Square = 0.738

F-statistic = 346.874

Durbin - Watson = 2.013

บทที่ 5

สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ในเขตอำเภอเมือง พังงา จังหวัดพังงา สามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล เป็นเพศหญิง จำนวน 199 ราย (ร้อยละ 53.8) เพศชาย จำนวน 171 ราย (ร้อยละ 46.2) อายุ มีอายุอยู่ในช่วง 70 – 79 ปี จำนวน 163 ราย (ร้อยละ 44.1) สถานภาพ มีสถานภาพสมรส จำนวน 210 ราย (ร้อยละ 56.8) อาชีพ ไม่ได้ทำงาน จำนวน 191 ราย (ร้อยละ 51.6) มีอาชีพเกษตรกร จำนวน 90 ราย (ร้อยละ 24.3) เงินออม ไม่มีเงินออม จำนวน 256 ราย (ร้อยละ 69.2) มีเงินออม 2,001 บาทขึ้นไป จำนวน 60 ราย (ร้อยละ 16.2) หนี้สิน ไม่มีหนี้สิน จำนวน 326 ราย (ร้อยละ 88.1) มีหนี้สิน 4,001 บาทขึ้นไป จำนวน 33 ราย (ร้อยละ 8.9) ปัญหาสุขภาพ ไม่มีโรค จำนวน 227 ราย (ร้อยละ 61.4) มีโรคความดัน จำนวน 60 ราย (ร้อยละ 16.2) การอยู่อาศัย อาศัยอยู่กับคู่สมรสและลูก จำนวน 173 ราย (ร้อยละ 46.8) จำนวนสมาชิกในครอบครัว มี 3 – 4 คน จำนวน 191 ราย (ร้อยละ 51.6) จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ ได้รับเบี้ยยังชีพ 700 บาท จำนวน 163 ราย (ร้อยละ 44.1) รายได้ มีรายได้อยู่ในช่วง 6,001 บาทขึ้นไป จำนวน 139 ราย (ร้อยละ 37.6) วิธีการรับเงินเบี้ยยังชีพ รับเงินสดด้วยตนเองที่ อปท. จำนวน 184 ราย (ร้อยละ 49.7) การบริหารจัดการเบี้ยยังชีพที่ใช้ไม่หมด ใช้จ่ายเงินหมด จำนวน 274 ราย (ร้อยละ 74.1) ออมโดยเก็บไว้กับตัว จำนวน 61 ราย (ร้อยละ 16.5) จำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสม คิดว่าจำนวนเบี้ยยังชีพเหมาะสมแล้ว จำนวน 236 ราย (ร้อยละ 63.8) จำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสม ควรจะเป็น 1,000 – 1,500 บาท จำนวน 98 ราย (ร้อยละ 26.5) ความจำเป็นและประโยชน์ของเบี้ยยังชีพ คิดว่าเบี้ยยังชีพมีความจำเป็นและประโยชน์มาก จำนวน 319 ราย (ร้อยละ 86.2)

1.2 ผลการศึกษาด้านลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

การศึกษาในด้านลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุโดยส่วนใหญ่ มีค่าใช้จ่ายเป็นค่าอาหารประจำวันมากที่สุด คือ จำนวน 349 ราย คิดเป็นร้อยละ 94.3 รองลงมา คือ ค่าของใช้ที่จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สบู่ ของใช้ส่วนตัว จำนวน 179 ราย คิดเป็นร้อยละ 48.4 แต่ถ้าหากพิจารณาจากยอดค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน หมวดการใช้จ่ายที่มียอดเฉลี่ยสูงสุด คือรายการค่าอาหารประจำวัน เฉลี่ย 2,531.08 บาทต่อเดือน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1,486.92 รองลงมาคือ ค่าใช้จ่ายประกอบอาชีพ เช่น ปุ๋ย เมล็ดพันธุ์ อุปกรณ์เกษตร เฉลี่ย 1,907.73 บาทต่อเดือน โดยมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1,650.31

1.3 ผลการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล จากการใช้แบบจำลองสมการถดถอยพหุคูณ วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่างๆ ด้วยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ปรากฏว่า เพศ (sig. = 0.228) หนี้สิน (sig. = 0.379) สุขภาพ (sig. = 0.589) และจำนวนสมาชิกในครอบครัว (sig. = 0.638) ไม่มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่าย ส่วนอาชีพ (sig. = 0.000) เงินออม (sig. = 0.009) และรายได้ (sig. = 0.000) มีความสัมพันธ์กับการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุ โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ เท่ากับ 1,369.325 , -175.714 และ 0.544 ตามลำดับ เมื่อศึกษาเฉพาะปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุโดยตัดตัวแปรที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติออก ปรากฏว่า การใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ เมื่อไม่มีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง (เมื่อปัจจัยต่างๆ มีค่าเท่ากับ 0) ค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้มีค่าเป็นบวก เท่ากับ 749.194 ซึ่งสรุปได้ว่า เมื่อไม่มีปัจจัยต่างๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง กลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุจะมีการใช้จ่าย เดือนละ 749.194 บาท โดยอาชีพ มีค่าสัมประสิทธิ์ 1,347.763 เงินออม มีค่าสัมประสิทธิ์ -172.739 และรายได้ มีค่าสัมประสิทธิ์ 0.549 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า อาชีพ เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายมากที่สุด สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่มีการปรับแก้ให้เหมาะสม (Adjusted R Square) มีค่า 0.738 หมายความว่า ปัจจัย อาชีพ เงินออม และรายได้ สามารถอธิบายการเปลี่ยนแปลงการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพ ได้ร้อยละ 73.8 ส่วนอีกร้อยละ 26.2 สามารถอธิบายได้ด้วยปัจจัยอื่นๆ และค่า Durbin-Waston มีค่า 2.013 แสดงว่าค่าความคลาดเคลื่อนเป็นอิสระต่อกัน

2. การอภิปรายผล

ลักษณะการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล โดยส่วนใหญ่มีการใช้จ่ายในหมวดค่าอาหารประจำวัน เป็นจำนวน 349 ราย ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 94.3 ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยต่อเดือน จำนวน 2,531.08 ถือว่าเป็นจำนวนเงินที่มากกว่าจำนวนเบี้ยยังชีพที่ผู้สูงอายุได้รับจากรัฐบาล จำนวนเงินสูงสุดที่ได้รับเพียง 1,000 บาท โดยมีความสัมพันธ์กับงานวิจัยของวีรชาติ พูลเหลือ ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการบริโภคของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก จังหวัดชัยนาท ซึ่งพบว่า มีรายจ่ายการบริโภคส่วนใหญ่ คือ ทางด้านอาหาร และเครื่องดื่ม

ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ซึ่งตามสมการผู้วิจัย ได้นำตัวแปรอิสระมาวิเคราะห์ คือ เพศ อาชีพ เงินออม หนี้สิน ปัญหาสุขภาพ จำนวนสมาชิกในครอบครัว และรายได้ ผลปรากฏว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพมีเพียง 3 ตัวแปร คือ อาชีพ เงินออม และรายได้ โดยในประเด็นรายได้ที่มีผลต่อการใช้จ่ายนั้น มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ กัมพล กล่ำสีทอง ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุ ในเขตเทศบาลตำบลเสื่อโฮก อำเภอเสื่อโฮก จังหวัดตรัง ซึ่งพบว่ารายได้เป็นหนึ่งในปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาความต้องการสวัสดิการของผู้สูงอายุ และมีความสอดคล้องกับทฤษฎีการบริโภคของเคนส์ โดย เคนส์ เชื่อว่ารายได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดการบริโภค หรือรายได้สุทธิที่อยู่ในมือประชาชนเป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมในการใช้จ่ายของประชาชน

3. ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาลักษณะการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ซึ่งพบว่า มีค่าใช้จ่ายในหมวดค่าอาหารประจำวันมากที่สุด และปัจจัยที่มีผลต่อการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับ เบี้ยยังชีพจากรัฐบาล คือ อาชีพ เงินออม และรายได้ เพราะฉะนั้นการที่รัฐบาลจะส่งเสริมสวัสดิการ เพื่อให้ผู้สูงอายุมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ควรจะมีแนวทางในการศึกษานโยบายว่าจะมีวิธีการใด ที่จะช่วยลดค่าใช้จ่ายด้านอาหารประจำวันได้หรือไม่ โดยภาวะในปัจจุบันที่ค่าครองชีพสูงขึ้นสามารถหาวิธีการ ลดค่าครองชีพด้วยวิธีการใดบ้างในส่วนของอาชีพและรายได้ ซึ่งมีความสัมพันธ์กันเมื่อมีอาชีพมีงาน ทำรายได้ของผู้สูงอายุก็จะสูงขึ้น โดยอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา มีผู้สูงอายุโดยส่วนใหญ่ประกอบ อาชีพเกษตรกร รัฐก็ควรจะต้องดูแลด้านราคาสินค้าเกษตรให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม เพื่อให้ผู้สูงอายุ สามารถพึ่งตนเองได้

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้พื้นที่อำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา เพียงอำเภอเดียว ฉะนั้นผลการศึกษาอาจจะไม่ครบถ้วนเท่าที่ควร ถ้าหากจะมีการศึกษาในครั้งต่อไปควรจะครอบคลุม พื้นที่ทั้งจังหวัด อาจจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความครบถ้วน ถูกต้อง และมีความน่าเชื่อถือเพิ่มขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ณรงค์ดี ธนวิบูลย์ชัย. (2552). *การวิเคราะห์เชิงปริมาณและการวิจัยสำหรับนักเศรษฐศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 6). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- พอพันธ์ อูยานนท์. (2555). *ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์ขั้นสูง*. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
- วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. (2549). *หลักเศรษฐศาสตร์มหภาค* (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- กรมการปกครอง. (2557). *สถิติประชากรและบ้าน-จำนวนประชากรแยกอายุ* สืบค้นจาก http://stat.dopa.go.th/stat/statnew/upstat_age_disp.php
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2552). *ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2552*. สืบค้นจาก <http://www.dla.go.th/servlet/DocumentServlet?documentType=13>
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (2557). *แจ้งการจัดสรรงบประมาณเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ โครงการสร้างหลักประกันรายได้ให้แก่ผู้สูงอายุ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557*. สืบค้นจาก <http://www.dla.go.th/servlet/DocumentServlet>
- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น. (ม.ป.ป.). *มาตรฐานการสงเคราะห์ผู้สูงอายุ*. สืบค้นจาก http://www.dla.go.th/work/e_book/eb1/stan16/16.htm (วันที่สืบค้น 10 มีนาคม 2557)
- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2553). *พระราชบัญญัติผู้สูงอายุ พ.ศ. 2546*. สืบค้นจาก <http://www.olderfund.opp.go.th/content/view/9/41>
- กระทรวงแรงงาน (2552). *เบี้ยยังชีพ. วารสารกรมโยธาธิการและผังเมือง*, 2(29). สืบค้นจาก <http://office.dpt.go.th/journal/index.php/2015-07-16-08-43-50/10-29-2552>
- กัมพล กล่ำสีทอง. (2555). *การศึกษาความต้องการสวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลสิเกา อำเภอลี้เกา จังหวัดตรัง (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์, สืบค้นจาก <http://www.nakarugsa.com/cidmis/lesson.asp>
- คณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ (2553). *ผลการดำเนินงาน ปีงบประมาณ 2553*. สืบค้นจาก http://www.oppo.opp.go.th/info/report_53.pdf
- ธนพัฒน์ จันดาโชติ. (2558). *เศรษฐกิจกับการดำเนินชีวิต: การบริโภค พฤติกรรมผู้บริโภค อรรถประโยชน์ และมูลค่า*. สืบค้นจาก <http://www.elearning.msu.ac.th/opencourse/0001065/admin/learn5.html>
- นันท์ภาอร อุ่นซิม. (2555). *แนวทางการพัฒนากระบวนการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลคูเมือง อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)*. มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี,

- สืบค้นจาก http://www.pol.ubu.ac.th/news/view_news_detail.php?id=00827
 พลภัทร อุทัย, ธนัช กนกเทศ. (2553). *การบริหารจัดการสวัสดิการผู้สูงอายุในเรื่องเบี้ยยังชีพ
 ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ทอง อำเภอปางศิลาทอง จังหวัดกำแพงเพชร*
 (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์).
 มหาวิทยาลัยนเรศวร พิษณุโลก, สืบค้นจาก [http://www.social.nu.ac.th/th/paper/
 IS/2553/2553_50.pdf](http://www.social.nu.ac.th/th/paper/IS/2553/2553_50.pdf)
- พุดพัฒนา เลิศเขวาสินธุ์. (2554). *การศึกษารูปแบบการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุของประเทศไทย
 ในอนาคต* (รายงานการวิจัย การป้องกันราชอาณาจักร). วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร,
 สืบค้นจาก <http://www.dric.nrct.go.th>
- ภัทรวดี ชอกดูล. (2557). *การประเมินผลโครงการสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ขององค์การบริหาร
 ส่วนตำบลพระแก้ว อำเภอภาชี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ,*
 1 (1), สืบค้นจาก <http://www.rdi.aru.ac.th/journal/pdf/20141127181945.pdf>
- วีระชาติ พูลเหลือ. (2553). *พฤติกรรมการบริโภคของผู้สูงอายุในเขตเทศบาลตำบลเสือโฮก
 จังหวัดชัยนาท* (การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์)
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- สถานีพัฒนาสังคม (2557, 17 พฤศจิกายน). *เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ. แนวหน้า*, สืบค้นจาก
<http://www.naewna.com/lady/columnist/14055>
- สำนักข่าวอิสรา (2557). *รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุไทย พ.ศ. 2555*. สืบค้นจาก
[http://www.isranews.org/thaireform-data-health/item/27830-ageing-
 society.html](http://www.isranews.org/thaireform-data-health/item/27830-ageing-society.html)
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2555). *สรุปผลที่สำคัญ การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน
 พ.ศ. 2555*. สืบค้นจาก [http://www.service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes
 /files/SociosumRep55.pdf](http://www.service.nso.go.th/nso/nsopublish/themes/files/SociosumRep55.pdf)
- สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ. (2552).
*ระเบียบคณะกรรมการผู้สูงอายุแห่งชาติ ว่าด้วยหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ
 พ.ศ. 2552*. สืบค้นจาก [http://www.opp.go.th/information_ newsdetail.
 php?Page=8&id=514&category=1](http://www.opp.go.th/information_newsdetail.php?Page=8&id=514&category=1)
- สุภารัตน์ สุดสมบูรณ์ (2557). *สวัสดิการสังคมของผู้สูงอายุในประเทศไทย. วารสารเทคโนโลยีภาคใต้,*
 7(1), สืบค้นจาก http://www.journal.sct.ac.th/documents/journal71_10.pdf
- อภิญา เวชชัย. (2544). *การศึกษาโครงการกองทุนส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุและครอบครัว
 ในชุมชน “โครงการเบี้ยยังชีพ”* (โครงการวิจัยและพัฒนานโยบายระบบสวัสดิการสังคม
 เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในประเทศไทย). สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข, สืบค้น
 จาก <http://www.thaicentarian.mahidol.ac.th/tecic>
- อริญาพร พูนบางยุ้ง. (2553). *การประเมินผลการดำเนินงานเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุของเทศบาลตำบล
 สามง่าม อำเภอดอนตูม จังหวัดนครปฐม* (ภาคนิพนธ์ ปริญญารัฐประศาสนศาสตร
 มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, สืบค้นจาก [http:// www.dric.
 nrct.go.th](http://www.dric.nrct.go.th)

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถาม
สำหรับผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล
เรื่อง การใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล
ในเขตอำเภอเมืองพังงา จังหวัดพังงา

แบบสอบถามชุดนี้เป็นส่วนหนึ่งของการวิจัย ในกระบวนวิชา 60794 การศึกษาค้นคว้าอิสระ ของ นักศึกษาปริญญาโท คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวิเคราะห์และประเมินผลเกี่ยวกับการใช้จ่ายของผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพจากรัฐบาล ซึ่งข้อมูลที่ได้นั้นจะเป็นความลับและใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการเท่านั้น จึงไม่มีผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อผู้ให้ข้อมูลแต่อย่างใด แต่จะเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม จึงขอให้ท่านกรุณาตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริง เพื่อผลการศึกษาค้นคว้าจะได้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

คำชี้แจง กรุณาทำ เครื่องหมาย / ลงใน หรือ เติมคำ ในช่องว่าง (.....) ที่ตรงกับความเป็นจริง

ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ (ปี)
  - 60-69 70-79 80-89 90 ปีขึ้นไป
3. สถานภาพ
  - โสด หม้าย หย่าร้าง แยกกันอยู่ สมรส
4. อาชีพการทำงาน
  - ไม่ได้ทำงาน ทำงานเพื่อหารายได้ โดยมีอาชีพ
    - ค้าขาย
    - ธุรกิจส่วนตัว
    - เกษตรกร
    - อื่นๆ
5. ท่านมีเงินออมหรือไม่
  - ไม่มี มี (1-1,000 1,001-2,000 2,001 ขึ้นไป)
6. ท่านมีหนี้สินหรือไม่
  - ไม่มี มี (1-2,000 2,001-4,000 4,001 ขึ้นไป)
7. ปัจจุบันท่านมีปัญหาด้านสุขภาพหรือโรคประจำตัวหรือไม่
  - ไม่มี มี โปรดระบุ.....

8. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร

- อยู่คนเดียว   อยู่กับคู่สมรส   อยู่กับลูก
 อยู่กับคู่สมรสและลูก   อยู่กับหลาน   อยู่กับญาติ
 อาศัยอยู่กับคนอื่น   อื่นๆ.....

9. จำนวนสมาชิกในครอบครัวที่อาศัยอยู่ด้วยกัน (คน)

- 1-2   3-4   5-6   7ขึ้นไป

10. รายได้

10.1 รายได้จากเบี้ยยังชีพจำนวน (บาท)

- 600   700   800   1,000

10.2 รายได้จากแหล่งอื่นๆ

รายได้จากคู่สมรสให้ประจำ .....บาท

รายได้จากลูกหลานให้ประจำ .....บาท

รายได้จากญาติให้ประจำ .....บาท

รายได้จากการทำเกษตรกรรม .....บาท

รายได้จากการค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว .....บาท

อื่นๆ .....บาท

รวมรายได้ทั้งหมด

- 1-1,500   1,501-3,000   3,001-4,500
 4,501-6,000   6,001 ขึ้นไป

11. ท่านได้รับเงินเบี้ยยังชีพโดยวิธีใด

- รับ เงินสดด้วยตนเองที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 มอบหมายให้ผู้รับมอบอำนาจไปรับเงินสดที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
 โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารของตนเอง
 โอนเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารในนามบุคคลที่ได้รับมอบหมาย

12. เบี้ยยังชีพที่ท่านได้รับท่านนำไปใช้จ่ายทั้งหมดเลยหรือไม่

- ใช่ ใช้จ่ายเต็มจำนวน (ข้ามไปตอบ ข้อ 5)
 ไม่ ใช้จ่ายบางส่วน   ไม่ ไม่นำ ไปใช้จ่ายเลย

13. สำหรับเบี้ยยังชีพที่ท่านใช้ไม่หมด หรือ ไม่ได้ใช้ ท่านนำ ไปทำ อะไร
- ผากธนาคารในรูปแบบเงินออม
- ออมโดยเก็บเงินไว้กับตัว
- อื่นๆ โปรดระบุ.....
14. จำนวนเบี้ยยังชีพที่ท่านได้รับ ท่านคิดว่าเป็นจำนวนที่เหมาะสมหรือไม่
- เหมาะสม (ข้ามไปตอบข้อ 7) ไม่เหมาะสม
15. จำนวนเบี้ยยังชีพที่เหมาะสมสำหรับท่านควรเป็น (บาทต่อเดือน)
- 1,000-1,500 1,501-2,000 2,001 ขึ้นไป
16. เบี้ยยังชีพมีความจำเป็นและเป็นประโยชน์ต่อท่านมากน้อยเพียงใด
- มาก ปานกลาง น้อย

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านลักษณะการใช้จ่ายเบี้ยยังชีพของผู้สูงอายุ

1. รายได้ (รวมเบี้ยยังชีพที่ได้รับจากรัฐบาลแล้ว) ท่านนำไปใช้จ่ายในด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ และโปรดระบุค่าใช้จ่ายโดยประมาณต่อเดือน)

ค่าอาหารประจำวัน ประมาณเดือนละ.....บาท

ค่าพาหนะเดินทาง ประมาณเดือนละ.....บาท

ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา ประมาณเดือนละ.....บาท

ค่าทำบุญ ประมาณเดือนละ.....บาท

ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย ประมาณเดือนละ.....บาท

ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการประกอบอาชีพ เช่น ซื้อปุ๋ย เมล็ดพันธุ์พืช

ประมาณเดือนละ.....บาท

ค่าของใช้ที่จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า ประมาณเดือนละ.....บาท

ค่าน้ำ ค่าไฟ ประมาณเดือนละ.....บาท

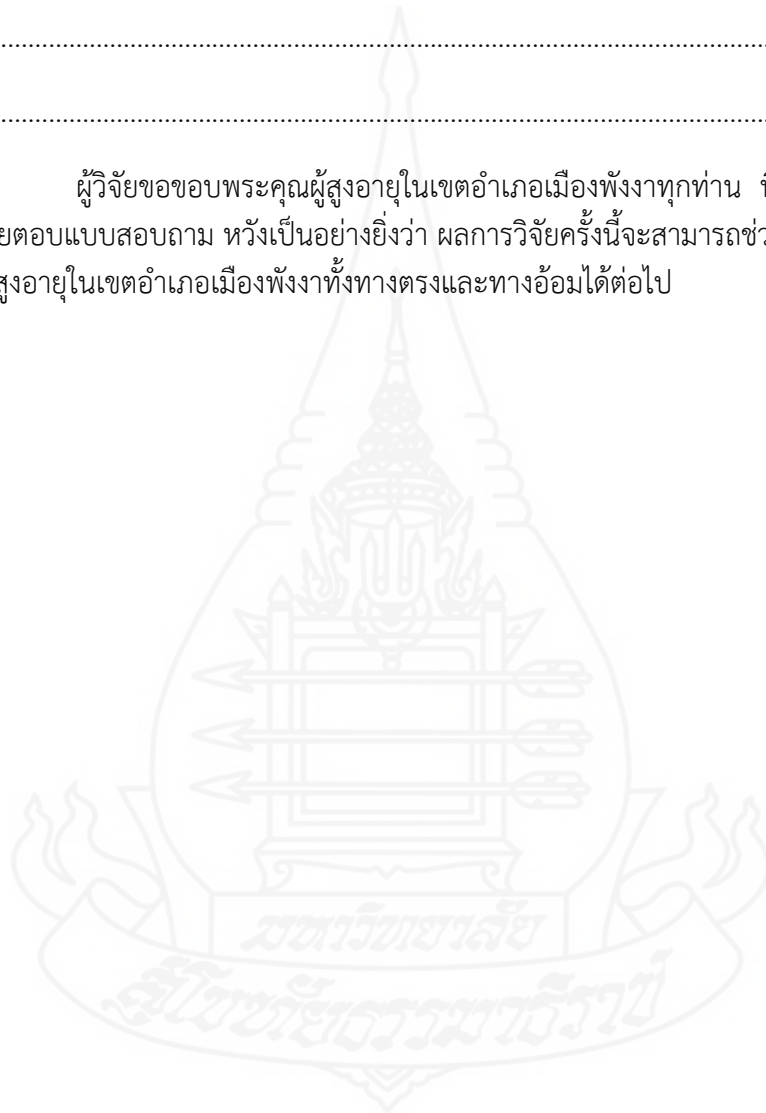
อื่นๆ (ระบุ).....บาท

รวมค่าใช้จ่ายทั้งหมด 1-1,500 1,501-3,000 3,001-4,500 4,501-6,000 6,001 ขึ้นไป**ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ**

.....

.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมืองพังงาทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาอันมีค่าช่วยตอบแบบสอบถาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า ผลการวิจัยครั้งนี้จะสามารถช่วยปรับปรุงคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตอำเภอเมืองพังงาทั้งทางตรงและทางอ้อมได้ต่อไป

ภาคผนวก ข
ผลการศึกษาโปรแกรม

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	รายได้, สุขภาพ 1-0, เพศ, จำนวนสมาชิกในครอบครัว, เงินออม, หนี้สิน, อาชีพ 1-0 ^a		Enter

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.861 ^a	.742	.737	1,394.00236	2.018
a. Predictors: (Constant), รายได้, สุขภาพ 1-0, เพศ, จำนวนสมาชิกในครอบครัว, เงินออม, หนี้สิน, อาชีพ 1-0					
b. Dependent Variable: รายจ่ายรวม					

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	2.023E9	7	2.890E8	148.729	.000 ^a
	Residual	7.035E8	362	1943242.592		
	Total	2.727E9	369			

Coefficients^a

Model		Coefficients		t	Sig.
		B	Std. Error		
1	(Constant)	607.861	305.264	1.991	.047
	เพศ	-177.768	147.155	-1.208	.228
	อาชีพ 1-0	1369.325	191.158	7.163	.000
	เงินออม	-175.714	66.643	-2.637	.009
	หนี้สิน	80.585	91.484	.881	.379
	สุขภาพ 1-0	84.673	156.677	.540	.589
	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	49.359	104.860	.471	.638
	รายได้	.544	.028	19.534	.000

Variables Entered/Removed^b

Model	Variables Entered	Variables Removed	Method
1	รายได้, เงินออม, อาชีพ 1-0 ^a		. Enter

a. All requested variables entered.

b. Dependent Variable: รายจ่ายรวม

Model Summary^b

Model	R	R Square	Adjusted R Square	Std. Error of the Estimate	Durbin-Watson
1	.860 ^a	.740	.738	1,392.25741	2.013

a. Predictors: (Constant), รายได้, เงินออม, อาชีพ 1-0

b. Dependent Variable: รายจ่ายรวม

ANOVA^b

Model		Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
1	Regression	2.017E9	3	6.724E8	346.874	.000 ^a
	Residual	7.094E8	366	1938380.694		
	Total	2.727E9	369			

a. Predictors: (Constant), รายได้, เงินออม, อาชีพ 1-0

b. Dependent Variable: รายจ่ายรวม

Coefficients^a

Model		Coefficients		t	Sig.
		B	Std. Error		
1	(Constant)	749.194	158.146	4.737	.000
	อาชีพ 1-0	1347.763	186.700	7.219	.000
	เงินออม	-172.739	66.051	-2.615	.009
	รายได้	.549	.027	20.346	.000

a. Dependent Variable: รายจ่ายรวม

ภาคผนวก ค
ข้อมูลดิบการวิจัย

รหัส	ชื่อ	วุฒิ	อายุ	สถานภาพ	อาชีพการทำงาน	เงินเดือน	หนังสือ	สัญญา	อาชีพอยู่ประจำ	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินคงเหลือบัญชีเงินฝาก	ใช้จากเบี้ยยังชีพทั้งหมดหรือไม่	เบี้ยยังชีพที่ไม่หมดจนนำไปทำอะไร	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับรวมสะสมหรือไม่	จำนวนเบี้ยยังชีพทั้งหมด	เบี้ยยังชีพที่มีประโยชน์มากน้อย	จำนวนรายได้รวม	รายจ่ายรวม	อาชีพ 1-0	สัญญา 1-0	ค่าอาหารประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	ค่าทำบุญ	ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย	คงเหลือจากอาชีพ เช่น บัญชีออมทรัพย์ ออกรวมเกษตร	ค่าของใช้ที่จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สิ่งของใช้ส่วนตัว	ค่าไฟฟ้า	คงเหลืออื่นๆ	
38		1	2	4	0	1	1	0	6	2	2	2	2	1	1	0	1	0	1	2700	2200	0	0	1700	500	0	0	0	0	0	0	0	0
39		0	2	5	0	1	1	0	4	2	2	3	3	1	1	0	1	0	1	3700	3700	0	0	3000	0	0	0	0	0	700	0	0	
40		0	2	5	0	1	1	0	4	2	2	2	2	1	1	0	2	2	1	2700	2700	0	0	1500	0	0	400	0	0	800	0	0	
41		1	4	2	0	4	1	0	1	1	4	2	2	1	2	2	2	2	2	3000	2100	0	0	1000	300	300	200	0	0	200	100	0	
42		1	2	5	0	1	1	0	4	2	2	2	2	3	1	0	2	3	1	1700	1700	0	0	1000	0	0	0	0	0	700	0	0	
43		0	2	5	0	1	1	0	4	3	2	2	2	3	1	0	1	0	1	2700	2500	0	0	1500	0	0	0	500	0	500	0	0	
44		0	2	5	0	1	1	0	4	2	2	4	4	1	1	0	1	0	1	5700	5700	0	0	3000	500	0	500	0	0	1100	600	0	
45		1	2	2	0	4	1	0	5	1	2	4	1	3	1	0	1	0	1	5700	1500	0	0	1000	200	0	100	0	0	200	0	0	
46		0	2	5	0	1	1	0	3	2	2	1	1	1	1	0	2	1	1	700	700	0	0	700	0	0	0	0	0	0	0	0	
47		1	2	4	0	1	1	0	4	3	2	4	3	3	1	0	2	1	1	5700	4000	0	0	2000	0	2000	0	0	0	0	0	0	
48		0	2	5	0	1	1	0	7	1	2	2	1	1	1	0	2	1	1	1700	1000	0	0	1000	0	0	0	0	0	0	0	0	
49		0	2	5	0	1	1	0	4	2	2	5	2	4	1	0	1	0	1	7700	2800	0	0	2500	0	0	0	0	0	0	300	0	
50		0	2	2	0	1	1	0	1	1	2	3	3	1	1	0	2	1	1	3700	3580	0	0	3000	0	0	80	0	0	0	300	0	
51		0	2	5	0	1	1	0	2	1	2	2	2	1	2	2	1	0	1	2000	1600	0	0	100	500	0	200	300	0	300	200	0	
52		1	2	5	0	1	1	0	2	1	2	2	2	1	1	0	2	2	1	1700	1700	0	0	600	500	0	100	0	0	0	500	0	
53		0	2	5	0	1	1	0	4	2	2	4	3	1	1	0	1	0	2	5200	3500	0	0	3000	0	0	0	0	0	0	500	0	
54		1	1	5	0	1	1	0	5	3	1	2	1	3	1	0	2	1	1	1600	1500	0	0	1500	0	0	0	0	0	0	0	0	
55		0	2	5	0	1	1	0	5	3	2	2	1	3	1	0	2	1	1	2700	1500	0	0	1500	0	0	0	0	0	0	0	0	
56		1	2	5	0	1	1	0	5	3	2	1	1	3	1	0	2	1	1	700	700	0	0	700	0	0	0	0	0	0	0	0	
57		0	2	5	0	1	1	0	5	3	2	1	1	3	1	0	2	1	1	700	700	0	0	700	0	0	0	0	0	0	0	0	
58		1	2	2	0	1	1	0	5	2	2	2	2	3	1	0	2	1	1	2700	2000	0	0	2000	0	0	0	0	0	0	0	0	
59		1	2	5	0	1	1	0	5	1	2	3	2	3	1	0	2	1	1	3700	1600	0	0	1500	100	0	0	0	0	0	0	0	
60		0	2	2	0	4	1	0	3	2	2	1	1	3	1	0	1	0	1	1200	1200	0	0	1000	0	0	0	0	0	200	0	0	
61		0	2	2	0	1	1	0	6	3	2	2	2	1	1	0	1	0	1	2700	1800	0	0	1800	0	0	0	0	0	0	0	0	
62		1	2	1	0	1	1	0	1	1	2	3	3	1	1	0	2	1	1	3700	3500	0	0	3300	0	0	0	0	0	0	200	0	
63		1	2	2	0	1	1	0	5	1	2	4	1	3	1	0	1	0	2	4700	1000	0	0	1000	0	0	0	0	0	0	0	0	
64		1	2	5	0	1	1	0	5	2	2	3	2	3	1	0	1	0	2	3700	1600	0	0	1000	0	0	100	0	0	0	500	0	
65		0	2	5	0	1	1	0	2	1	2	5	1	3	1	0	1	0	2	6700	1500	0	0	1000	200	0	0	0	0	0	300	0	
66		1	2	4	0	4	1	0	3	2	2	4	1	3	3	1	1	0	1	5700	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
67		1	2	5	0	4	1	0	2	1	2	2	2	3	2	2	2	1	2	2700	2700	0	0	1500	1000	0	200	0	0	0	0	0	
68		0	2	5	0	1	1	0	4	3	2	5	3	1	1	0	1	0	1	6700	4400	0	0	2500	400	0	0	0	0	1200	300	0	
69		0	2	5	0	1	1	0	4	3	2	3	3	3	1	0	1	0	1	3700	3700	0	0	2500	0	0	500	0	0	700	0	0	
70		0	2	5	0	1	1	0	4	3	2	4	4	3	1	0	1	0	1	5700	5400	0	0	3000	300	0	200	0	0	1500	400	0	
71		0	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	1800	1800	0	0	1000	0	0	0	0	0	800	0	0	
72		0	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	2	3	2	2	1	0	1	2800	2300	0	0	1500	0	0	0	0	0	800	0	0	
73		0	3	5	0	1	1	0	4	3	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2300	2300	0	0	1500	0	0	300	0	0	500	0	0	
74		0	3	5	0	1	1	0	4	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2200	0	0	1500	0	0	200	0	0	500	0	0	

รหัส	ชื่อ	วุฒิ	อายุ	สถานภาพ	อาชีพการทำงาน	เงินเดือน	หนังสือ	สัญญา	อัตราอยู่ประจำ	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับ	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินคงเหลือยังชีพโดยวิธี	ใช้จากเบี้ยยังชีพทั้งหมดหรือไม่	เบี้ยยังชีพที่ไม่หมดจนนำไปทำอะไร	จำนวนเบี้ยยังชีพที่ได้รับเหมาะสมหรือไม่	จำนวนเบี้ยยังชีพทั้งหมด	เงินยังชีพที่มีประโยชน์มากน้อย	จำนวนรายได้รวม	รายจ่ายรวม	อาชีพ 1-0	สัญญา 1-0	ค่าอาหารประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	ค่าทำบุญ	ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย	คงเหลือจากอาชีพ เช่น บัญชีออมทรัพย์ อุดหนุนเกษตรกร	ค่าของใช้จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า วัสดุ ของใช้ส่วนตัว	ค่าน้ำ ค่าไฟ	คงเหลือเงิน
75		0	3	5	0	1	1	0	4	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2300	2000	0	0	1000	0	0	500	0	0	500	0	0
76		0	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2800	0	0	1500	0	0	300	0	0	1000	0	0
77		1	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	1	3	2	2	1	0	1	1800	1300	0	0	500	300	0	0	0	0	500	0	0
78		0	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2600	2400	0	0	900	0	0	500	0	0	1000	0	0
79		1	3	5	0	2	1	0	4	3	3	3	2	1	3	1	1	0	3	3800	1900	0	0	500	400	0	1000	0	0	0	0	0
80		1	3	5	0	2	1	0	4	3	3	4	2	1	3	1	1	0	3	4800	1800	0	0	800	1000	0	0	0	0	0	0	0
81		0	3	2	0	1	1	0	5	2	3	2	2	2	2	2	1	0	2	2800	2480	0	0	1300	0	0	500	0	0	0	680	0
82		0	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	2	3	1	0	2	2	1	2800	2800	0	0	1500	0	0	500	0	0	800	0	0
83		0	3	5	0	1	1	0	4	3	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2800	0	0	1500	0	0	500	0	0	800	0	0
84		0	3	5	0	3	1	0	4	3	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2800	0	0	1800	0	0	500	0	0	500	0	0
85		1	3	5	0	1	1	0	4	3	3	2	2	3	1	0	2	3	1	2800	2800	0	0	1500	0	0	500	0	0	800	0	0
86		0	3	5	0	1	1	0	4	2	3	2	1	3	1	0	1	0	1	2300	1500	0	0	1000	0	0	0	0	0	500	0	0
87		0	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	1	3	1	0	1	0	1	1800	1200	0	0	1200	0	0	0	0	0	0	0	0
88		1	3	2	0	3	1	0	3	3	3	3	1	2	2	2	1	0	1	3300	700	0	0	0	200	400	100	0	0	0	0	0
89		0	3	5	0	1	1	0	4	4	3	2	1	4	1	0	1	0	1	1800	1500	0	0	1500	0	0	0	0	0	0	0	0
90		1	3	5	0	1	1	0	2	1	3	1	1	1	2	2	2	1	1	1100	1100	0	0	100	500	0	200	0	0	100	200	0
91		0	3	2	0	2	1	0	5	2	3	4	1	2	2	2	2	1	1	5300	1000	0	0	1000	0	0	0	0	0	0	0	0
92		1	3	5	0	1	1	0	5	1	3	1	1	3	1	0	2	2	1	800	800	0	0	800	0	0	0	0	0	0	0	0
93		1	3	2	0	1	1	0	5	2	3	3	1	3	1	0	2	1	1	3300	800	0	0	300	100	0	100	0	0	300	0	0
94		0	3	5	0	1	1	0	5	1	3	3	1	3	1	0	2	1	1	3800	1200	0	0	1000	100	0	100	0	0	0	0	0
95		0	3	1	0	1	1	0	1	4	3	1	1	1	1	0	1	0	1	800	800	0	0	500	0	0	0	0	0	0	300	0
96		0	3	2	0	1	1	0	3	2	3	2	1	1	1	0	1	0	1	1800	1000	0	0	0	0	0	0	0	0	1000	0	0
97		0	3	2	0	1	1	0	5	2	3	3	2	3	1	0	1	0	2	4300	2000	0	0	2000	0	0	0	0	0	0	0	0
98		1	3	5	0	1	1	0	4	2	3	4	2	3	1	0	1	0	2	5300	2000	0	0	1000	500	200	0	0	0	0	300	0
99		0	3	5	0	1	1	0	3	1	3	5	2	3	1	0	1	0	2	7800	3000	0	0	2000	0	0	500	0	0	0	500	0
100		1	3	5	0	1	1	0	4	2	3	2	1	3	1	0	1	0	2	2000	800	0	0	800	0	0	0	0	0	0	0	0
101		0	3	2	0	1	1	0	5	2	3	3	3	3	1	0	1	0	1	3800	3500	0	0	3000	0	0	0	0	0	500	0	0
102		1	3	2	0	2	1	0	5	1	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2300	1700	0	0	1500	0	0	200	0	0	0	0	0
103		1	1	5	1	1	4	5	4	2	1	5	5	1	2	2	2	3	1	8100	7700	1	1	6200	0	0	1000	0	0	0	500	0
104		1	1	5	1	4	1	0	4	2	1	5	4	1	2	1	1	0	1	7600	6000	1	0	2000	2000	1000	200	500	0	0	300	0
105		0	1	5	1	1	1	0	4	2	1	5	4	3	1	0	1	0	1	8600	5700	1	0	3000	0	0	300	0	0	2000	400	0
106		0	1	5	1	3	1	0	4	3	1	5	2	3	1	0	1	0	1	11100	8400	1	0	5800	200	0	400	0	0	1400	600	0
107		0	2	1	1	1	1	0	6	2	2	4	4	3	1	0	1	0	1	5700	5400	1	0	3600	400	0	0	0	0	900	500	0
108		1	1	5	1	1	1	0	2	2	1	5	4	3	1	0	1	0	1	7100	6000	1	0	3500	200	0	500	0	0	1200	600	0
109		0	2	5	1	1	1	0	4	3	2	5	5	3	1	0	1	0	1	9200	7000	1	0	4500	0	0	600	0	0	1900	0	0
110		0	1	5	1	2	1	0	4	2	1	5	5	1	2	1	1	0	1	8600	6500	1	0	3600	400	0	500	0	0	1500	500	0
111		0	2	1	1	4	1	0	6	2	2	4	4	3	1	0	1	0	1	4700	4700	1	0	3200	0	0	500	0	0	1000	0	0

รหัส	อาชีพ	วุฒิ	อายุ	สถานภาพ	อาชีพการทำงาน	เงินเดือน	หนังสือ	สุขภาพ	อาศัยอยู่ป.ตร	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวนเบี่ยงชีพรที่จับ	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินเบี่ยงชีพรโดยวิธี	ใช้จากเบี่ยงชีพรทั้งหมดหรือไม่	เบี่ยงชีพรที่ไม่หมดนำไปทำอะไร	จำนวนเบี่ยงชีพรที่ได้รับเหมาะสมหรือไม่	จำนวนเบี่ยงชีพรทั้งหมด	เบี่ยงชีพรที่มีประโยชน์มากน้อย	จำนวนรายได้รวม	รายจ่ายรวม	อาชีพ 1-0	สุขภาพ 1-0	ค่าอาหารประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	ค่าทำบุญ	ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย	คงจ.ประกอบอาชีพ เช่น ป้าย แลตทิ่งส์ อุปกรณ์เกษตร	ค่าของใช้ที่จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สบู่ ของใช้ส่วนตัว	ค่าทำ ค่าไฟ	คงจ.อื่นๆ
112		1	2	1	1	1	0	1	1	2	4	4	3	2	2	1	0	1	5700	5600	1	0	3000	500	0	500	0	0	1200	400	0	
113		1	1	5	1	1	1	0	4	3	5	5	3	1	0	2	2	1	8600	8600	1	0	4500	0	0	500	0	1600	2000	0	0	
114		1	2	5	1	1	0	4	2	2	5	4	3	1	0	1	0	1	6700	6000	1	0	4000	0	0	500	0	0	1000	500	0	
115		0	2	5	1	1	1	0	2	1	2	5	5	3	1	0	1	0	1	8700	8300	1	0	4500	500	0	0	1000	0	1500	800	0
116		0	2	1	1	4	1	0	6	2	2	5	4	1	2	2	1	0	1	6200	5500	1	0	3000	0	0	500	0	0	1500	500	0
117		0	2	5	1	1	1	0	4	2	2	4	4	3	1	2	1	0	1	5700	5600	1	0	3600	0	0	500	0	0	1500	0	0
118		1	1	1	1	1	1	0	1	1	1	4	4	1	1	0	2	3	1	5100	5100	1	0	3600	200	0	0	0	0	1000	300	0
119		0	1	4	1	1	1	0	4	2	1	4	4	1	1	0	1	0	1	4600	4600	1	0	3600	200	0	0	0	0	500	300	0
120		0	2	5	1	1	1	0	4	2	2	5	5	1	1	0	2	2	1	6700	6700	1	0	4500	0	0	200	0	0	1500	500	0
121		0	2	1	1	3	1	0	6	2	2	4	4	1	1	0	1	0	1	5700	5200	1	0	3000	0	0	300	0	0	1500	400	0
122		0	2	5	1	1	1	0	4	3	2	4	4	1	1	0	1	0	1	5700	5300	1	0	2500	0	0	500	0	0	1800	500	0
123		0	2	5	1	1	1	0	4	2	2	4	3	1	1	0	1	0	1	4700	4500	1	0	3000	0	0	500	0	0	1000	0	0
124		0	1	5	1	1	1	0	4	3	1	5	5	1	1	0	1	0	1	6600	6400	1	0	3900	500	0	300	0	0	1200	500	0
125		0	2	5	1	1	1	0	4	3	2	4	4	1	1	0	1	0	1	5700	5700	1	0	4000	0	0	0	0	0	1500	200	0
126		0	2	5	1	1	1	0	4	2	2	4	4	1	1	0	1	0	1	4700	4700	1	0	3000	300	0	0	0	0	1000	400	0
127		0	2	5	1	4	1	0	4	3	2	5	5	1	2	2	1	0	1	8700	6200	1	0	4000	500	0	500	0	0	1200	0	0
128		0	2	5	1	1	1	0	4	3	2	5	4	1	2	2	1	0	1	7200	5600	1	0	3000	0	0	500	0	0	1500	600	0
129		0	2	5	1	1	1	0	4	2	2	5	5	3	1	0	1	0	1	6700	6700	1	0	4500	0	0	500	0	0	1200	500	0
130		0	1	5	1	1	1	0	4	3	1	4	4	1	1	0	1	0	1	5600	4800	1	0	3000	0	0	0	0	0	1200	600	0
131		0	2	5	1	4	1	0	4	3	2	2	2	3	1	0	1	0	1	2700	2500	1	0	2000	0	0	0	0	0	0	500	0
132		0	2	2	1	2	1	0	3	2	2	4	3	3	1	0	1	0	1	5700	4100	1	0	3000	200	0	0	0	0	500	400	0
133		0	2	1	1	1	1	0	6	2	2	4	3	3	1	0	1	0	1	4700	4000	1	0	3200	0	0	0	0	0	500	300	0
134		1	1	5	1	1	1	0	4	2	1	5	4	3	1	0	1	0	1	6600	5100	1	0	4000	600	0	0	0	0	500	0	0
135		0	2	5	1	3	1	0	2	2	2	5	4	3	1	0	1	0	1	6700	5700	1	0	4200	500	0	0	0	0	600	400	0
136		0	2	2	1	4	1	0	1	1	2	4	3	1	2	2	1	0	1	5700	3400	1	0	3000	0	0	0	0	0	0	400	0
137		1	1	5	1	4	1	0	4	2	1	5	5	1	1	0	2	1	1	8600	8500	1	0	3600	500	0	2000	0	0	2000	400	0
138		1	1	5	1	4	1	5	4	2	1	5	5	3	2	2	1	0	1	9600	6700	1	1	3000	1500	0	200	1500	0	0	500	0
139		1	2	5	1	4	1	0	4	3	2	5	4	1	2	2	2	1	1	15700	5940	1	0	1500	500	0	100	3000	0	0	840	0
140		1	1	5	1	4	4	0	4	2	1	5	3	4	1	0	2	1	1	10600	3800	1	0	2500	1000	0	0	0	0	0	300	0
141		0	1	5	1	4	1	1	4	3	1	5	5	1	2	2	2	1	1	8600	7080	1	1	2000	450	850	0	3000	0	0	780	0
142		1	1	5	1	1	1	0	4	2	1	5	4	3	2	2	1	0	1	13600	5000	1	0	3000	0	1000	1000	0	0	0	0	0
143		1	2	5	2	4	1	0	4	2	2	5	5	3	2	1	1	0	2	12700	10800	1	0	6000	1000	0	0	1000	0	2000	800	0
144		1	2	5	2	4	4	0	4	2	2	5	5	3	2	1	1	0	2	13700	8000	1	0	5000	1000	0	0	0	0	2000	0	0
145		1	1	5	2	4	1	0	4	3	1	5	5	3	3	1	1	0	2	12600	10900	1	0	5000	800	0	600	1500	0	3000	0	0
146		0	2	5	2	4	4	1	4	3	2	5	5	3	3	1	1	0	3	10700	9100	1	1	5000	0	0	800	1000	0	1500	800	0
147		1	2	5	2	1	1	0	4	3	2	5	5	1	1	0	1	0	1	6700	6100	1	0	4000	500	0	0	0	0	1200	400	0
148		1	2	2	2	4	1	0	3	2	2	5	5	1	2	1	1	0	2	8700	6800	1	0	4500	300	0	500	0	0	1500	0	0

รหัส	ชื่อ	พื้นที่	อายุ	สถานภาพ	อาชีพการงาน	เงินเดือน	หนี้สิน	สุขภาพ	อาศัยอยู่ใคร	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวนบัญชีที่เก็บ	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินออม	บัญชีที่ใช้จ่ายเงิน	บัญชีที่ไม่หมดเงินไปทำอะไร	จำนวนบัญชีที่รับผลประโยชน์	จำนวนบัญชีที่หมดประโยชน์	จำนวนบัญชีที่มีประโยชน์	จำนวนรายได้รวม	รายจ่ายรวม	อาชีพ 1-0	สุขภาพ 1-0	ค่าอาหารประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	ค่าทำบุญ	ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย	คงเหลือออมทรัพย์ เช่น บัญชีออมทรัพย์ อุดหนุนบุตร	ค่าของใช้จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า ชุด ของใช้ส่วนตัว	ค่าทำ ค่าไฟ	คงเหลือ
149	1	2	5	2	1	1	0	4	3	2	5	5	3	2	1	0	1	1	7700	6500	1	0	4500	500	0	0	0	0	1500	0	0	
150	0	1	2	2	1	1	5	5	2	1	4	3	1	1	0	2	1	1	4600	4150	1	1	3000	1000	0	0	0	0	0	150	0	
151	1	2	2	3	1	1	0	3	2	2	5	5	3	1	0	1	0	1	7700	6300	1	0	2800	0	0	500	0	1800	1200	0	0	
152	1	2	2	3	2	1	0	3	2	2	3	2	1	1	0	2	1	1	4200	2500	1	0	500	200	0	200	0	1500	0	100	0	
153	1	2	2	3	2	1	0	5	2	2	3	2	3	1	0	2	1	1	4500	2600	1	0	500	200	200	0	0	1500	0	200	0	
154	1	2	5	3	3	2	1	2	1	2	4	3	1	2	1	1	0	1	4700	4300	1	1	1000	400	300	100	0	2000	200	300	0	
155	0	1	5	3	1	2	0	4	3	1	5	3	1	1	0	2	1	1	6100	4400	1	0	2000	500	300	100	500	1000	0	0	0	
156	1	1	5	3	4	1	1	4	3	1	5	5	1	1	0	1	0	1	10600	6200	1	1	2000	500	300	200	1000	2000	0	200	0	
157	1	2	1	3	4	1	0	6	2	2	3	2	3	2	1	1	0	1	3200	2600	1	0	1000	200	500	100	0	500	200	100	0	
158	0	1	5	3	4	2	0	4	3	1	5	2	1	2	1	1	0	1	8600	2700	1	0	0	0	500	200	0	2000	0	0	0	
159	1	2	1	3	1	1	0	5	2	2	5	4	3	1	0	1	0	1	7700	5700	1	0	3200	400	0	300	0	0	1200	600	0	
160	1	2	5	3	1	1	0	4	2	2	5	5	3	1	0	1	0	1	8700	6100	1	0	3500	0	0	500	0	1200	900	0	0	
161	1	2	1	3	1	1	0	6	2	2	5	5	3	1	0	1	0	1	9700	7900	1	0	3600	0	0	0	0	12800	1500	0	0	
162	0	2	5	3	2	1	0	4	3	2	5	5	3	1	0	1	0	1	11200	9400	1	0	4200	500	0	400	0	2500	1800	0	0	
163	1	2	5	3	1	1	0	4	3	2	4	4	3	1	0	2	2	1	5200	4800	1	0	2500	300	0	0	0	1200	800	0	0	
164	1	2	2	3	1	1	0	3	2	2	5	4	1	1	0	2	2	1	7200	5700	1	0	2500	0	0	500	0	1500	1200	0	0	
165	0	2	5	3	3	1	1	4	3	2	5	5	3	2	1	1	0	1	9700	6500	1	1	2500	300	0	0	0	1500	1400	800	0	
166	0	2	2	3	4	1	0	3	2	2	5	5	3	3	1	1	0	1	8700	7100	1	0	4000	0	0	500	0	1200	1400	0	0	
167	0	1	5	3	4	1	0	4	3	1	5	5	3	2	1	1	0	1	8600	8200	1	0	4500	500	0	500	0	1200	1500	0	0	
168	0	2	5	3	1	1	0	4	3	2	5	5	1	1	0	1	0	1	7700	6500	1	0	3800	0	0	500	0	1200	1000	0	0	
169	1	2	1	3	4	1	0	6	2	2	5	5	1	2	2	1	0	1	7700	7000	1	0	4000	0	0	500	0	1500	1000	0	0	
170	0	2	2	3	4	1	0	3	2	2	5	5	3	2	2	1	0	1	7700	7100	1	0	3600	0	0	500	0	1500	1500	0	0	
171	0	1	5	3	1	2	0	4	2	1	5	5	1	1	0	2	2	1	6600	6500	1	0	5000	0	0	0	0	0	1000	500	0	
172	0	2	5	3	1	1	0	4	2	2	5	5	1	1	0	1	0	1	6700	6200	1	0	3800	300	0	500	0	1200	400	0	0	
173	1	2	5	3	1	1	0	4	2	2	5	5	1	1	0	1	0	1	6200	6200	1	0	4000	500	0	500	0	1200	0	0	0	
174	1	2	5	3	1	1	0	4	2	2	4	4	1	1	0	2	3	1	5700	5700	1	0	4000	0	0	0	0	700	1000	0	0	
175	1	2	5	3	1	1	0	4	3	2	5	5	1	1	0	1	0	1	7200	7200	1	0	4500	0	0	0	0	1800	900	0	0	
176	0	2	2	3	1	1	0	3	2	2	4	4	1	1	0	1	0	1	5700	5700	1	0	3900	0	0	500	0	800	500	0	0	
177	0	2	5	3	1	1	0	2	1	2	5	5	1	1	0	1	0	1	6200	6100	1	0	3500	0	0	0	0	1500	700	400	0	
178	0	2	2	3	1	1	0	3	2	2	5	5	1	1	0	1	0	1	6700	6300	1	0	3000	0	0	500	0	1500	1000	300	0	
179	1	2	5	3	3	1	0	4	2	2	4	3	1	3	1	1	0	3	5700	3020	1	0	0	1500	0	0	0	1000	0	520	0	
180	1	2	2	3	1	1	0	3	2	2	5	5	1	1	0	1	0	1	7700	7700	1	0	3900	0	0	0	0	1800	1400	600	0	
181	0	2	5	3	2	1	0	4	3	2	5	5	1	1	0	1	0	1	6700	6600	1	0	2500	1800	0	0	0	1500	0	800	0	
182	1	1	1	3	1	1	0	6	2	1	5	5	1	1	0	1	0	1	6600	6300	1	0	4000	0	0	0	0	1800	500	0	0	
183	1	1	5	3	1	1	0	4	3	1	5	5	1	1	0	1	0	1	7100	6800	1	0	4000	500	0	0	0	1500	800	0	0	
184	0	1	5	3	1	1	0	4	2	1	5	5	1	1	0	1	0	1	6100	6100	1	0	3600	0	0	300	0	1200	700	300	0	
185	1	2	5	3	1	1	0	4	3	2	5	4	1	1	0	1	0	1	6200	5500	1	0	3000	0	0	0	0	1500	1000	0	0	

รหัส	ชนิด	ข้อมูล												ข้อมูล																	
		พื้นที่	อายุ	สถานที่	อาชีพการทำงาน	เงินเดือน	หนี้สิน	สุขภาพ	อาชีพอยู่ประจำ	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวนเลี้ยงชีพที่ได้รับ	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินออม	เงินลงทุน	เลี้ยงชีพที่ใช้ไม่หมดนำไปทำอะไร	จำนวนเลี้ยงชีพที่ได้รับเหมาะสมหรือไม่	จำนวนเลี้ยงชีพที่เหมาะสม	เงินออมเลี้ยงชีพมีประโยชน์มากน้อย	จำนวนรายได้รวม	รายได้รวม	อาชีพ 1-0	สุขภาพ 1-0	ค่าอาหารประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	ค่าทำบุญ	ให้ลูกหลานใช้จ่าย	คงเหลือออม	คงเหลือออม	ค่าของใช้ประจำวันอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สมุด
186	0	2	5	3	1	1	0	4	3	2	4	4	1	1	0	1	3	1	5700	5700	1	0	4000	0	0	0	0	1500	200	0	0
187	1	1	5	3	1	1	0	4	3	1	5	5	1	1	0	1	0	1	6600	6500	1	0	4000	500	0	0	0	1500	500	0	0
188	1	2	5	3	1	2	0	4	3	2	5	5	3	1	0	1	0	1	8200	7700	1	0	3500	500	0	0	0	1500	1700	500	0
189	1	2	5	3	1	1	0	4	3	2	4	4	1	1	0	1	0	1	5700	5400	1	0	3000	200	0	0	0	1200	1000	0	0
190	1	2	5	3	1	1	0	4	2	2	5	5	3	1	0	1	0	1	6700	6700	1	0	3900	300	0	0	0	1500	1000	0	0
191	0	1	5	3	1	1	0	4	3	1	5	5	1	1	0	1	0	1	7600	7400	1	0	4000	300	0	0	0	1400	1200	500	0
192	1	2	2	3	1	1	0	3	2	2	5	4	1	1	0	1	0	1	7700	5400	1	0	3600	500	0	300	0	0	1000	0	0
193	1	1	5	3	1	1	0	4	3	1	4	4	1	2	2	1	0	1	5600	5400	1	0	3600	0	0	0	0	1200	600	0	0
194	1	1	5	3	2	1	0	2	1	1	5	4	3	1	0	1	0	1	6600	5100	1	0	3500	0	0	0	0	1000	600	0	0
195	0	1	5	3	1	1	0	4	3	1	5	4	3	2	2	1	0	1	7100	5450	1	0	3000	500	0	100	0	1500	0	350	0
196	1	1	5	3	1	1	0	2	1	1	5	5	1	1	0	1	0	1	6600	6100	1	0	3500	0	0	0	0	1600	500	500	0
197	1	2	5	3	1	1	0	4	3	2	5	4	3	1	0	1	0	1	7700	5900	1	0	3400	0	0	0	0	1500	500	500	0
198	0	1	5	3	4	1	0	4	3	1	5	5	3	1	0	1	0	1	9600	9500	1	0	3000	1000	0	500	0	3000	1000	1000	0
199	0	1	2	3	4	1	0	3	2	1	5	3	3	1	0	1	0	1	6600	3500	1	0	2000	0	0	500	1000	0	0	0	0
200	0	1	5	3	4	1	0	2	2	1	5	5	3	3	1	1	0	1	7600	7600	1	0	3000	1000	0	500	0	1600	1000	500	0
201	0	1	5	3	1	1	0	2	3	1	3	3	3	2	1	2	1	1	3600	3500	1	0	1000	500	0	500	0	1000	0	500	0
202	0	1	5	3	3	1	0	4	2	1	5	4	1	1	0	2	1	1	6600	5000	1	0	3000	0	0	0	0	2000	0	0	0
203	1	3	5	3	4	1	0	2	1	3	4	4	3	1	2	1	0	1	4800	4800	1	0	3000	0	0	0	0	1500	0	300	0
204	1	1	5	3	1	2	0	4	2	1	4	4	1	1	0	1	0	1	5600	5600	1	0	3000	2000	0	0	0	0	0	600	0
205	1	2	5	3	4	1	0	4	3	2	5	4	1	2	2	1	0	1	10700	5500	1	0	4500	0	0	0	0	0	0	1000	0
206	1	1	5	3	1	4	0	4	2	1	5	5	3	1	0	2	1	1	17600	10000	1	0	2000	1000	0	500	500	5000	500	500	0
207	0	1	5	3	1	4	0	4	2	1	4	2	1	1	0	2	1	1	5600	3000	1	0	3000	0	0	0	0	0	0	0	0
208	1	1	3	3	4	4	0	3	2	1	5	3	3	1	0	1	0	1	7600	4500	1	0	4000	0	0	0	0	0	0	500	0
209	1	2	2	3	1	1	0	5	2	2	5	3	4	1	0	2	1	1	13700	4400	1	0	2000	0	1000	100	1000	0	0	300	0
210	0	1	3	3	2	2	0	6	3	1	5	4	3	1	0	2	1	2	6600	5100	1	0	3000	0	1000	100	1000	0	0	0	0
211	0	2	5	3	1	1	0	4	3	2	4	3	4	1	0	1	0	1	4700	4250	1	0	2000	0	0	50	0	2000	0	200	0
212	0	1	3	3	4	1	0	4	2	1	5	4	3	3	1	1	0	2	10600	6000	1	0	2000	0	0	0	0	3000	1000	0	0
213	0	2	5	3	4	1	0	4	3	2	5	2	4	1	0	1	0	1	6200	2400	1	0	2000	0	0	100	0	0	0	300	0
214	0	1	3	3	4	1	0	7	3	1	5	5	3	1	0	2	1	1	11600	8500	1	0	3000	0	1500	0	0	4000	0	0	0
215	1	2	2	3	2	1	0	3	3	2	5	5	4	1	0	1	0	2	22700	10500	1	0	6000	0	1000	0	0	3000	0	500	0
216	1	1	5	1	1	4	5	4	4	1	5	5	1	1	0	1	0	1	15600	14900	1	1	9000	0	0	0	4800	0	0	1100	0
217	0	2	2	1	1	1	5	5	3	2	2	1	1	1	0	2	1	1	2700	300	1	1	0	0	0	300	0	0	0	0	
218	1	1	5	4	1	1	0	4	3	1	4	4	1	1	0	1	0	1	5900	5300	1	0	3500	300	0	0	0	0	1500	0	0
219	1	2	1	4	1	1	0	6	2	2	4	4	1	1	0	1	0	1	4700	4700	1	0	4000	0	0	0	0	0	700	0	0
220	0	1	5	4	1	1	2	4	4	1	4	4	1	1	0	2	1	1	4600	4600	1	1	4000	0	0	0	0	0	0	600	0
221	1	1	5	4	1	1	0	4	2	1	5	5	1	1	0	1	0	2	16600	15800	1	0	6000	3000	2000	1000	3000	0	400	400	0
222	1	1	5	4	1	1	5	4	2	1	5	5	1	1	0	2	3	1	6600	6600	1	1	3000	0	3000	0	0	0	0	600	0

รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส
รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส	รหัส
223	1	1	5	4	1	1	5	4	4	1	4	2	2	4	5	5	1	1	0	2	1	1	6600	6600	1	1	6000	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	600	0
224	1	2	5	4	4	1	0	4	2	2	4	4	1	1	0	1	0	2	1	1	0	2	5200	4620	1	0	4500	0	0	0	0	0	0	0	0	120	0		
225	1	1	5	4	1	4	0	4	2	1	5	5	1	1	0	2	1	1	1	1	0	7100	6250	1	0	3500	500	0	0	2000	0	0	0	250	0				
226	1	1	5	4	1	4	5	4	4	1	5	5	1	2	2	2	1	1	1	1	0	13600	12320	1	1	4500	800	120	3000	2500	0	0	800	600	0				
227	1	2	5	4	1	1	0	4	2	2	5	4	3	1	0	1	0	1	0	1	0	6700	5300	1	0	3500	800	0	0	0	0	1000	0	0					
228	1	1	5	4	1	1	0	4	3	1	4	4	1	1	0	1	0	1	0	1	0	5100	4800	1	0	3000	500	0	0	0	0	1000	300	0					
229	1	1	5	4	1	4	1	2	2	1	5	5	1	1	0	2	1	1	1	1	0	6100	6080	1	1	5000	200	0	80	0	300	0	500	0					
230	1	2	5	5	1	1	0	4	2	2	5	5	1	1	0	1	0	1	0	1	0	7200	6200	1	0	3500	200	0	500	0	0	1500	500	0					
231	1	1	5	5	1	1	0	4	3	1	5	3	3	2	2	1	0	1	0	1	0	6600	4300	1	0	2000	800	0	0	0	0	1500	0	0					
232	0	2	5	5	1	1	0	4	3	2	5	3	3	1	0	1	0	1	0	1	0	7300	4300	1	0	2000	200	0	600	0	0	1500	0	0					
233	0	2	5	5	1	1	0	4	3	2	5	5	3	1	0	1	0	1	0	1	0	9200	7000	1	0	5000	0	0	500	0	0	1500	0	0					
234	1	1	5	5	1	1	0	4	2	1	4	4	1	1	0	1	0	1	0	1	0	5600	5400	1	0	3900	300	0	0	0	0	1200	0	0					
235	0	2	3	5	1	1	0	3	2	2	4	4	1	1	0	1	0	1	0	1	0	5200	4600	1	0	2500	200	0	400	0	0	1000	500	0					
236	1	1	5	5	1	1	1	4	3	1	5	5	1	2	2	1	0	1	0	1	0	6900	6900	1	1	4000	300	200	400	0	0	800	1200	0					
237	0	2	1	5	4	4	0	1	1	2	3	2	1	1	0	2	1	1	1	1	0	3700	1700	1	0	1500	0	0	0	0	0	0	200	0					
238	1	1	5	5	1	4	0	4	2	1	4	2	1	2	2	2	1	1	1	1	0	4600	2950	1	0	600	500	200	200	450	0	0	1000	0					
239	0	1	3	5	4	4	0	3	2	1	2	2	3	1	0	2	1	1	1	1	0	11600	8000	1	0	4000	3000	0	0	0	0	0	1000	0					
240	1	1	5	5	1	1	0	4	3	1	4	3	1	1	0	2	1	1	1	1	0	5600	4100	1	0	4000	0	0	100	0	0	0	0	0					
241	0	1	5	5	2	4	0	2	1	1	5	3	1	1	0	1	0	1	0	1	0	6600	4500	1	0	4000	0	0	500	0	0	0	0	0					
242	1	1	5	6	4	1	0	5	2	1	4	4	2	2	1	2	3	2	3	2	5600	4600	1	0	3000	1000	0	0	0	0	0	400	200	0					
243	1	1	5	6	1	1	1	2	2	1	5	4	1	1	0	1	0	3	12600	5200	1	1	0	0	0	0	0	4000	0	0	1200	0							
244	1	1	5	6	1	4	1	2	2	1	5	5	2	1	0	2	1	1	1	1	18600	17500	1	1	9000	3000	1500	500	1800	0	1000	700	0						
245	1	1	5	6	4	1	0	2	2	1	4	4	1	2	2	1	0	2	4600	4600	1	0	4000	0	0	0	0	0	0	0	0	600	0						
246	0	2	2	0	2	1	1	3	2	2	2	1	1	1	0	1	0	1	1700	1500	0	1	1000	0	0	500	0	0	0	0	0	0	0	0					
247	0	1	2	0	4	1	1	3	2	1	3	2	3	2	2	2	1	1	3600	2500	0	1	2000	0	0	500	0	0	0	0	0	0	0	0	0				
248	0	3	2	0	1	1	1	3	2	3	2	2	1	2	2	2	1	1	2800	2500	0	1	2500	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0				
249	0	1	5	0	3	1	1	4	3	1	5	5	3	1	0	2	1	1	7100	6500	0	1	4000	600	1000	500	0	0	0	0	0	400	0						
250	0	2	2	0	1	1	1	1	1	2	3	2	1	1	0	1	0	1	3700	3000	0	1	3000	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0				
251	0	1	5	0	1	1	1	4	2	1	2	2	1	1	0	2	1	1	1700	1700	0	1	1500	0	0	0	0	0	0	0	0	200	0	0					
252	0	2	2	0	1	1	1	3	2	2	1	1	1	1	0	2	3	1	700	700	0	1	700	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0				
253	1	2	2	0	1	1	1	5	2	2	1	1	1	1	0	2	2	1	700	700	0	1	700	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0			
254	0	3	2	0	1	1	1	5	3	3	1	1	1	1	0	2	1	1	800	800	0	1	800	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0			
255	0	2	2	0	1	1	1	3	2	2	4	3	3	1	0	1	0	1	4700	3400	0	1	2800	0	0	0	0	0	0	0	600	0	0	0	0	0			
256	1	3	5	0	3	1	1	4	2	3	3	3	3	1	0	2	3	1	3800	3500	0	1	3000	0	0	0	0	0	0	0	500	0	0	0	0	0			
257	0	3	1	0	1	1	1	3	3	3	3	2	1	1	0	1	0	1	3800	3000	0	1	3000	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0		
258	1	2	5	0	1	1	1	2	1	2	1	1	1	1	0	2	1	1	700	500	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	500	0	0	0			
259	1	2	2	0	1	1	1	3	2	2	2	2	3	1	0	2	2	1	2700	2700	0	1	1500	0	500	0	0	0	0	0	700	0	0	0	0	0	0		

รหัส	ชื่อ	พื้นที่	อายุ	สถานภาพ	อาชีพการงาน	เงินเดือน	หนี้สิน	สุขภาพ	อาศัยอยู่ใคร	จำนวนลูกในครอบครัว	จำนวนเลี้ยงชีพที่ได้	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินออม	เลี้ยงชีพที่ยังชีพโดยวิธี	ใช้จากเลี้ยงชีพทั้งหมดหรือไม่	เลี้ยงชีพที่ไม่หมดเงินไปทำอะไร	จำนวนเลี้ยงชีพที่ได้รับเหมาะสมหรือไม่	จำนวนเลี้ยงชีพที่เหมาะสม	เลี้ยงชีพที่มีประมาณมากน้อย	จำนวนรายได้รวม	รายจ่ายรวม	อาชีพ 1-0	สุขภาพ 1-0	ค่าอาหารประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	ค่าทำบุญ	ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย	คงเหลือออมทรัพย์ เช่น บัญชีออมทรัพย์ อุดหนุนเกษตรกร	ค่าของใช้จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า ทีวี ของใช้ส่วนตัว	ค่าบ้าน ค่าไฟ	คงเหลือ	
260	0	2	2	0	4	1	1	3	2	2	2	1	1	2	2	2	1	1	1700	400	0	1	0	0	300	100	0	0	0	0	0			
261	0	3	2	0	1	1	1	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	1800	1800	0	1	1000	0	0	300	0	0	500	0	0			
262	0	3	2	0	1	1	1	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2700	0	1	1500	0	500	0	0	0	700	0	0			
263	1	2	5	0	1	1	1	4	3	2	2	2	3	1	0	2	3	1	1700	1700	0	1	1000	0	0	0	0	0	700	0	0			
264	1	3	5	0	1	1	1	4	3	3	2	2	3	1	0	2	3	1	2800	2800	0	1	1500	300	400	0	0	0	600	0	0			
265	1	3	5	0	1	1	1	4	3	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2800	0	1	1500	0	500	0	0	0	800	0	0			
266	0	3	2	0	2	1	1	5	3	3	4	3	2	3	2	1	0	3	5800	4200	0	1	1200	0	1800	700	0	0	500	0	0			
267	0	2	2	0	1	1	1	3	2	2	3	2	1	1	0	2	1	1	3700	2800	0	1	1500	100	0	500	0	0	0	700	0	0		
268	0	3	2	0	4	1	1	3	2	3	2	2	1	1	0	1	0	1	2800	2100	0	1	2000	100	0	0	0	0	0	0	0	0		
269	0	1	5	0	1	1	1	4	2	1	5	5	1	1	0	2	1	1	15600	10900	0	1	9000	0	0	500	0	0	0	1400	0	0		
270	0	3	2	0	1	1	1	3	2	3	3	2	1	1	0	2	3	1	3800	2700	0	1	2500	0	0	100	0	0	0	100	0	0		
271	0	1	2	0	1	1	1	5	3	1	2	2	1	1	0	2	2	1	1600	1600	0	1	1000	0	0	200	0	0	0	400	0	0		
272	1	1	1	0	1	1	1	5	3	1	2	2	1	1	0	1	0	2	1600	1600	0	1	1500	0	0	100	0	0	0	0	0	0		
273	1	3	2	0	1	1	1	1	1	3	2	2	1	1	0	1	0	1	2300	2300	0	1	2000	0	0	100	0	0	0	200	0	0		
274	0	3	2	0	1	1	1	3	2	3	2	1	4	2	1	2	1	1	2800	500	0	1	0	0	0	500	0	0	0	0	0	0		
275	0	3	1	0	1	1	1	3	2	3	1	1	1	1	0	2	1	1	800	800	0	1	800	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
276	0	1	5	0	4	1	1	4	3	1	5	5	3	2	1	2	1	1	14600	8300	0	1	2000	2000	1000	1000	0	0	800	1500	0	0		
277	1	3	2	0	1	1	1	1	1	3	3	3	1	1	0	2	1	2	3800	3300	0	1	2000	500	0	300	0	0	0	500	0	0		
278	0	1	2	0	1	1	1	1	1	1	3	2	1	1	0	2	1	1	3100	2080	0	1	1500	0	0	80	0	0	0	500	0	0		
279	0	1	2	0	1	1	1	3	3	1	1	1	1	1	0	1	0	1	1400	1300	0	1	600	200	500	0	0	0	0	0	0	0		
280	0	2	2	0	1	1	1	3	3	2	2	2	1	1	0	2	1	1	2700	2650	0	1	1300	0	1000	0	0	0	0	350	0	0		
281	0	3	2	0	1	1	1	3	3	3	2	2	1	1	0	2	1	1	1800	1700	0	1	1500	0	200	0	0	0	0	0	0	0	0	
282	0	1	5	1	4	2	1	4	2	1	5	5	3	2	2	2	1	1	6600	6500	1	1	4500	500	0	800	0	0	0	700	0	0		
283	0	2	1	1	2	1	1	5	3	2	3	2	1	1	0	1	0	1	3700	2800	1	1	2200	100	0	500	0	0	0	0	0	0		
284	1	2	3	1	1	1	1	3	2	2	5	5	3	1	0	1	0	1	9700	7300	1	1	4200	900	500	500	0	0	1200	0	0	0		
285	0	1	2	1	2	1	1	5	2	1	3	3	3	2	2	1	0	1	3600	3400	1	1	3000	0	400	0	0	0	0	0	0	0	0	
286	1	2	5	1	1	4	1	4	3	2	5	5	1	2	2	2	1	2	12700	9150	1	1	4000	400	3500	0	0	0	500	750	0	0		
287	0	1	1	1	1	1	1	5	2	1	5	4	1	1	0	2	1	1	7100	4590	1	1	3000	1500	90	0	0	0	0	0	0	0	0	
288	0	2	2	3	3	4	1	3	2	2	5	5	1	2	1	1	0	2	10700	10500	1	1	4000	0	3000	1000	0	2000	0	500	0	0		
289	1	1	5	3	3	4	1	4	3	1	5	5	1	1	0	1	0	1	6600	6500	1	1	2500	0	1000	0	0	3000	0	0	0	0	0	
290	0	1	2	3	1	1	1	3	2	1	5	5	1	1	0	2	1	1	6600	6200	1	1	3000	0	0	0	0	3000	200	0	0	0	0	
291	0	1	5	3	4	1	1	4	3	1	5	5	3	1	0	1	0	2	10600	6800	1	1	3500	500	1000	500	0	1000	0	300	0	0	0	
292	0	2	5	3	3	1	1	4	3	2	5	5	3	2	1	1	0	1	8700	6800	1	1	4000	0	0	0	0	2000	800	0	0	0	0	
293	1	3	5	3	4	1	1	4	3	3	5	3	3	1	2	1	0	1	9300	4100	1	1	3000	500	0	0	0	300	0	300	0	0	0	
294	1	2	2	3	1	1	1	3	2	2	5	5	3	1	0	1	0	1	8700	6500	1	1	2800	200	500	0	0	1500	1500	0	0	0	0	
295	1	3	3	3	2	1	1	3	1	3	4	1	1	2	2	1	0	1	4800	1400	1	1	500	100	200	0	0	500	0	100	0	0	0	
296	1	2	2	3	1	4	1	4	2	2	5	5	3	1	0	2	1	1	10700	8000	1	1	0	0	2000	0	0	6000	0	0	0	0	0	0

รหัส	ชื่อ	วุฒิ	อายุ	สถานภาพ	อาชีพการงาน	เงินเดือน	หนังสือ	สุขภาพ	อาศัยอยู่	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวนเบี่ยงชีพรที่ได้รับ	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินเบี่ยงชีพรโดยวิธี	ใช้จากเบี่ยงชีพรทั้งหมดหรือไม่	เบี่ยงชีพรที่ไม่หมดนำไปทำอะไร	จำนวนเบี่ยงชีพรที่ได้รับเหมาะสมหรือไม่	จำนวนเบี่ยงชีพรทั้งหมด	เงินเบี่ยงชีพรมีประโยชน์มากน้อย	จำนวนรายได้รวม	รายจ่ายรวม	อาชีพ 1-0	สุขภาพ 1-0	ค่าอาหารประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่ายา	ค่าทำบุญ	ให้ลูกหลานไว้ใช้จ่าย	คงเหลือจากเบี่ยงชีพร เช่น บัญชีออมทรัพย์ อุดหนุน	ค่าของใช้ประจำวันอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สบู่ ของใช้ส่วนตัว	ค่าน้ำ ค่าไฟ	คงเหลือ
297		0	1	2	0	4	4	2	3	1	1	5	4	3	2	1	2	1	1	6600	5750	0	1	2000	3000	0	0	0	0	500	250	0
298		0	1	2	0	1	1	2	3	3	1	2	1	1	1	0	2	1	1	1600	1300	0	1	600	200	500	0	0	0	0	0	0
299		1	1	2	0	1	1	2	1	1	1	2	2	3	1	0	2	1	1	2100	2100	0	1	1800	0	0	0	0	0	0	200	0
300		0	2	5	0	3	1	2	4	4	2	4	3	3	2	1	2	1	1	4700	3360	0	1	3100	0	0	200	0	0	0	0	0
301		1	2	5	0	1	1	2	5	3	2	1	1	1	1	0	1	0	1	700	700	0	1	700	0	0	0	0	0	0	0	0
302		0	3	2	0	2	1	2	3	2	3	2	1	2	2	2	1	0	1	2300	400	0	1	0	0	200	200	0	0	0	0	0
303		0	2	2	0	1	1	2	3	2	2	3	3	1	1	0	1	0	1	3200	3200	0	1	2000	0	0	200	0	0	1000	0	0
304		1	3	2	0	1	1	2	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2300	2300	0	1	1500	0	500	0	0	0	300	0	0
305		0	3	2	0	1	1	2	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2200	0	1	1200	0	500	0	0	0	500	0	0
306		0	3	2	0	1	1	2	5	2	3	3	2	2	2	2	1	0	2	3300	1800	0	1	0	0	1800	0	0	0	0	0	0
307		0	2	2	0	1	1	2	3	2	2	2	2	1	1	0	2	1	1	1900	1900	0	1	1500	100	0	0	0	0	0	300	0
308		1	1	5	0	1	1	2	4	2	1	2	2	1	1	0	2	1	1	2100	2100	0	1	1500	0	0	0	0	0	0	600	0
309		0	2	2	0	1	1	2	1	1	2	5	5	1	1	0	2	1	1	6700	6400	0	1	6000	0	0	0	0	0	0	400	0
310		0	1	5	0	1	4	2	4	4	1	1	1	1	1	0	1	0	1	600	600	0	1	600	0	0	0	0	0	0	0	0
311		0	1	5	0	1	1	2	4	2	1	4	4	1	1	0	2	3	1	5100	4700	0	1	3000	0	0	0	0	0	1000	700	0
312		0	1	2	0	1	1	2	3	2	1	3	3	2	1	0	2	1	1	3600	3500	0	1	3000	0	0	0	0	0	0	500	0
313		0	1	5	0	1	1	2	4	3	1	2	1	1	1	0	1	0	1	1600	1300	0	1	600	200	500	0	0	0	0	0	0
314		0	2	2	1	3	1	2	3	2	2	5	4	3	1	0	1	0	1	6700	5300	1	1	3600	0	400	300	0	0	1000	0	0
315		0	1	4	1	4	4	2	5	1	1	5	4	1	1	0	1	0	1	10600	5650	1	1	1800	1400	0	150	0	0	1500	800	0
316		0	1	5	1	4	1	2	4	2	1	5	5	1	1	0	2	1	1	10600	9750	1	1	4500	500	2500	200	1000	0	500	550	0
317		1	2	5	3	1	4	2	4	2	2	5	5	1	2	2	2	1	1	8200	8110	1	1	1550	420	0	340	400	4780	0	620	0
318		0	1	5	3	3	2	2	4	2	1	5	3	1	1	0	1	0	1	6600	4100	1	1	1500	0	300	100	0	2000	0	200	0
319		0	3	3	3	3	1	2	5	2	3	4	2	1	2	2	2	1	1	4800	2600	1	1	1000	400	200	0	0	1000	0	0	0
320		1	1	5	3	4	2	2	4	2	1	4	3	1	1	0	1	0	1	4600	4200	1	1	2000	500	500	0	0	1000	0	200	0
321		1	1	2	3	1	1	2	3	3	1	3	1	3	2	1	2	1	1	3600	500	1	1	0	0	0	500	0	0	0	0	0
322		0	1	5	3	1	4	2	4	2	1	5	5	3	1	0	2	2	2	14600	13000	1	1	3000	500	500	1000	1000	5000	1000	1000	0
323		1	2	2	0	1	1	3	4	2	2	1	1	3	1	0	1	0	1	700	700	0	1	700	0	0	0	0	0	0	0	0
324		1	3	2	0	1	1	3	4	3	3	5	1	3	2	2	2	1	1	10800	1500	0	1	1000	0	0	200	0	0	0	300	0
325		1	3	5	0	1	1	3	4	3	3	5	2	4	1	0	1	0	1	10800	6200	0	1	5000	0	0	200	0	0	0	1000	0
326		1	2	2	0	1	4	3	3	2	2	3	3	1	1	0	1	0	1	3700	3300	0	1	3000	0	0	0	0	0	0	300	0
327		0	4	2	0	4	2	3	6	3	4	3	3	4	1	0	1	0	1	4000	3100	0	1	3000	0	0	100	0	0	0	0	0
328		1	1	2	0	1	1	3	5	1	1	2	1	1	1	0	1	0	1	2100	900	0	1	0	500	0	100	0	0	0	300	0
329		0	3	2	0	1	1	3	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2700	0	1	1500	0	500	200	0	0	500	0	0
330		1	3	2	0	1	1	3	3	2	3	2	1	3	2	2	1	0	1	2300	1500	0	1	1000	0	0	0	0	0	500	0	0
331		0	3	2	0	1	1	3	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2300	0	1	1300	0	0	0	0	0	1000	0	0
332		0	4	2	0	1	1	3	3	2	4	2	1	3	1	0	1	0	1	2000	1400	0	1	1000	0	0	0	0	0	400	0	0
333		1	4	2	0	2	1	3	4	2	4	2	1	2	2	2	1	0	1	2000	1100	0	1	0	0	1000	100	0	0	0	0	0

รหัส	ประเภท	หน่วย	อายุ	สถานภาพ	อาชีพการทำงาน	เงินออม	หนี้สิน	สุขภาพ	อาชีพอยู่ประจำ	จำนวนสมาชิกในครอบครัว	จำนวนเบียดชีพที่เจ็บ	รายได้รวม	ค่าใช้จ่ายรวม	เงินเบียดชีพโดยวิธี	ใช้จากเบียดชีพทั้งหมดหรือไม่	เบียดชีพที่ไม่หมดคนจะไม่ทำอะไร	จำนวนเบียดชีพที่ได้รับเหมาะสมหรือไม่	จำนวนเบียดชีพทั้งหมด	เบียดชีพที่มีประโยชน์มากน้อย	จำนวนรายได้รวม	รายจ่ายรวม	อาชีพ 1-0	สุขภาพ 1-0	ค่าตอบแทนประจำวัน	ค่าพาหนะเดินทาง	ค่ารักษาพยาบาลหรือค่าบริการ	ค่าทำบุญ	ไม่ถูกสถานะใช้จ่าย	คงเหลือประกอบอาชีพ เช่น บัญชีเช็ค บัตรเครดิต บัญชีออมทรัพย์	ค่าของใช้จำเป็นอื่นๆ เช่น เสื้อผ้า สิ่งของใช้ส่วนตัว	ค่าน้ำ ค่าไฟ	คงเหลือ
334	1	3	2	0	1	1	3	3	3	3	1	1	3	3	1	0	3	1	1300	1300	0	1	1000	0	0	0	0	300	0	0		
335	0	3	2	0	1	1	3	3	3	3	2	2	1	1	0	1	0	1	2300	2300	0	1	1500	0	0	300	0	0	500	0	0	
336	0	3	5	0	1	1	3	4	3	3	2	2	3	1	0	2	1	2800	2800	0	1	1500	0	500	300	0	0	500	0	0		
337	1	3	2	0	1	1	3	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2800	2800	0	1	1500	0	0	300	0	0	1000	0	0	
338	0	3	2	0	1	1	3	3	2	3	2	2	3	1	0	1	0	1	2300	2200	0	1	1500	0	0	200	0	0	500	0	0	
339	1	4	2	0	2	1	3	5	3	4	3	2	2	3	2	1	0	3	4500	1600	0	1	0	0	1600	0	0	0	0	0		
340	1	2	2	0	1	1	4	3	3	2	5	2	4	1	0	1	0	1	6700	1800	0	1	1500	0	0	0	0	0	0	300	0	
341	1	1	1	0	1	1	4	7	2	1	1	1	1	1	0	2	2	1	600	600	0	1	0	0	0	0	0	0	0	600	0	
342	1	2	2	0	1	4	4	1	1	2	3	3	1	1	0	1	0	1	3700	3700	0	1	3000	0	0	200	0	0	0	500	0	
343	1	2	2	0	1	4	4	6	2	2	2	2	1	1	0	2	1	1	2200	1850	0	1	1500	300	0	50	0	0	0	0	0	
344	0	1	5	3	1	4	4	2	1	1	5	3	1	1	0	2	1	1	15600	4250	1	1	4000	0	0	0	0	0	0	250	0	
345	1	1	5	3	1	1	4	2	3	1	5	5	3	2	1	2	1	2	6100	6100	1	1	1000	500	0	500	600	2000	1000	500	0	
346	1	1	5	3	1	1	4	2	2	1	4	3	3	2	2	2	1	1	4600	4500	1	1	1000	500	1000	500	0	1000	0	500	0	
347	1	2	2	0	3	1	4	3	2	2	3	1	3	3	1	1	0	1	3200	1500	0	1	1000	0	0	500	0	0	0	0	0	
348	0	2	2	0	1	1	4	3	2	2	3	2	3	2	1	2	1	2	3700	2500	0	1	1000	500	500	500	0	0	0	0	0	
349	1	2	5	3	2	1	4	4	3	2	5	5	1	2	2	1	0	1	6700	6200	1	1	2500	0	1000	200	500	2000	0	0	0	
350	1	1	5	3	4	1	4	4	3	1	5	5	1	2	2	1	0	1	7600	6320	1	1	2500	0	1000	0	0	2000	0	820	0	
351	1	1	5	1	2	1	4	2	1	1	5	5	3	1	0	1	0	1	10600	10000	1	1	7000	0	3000	0	0	0	0	0	0	
352	0	2	2	0	1	1	5	3	1	2	3	2	1	1	0	1	0	1	3700	2500	0	1	1000	200	300	1000	0	0	0	0	0	
353	0	2	5	3	1	1	5	4	3	2	5	3	4	1	0	2	1	2	10700	4200	1	1	3000	0	1000	200	0	0	0	0	0	
354	1	1	5	0	1	4	5	4	3	1	4	4	1	1	0	2	1	1	5600	5600	0	1	3000	600	1100	100	0	0	0	800	0	
355	0	2	5	3	1	1	5	4	4	2	5	3	4	1	0	1	0	1	13700	4300	1	1	4000	0	300	0	0	0	0	0	0	
356	1	1	2	0	2	1	5	4	2	1	2	1	3	2	2	1	0	1	1600	800	0	1	800	0	0	0	0	0	0	0	0	
357	0	2	2	0	1	1	5	3	4	2	2	2	3	2	2	1	0	1	2700	2000	0	1	1000	0	0	1000	0	0	0	0	0	
358	0	1	1	3	1	4	5	8	3	1	5	2	3	1	0	2	1	1	6600	2300	1	1	2000	0	0	0	0	0	0	300	0	
359	1	3	2	0	4	1	5	3	2	3	2	1	1	2	2	1	0	2	2800	1500	0	1	500	500	500	0	0	0	0	0	0	
360	0	2	2	0	4	1	5	3	1	2	2	2	1	3	1	1	0	1	2700	2700	0	1	2000	0	0	300	0	0	200	200	0	
361	0	1	5	0	1	4	5	4	2	1	2	1	3	1	0	2	1	2	1600	1000	0	1	1000	0	0	0	0	0	0	0	0	
362	0	1	1	1	1	4	5	6	1	1	4	3	1	1	0	2	1	1	4800	4000	1	1	1500	1000	0	200	0	0	700	600	0	
363	0	1	2	0	4	1	5	5	2	1	1	1	3	2	1	2	1	3	600	300	0	1	0	0	0	300	0	0	0	0	0	
364	0	3	2	3	2	1	5	3	2	3	4	2	4	3	2	2	1	1	5800	3000	1	1	1000	0	2000	0	0	0	0	0	0	
365	0	2	2	0	2	1	5	3	2	2	3	3	1	1	0	2	3	1	3200	3200	0	1	3000	0	0	0	0	0	200	0	0	
366	1	3	5	0	1	1	5	4	2	3	5	4	1	1	0	1	0	1	6300	5170	0	1	3500	250	440	100	0	0	500	380	0	
367	1	2	5	0	1	1	5	1	1	2	3	2	1	1	0	2	2	1	3700	2800	0	1	2500	0	0	0	0	0	0	300	0	
368	0	2	2	0	1	1	5	3	2	2	1	1	1	1	0	2	1	1	700	700	0	1	700	0	0	0	0	0	0	0	0	
369	1	3	5	0	1	1	5	4	3	3	2	2	3	1	0	1	0	1	1800	1800	0	1	1000	0	0	300	0	0	500	0	0	
370	1	2	5	3	1	1	2	4	3	2	4	4	3	1	0	1	0	1	5700	5500	1	1	3500	0	0	0	0	1000	1000	0	0	

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางศุภลักษณ์ ทองวิจิตต์
วัน เดือน ปีเกิด	25 เมษายน 2529
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง นครศรีธรรมราช
ประวัติการศึกษา	บธ.บ. (การบัญชี) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พ.ศ. 2552
สถานที่ทำงาน	สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดพังงา
ตำแหน่ง	นักวิชาการเงินและบัญชี

